

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 124 Subject Religion

Name of MSS Gita Griyan ਗੀਤਾ ਗ੍ਰਿਯਾਨ

Author -

Period - Folios 163

Script Gurmukhi Source Prithpal Singh

Missing Folios -

124.

11
124

Punjabi
294.1
G 536

124-MS.
CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

A. no. 124

१ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ ਚਿਸਤਿ
 ਗਣੇਸਾਯਨਮਃ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸ੍ਰੀ
 ਸਨਾਤਨਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ

ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਜੀ ਕੀ ਜਾਨ ਨਿਹਾਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਚ
ਨਿਮਾਉ ਓਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਰਿਮਰਜ
ਨ ਕੇ ਦਉ ਓਭਗਵਾਤੀ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਭਾਖਾ
ਤਿਮਾਖਿ ਮਾਮਿ ਲੈ ਕੈ ਭੰਜਨ ਭਗਵਾਨਾ ਕਿਸੇ
ਰਦਾਸ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੂ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਉਦਾਰਾ ਜਿ
ਹ ਸਮਝੈ ਪਹਚਾਨੀ ਮੇ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ
ਕਿਸਨ ਦਾਸ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੂ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਉਚਾ
ਰਾ ਬਰਨ ਸਰਨ ਦੇ ਨੇਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮ ਪਰਬੀ
ਨਾ ਕਿਸੇ ਰਦਾਸ ਮਗੁ ਕਿਸਨ ਦਾਸ ਦੀ ਨਗ

ਗੀਬਮਧੀਨਾ ਜੋਬਿਨਤੀ ਸੰਤਹਿ ਕਰੀਆਨੀ २
 ਸ੍ਰੀਤਗਦਾਨਾ ਕਮਲਾ ਬੱਲਭ ਕਮਲ ਮੁਖਕੇਸ਼ੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ ਮੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਨਪੁ
 ਰਖ ਪੁਰਨਾ ਕਿਸੇ ਰਦਾਸ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ੍ਰਭਗੀਤ ०
 ਕੀਨੀਦਾਨਾ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ ਪੰਕਜ
 ਪਾਦ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਗੀਤਾ ਕ
 ਹੀ ਮਹੁਮੀਤਾ ॥੧॥ ਮਸ਼ਹੂਰੀਤਾ ਕਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਚਾਲਿ ਮਾ ॥ ॥ ਜਬ ਪਾਂਡਵ ਮਭੁ ਕੋ ਰਵ ਮਹਾ
 ਭਾਰ ਬਕੇ ਜੁਧ ਕੇ ਚਲੇ ਕੁਰਖੇ ਤ੍ਰਕੋ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇਧਿ

ਤਰਾਸਦਰਕਹਿ। ਮਾਕਿਹਉਭੀਜੁਪਕਾਕਉਤਕ
ਦੇਖਣੇਚਲੇਹਉ। ਜਬਰਾਜੇਧ੍ਰਿਤਰਾਸਦਰਕਹਿ
ਮਾਕਿਹਉਭੀਕੋਤਕਦੇਖਣੇਚਲੇਗਾ। ਤਬਤਿਸ
ਕਉਬਿ। ਮਾਸਦੇਵਜੀਕਹਿ। ਮਾਕਿਹੇਰਾਜਾਧ੍ਰਿ
ਤਰਾਸਦਰਤੇਰੇਤੋਨੇਤਨਹੀ। ਨੇਤਹੁਬਿਨਕੈਸੇ
ਦੇਖਹਿਗਾ। ਤਬਰਾਜੇਧ੍ਰਿਤਰਾਸਦਰਬਿ। ਮਾਸ
ਦੇਵਜੀਕੋਉਤਦੀ। ਮਾਜੇਨੇਤਹੁਕਰਕੇਦੇਖਹੁ
ਗਾਨਹੀਤੋਸੁਣਹੁਕਰਕੇਸੁਣਹੁਗਾਤੋਸਹੀ।
ਤਬਾਬਿ। ਮਾਸਦੇਵਜੀਕਹਤਕਏ। ਮਕਿਹੇਰਾਜਾ

ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰਤੇਰਾਸਾਰਥੀਜੁਹੇਸੀਜੈਨਾਮਾਸੇ ३
ਮੇਰਾਸਿਖਹੈ। ਜੇਕੁਸੁਮਹਾਭਾਰਤਕੇਜੁਪਕੀਲੀ
ਲਾਚਰਿਕੁਹੈ। ਇਹਾਸੇਸੀਜੈਤੁਸੁਕਈਹਾਥੈਠੇਸੁ
ਵਣਕਰਾਵੇਗਾ। ਤਬਸੀਬਿਆਸਦੇਵਜੀਕੇ
ਮੁਖਕਮਲਤੇ। ਇਹੁਬਚਨਸੁਵਣਕਰਸੀਜੈਸੀ
ਬਿਆਸਦੇਵਜੀਕੇਚਰਣਕਮਲਕੇਸਿਰਕਰਿ
ਨਮਸਕਾਰਕਰਿਕਰਿ। ਮੰਜਲਪਦਬਾਂਧਿਕਰਿ
ਇਹੁਬੇਨਤੀਕਰਤਕੁ। ਇਹਾਕਿਹੈਪ੍ਰਭਜੀਮਹਾ
ਭਾਰਤਕੇਜੁਪਕਾਕੋਤਕੋਤਕੁਰਖੇ੩। ਬਿਖੈਹੈ। ਇਹਾ ॥

ਅਰੁਹੈ ਹਸਤ ਨਾਪੁ ਗਬਿਖੈ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਅਰੁਤੁ ਮਜੇ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਮਾਗਿ ਮਾਮੁ ਸੁਕੋ ਕਰੀ ਕਿਹੇ ਗਜਾ
ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਦਰਸੀ ਜੈ ਤੁਝ ਕੋਈ ਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠੇ ਸਦਣ
ਕਰਾਵੇਗਾ ॥ ਸੋਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਹ ਉਹਸਤ ਨਾਪੁ ਗਬਿ
ਖੈ ਬੈਠੇ ਕੁਰਖੇ ਤਾਬਿਖੈ ਜੁਧ ਕੀਲੀਲਾ ਹੋਇ ਗੀ
ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਗਜਾ ਕੇ ਕਿਸ
ਭਾਤਿ ਕਹੇਗਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਭਾਂਤਿ ਸਿਜੈ ਸ੍ਰੀ ਬਿਅਮ
ਸਦੇ ਵਜੀ ਕੇ ਵਿਦਮਾਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਤਬਾਬਿ
ਆਸਦੇ ਵਜੀ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸਿਜੈ ਕੋਇ ਹਬ

ਚਨਕਹਿ ਮਾਯਾ ਕਿਤੁ ਸੁਕੇ ਮੁਖੇ ਦੇ ਬਾਦਿ ਸਾਦਿ ४
 ਦੀਨੀ ਜੇਕੁ ਸੁਕਰਖੇ ਤਾ ਬਿਖੇ ਕਉ ਤਕਹੇ ਹਿੰਗ ०
 ਸੇਮੇਰੀ ਮਨੁ ਗਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਤੁ ਮਸਭ ਜਾਣੇਗ ०
 ਮਰੁ ਸਭ ਦੇਖਹਿ ਗਾਮ ਮਰੁ ਬੁਧਿ ਕੇ ਨੇਤੁ ਹੁਕ
 ਰਿਸ ਮਸ਼ੀ ਮੇਗਾ ਜਬਾ ਬਿਮਾਸ ਦੇਵ ਜੀ ਸੰ
 ਜੋ ਕਾਇਹੁ ਬਹੁ ਦੀ ਮਾਯਾ ਤਬਾਤਿ ਜੀ ਸਮੇ ਸੰਜੋ
 ਕਉ ਦਿਬਾਦਿ ਸਾਦਿ ਕੁਈ ਮਰੁ ਬੁਧਿ ਭੀ ਦੇ ਬ
 ਕੁਈ ਮਸਬ ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ ਕਾ ਕਉ ਤਕਹੇ ਹੋ ॥
 ਸਾਤ ਖੂਹਣੀ ਸੇਨਾ ਪਾਂਡਵ ਕੀ ਮਗੁ ਗਿ ਮਾਰ ०

ਹਿਖੁ ਹਣੀ ਸੈਨਾ ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਦਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਕੀ। ਏ
ਹਦ ਨ ਸੈਨਾ ਕੁਰਛੇ ਤਪ ਰਜਾਇ ਏ ਕੁਠੀ ਕੁਠੀ। ਅ
ਰੁ ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਦਰ ਰਾਜਾ ਸੀਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਹੋ। ॥ ਧ੍ਰਿਤ
ਰਾਸ ਦਰ ਦਾਚਾ। ॥ ਕਿਹੇ ਸੀਜੇ ਪਰਮ ਕਾਛੇ ਤ
ਜੁ ਹੈ ਕੁਰਛੇ ਤਤਿ ਸਾਥਿ ਖੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਕੁਠੈ
ਸੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰੁ ਪਾਂਡਵ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ। ਤਿਨ ਹੁਕੀ ਮਾ
ਕੀ ਮਾਸੇ ਮੁਖ ਕੇ ਕਹਾ। ਰਾਜਾ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸੁਣਿ ਕ
ਰਿ ਸੀਜੇ ਜੀ ਬਿਲਤਿ ਕੁਠਿ ਮਾ। ॥ ਸੀਜੇ ਦਾਚਾ।
ਕਿਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁ ਹੈ ਦਰਜ ਪਨ ਤੇ ਮਾ

ਦਿਆਤਿਨਹੁਨੇਪਾਂਡਵਹੁਕੀਸੇਨਦੇਖੀਜਿਕੇ ੫
ਸੀਸੇਨਹੋ। ਕੁਲੀਭਾਂਤਿਜਿਨਕੀਪੰਕਤਿਬਣੀ
ਹੋ। ਅਤਿਸਸੈਨਕਦੇਖਿਕਰਿਤੇਰਾਜੁਹੋਪ੍ਰਤਦਰ
ਜੇਪਨਾਜਿਵੇਣਾਚਾਰਜਕੇਨਿਕਦਿਜਾਇਕਰ
ਗਾਰਦੇਵਕੇਏਹੁਬੇਨਤੀਕਰਤਭਇਮਾਗਿਹੋ
ਮਚਾਰਜਜੀਦੇਖੋਤੋਪਾਂਡਵਾਂਕੀਸੇਨਕਾਸੀ
ਬੁਹਾਸੀਬੁਹਕਹੀਏਪੰਕਤਿਜਿਨਕੀਕੁਲੀਭ
ਤਿਬਣੀਹੋ। ਅਮਰਦੂਪਤਿਕਾਬੇਟਾਧੀਸਦਦਮ
ਨੁਜੋਤਮਾਗਾਸਿਖਹੋਸਿਬਧਵੰਤਹੋ। ਅਤਿਨ

ਪਾਂਡਵਹੁਕੀਸੈਨਕੀਪੰਕਤਿਭਲੀਭਾਂਤਿਬਣ
ਈਹੈ॥ ਅਮਬਜੇਪਾਂਡਵਹੁਕੀਸੈਨਕੇਮੁਖਜੇਧਾ
ਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਨਾਮਦੂਜੇਪਨਦ੍ਰਣਚਾਰਜਕੇਸ੍ਰਵ
ਣਕਰਾਵੈਹੈ॥ ਅਪ੍ਰਥਮੇਤਸੈਨਾਬੀਖੇਬਡਾਪਨ
ਖਕੇਧਾਰਣਹਾਰਾਭੀਮਸੈਨਹੈ॥ ਬਹੁਗਿਆਮਰ
ਜਨਹੈ॥ ਅਮਰਜੁਜਧਾਨਾ॥ ਅਮਰੁਰਾਜਾਬੈਰਾਠਾ॥
ਅਮਰੁਰਾਜਾਦੂਪਦਮਹਾਰਥੀ॥ ਅਮਰੁਧਿਸਦ
ਕੇਤਾ॥ ਅਮਰਚੇਕਤਾਨਾ॥ ਅਮਰੁਬਡਾਬਾਲਿਵਨ
ਕਾਂਸੀਕਾਰਜਾ॥ ਅਮਰੁਪੁਰਾਜੇਤਾ॥ ਅਮਰਕੁੰਤਕੇ

ਜਾਮਰੁ ਮਨੁ ਖੋਵਿਖੇ ਸੇਸਾਦਿ। ਸਬੀ ਬਲਿਦ
 ਨਾਮਰੁ ਜੁਧਾਮਨਾ। ਮਰੁਕ੍ਰਿਤਿ। ਮਰੁਬਰੁ ਬ
 ਲਿਵਨ ਉਤਮੇਜਾ। ਮਰੁਸੁਭੰਦਾ ਕਾਬੇਟਾਮ
 ਭਿਮੰਨਾ। ਮਰੁਦ੍ਰੁਪਤੀ ਕੇਬੇਟੇ ਸਭੀ ਮਹਾਰਬੀ
 ਹੋ। ਮਰਬਦੁਰਜੇਧਨੁ। ਮਾਪਣੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਮੁਖਜੇ
 ਧਾਜੇ ਹੋ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦ੍ਰਣ ਚਾਰਜ ਕੇ
 ਸ੍ਰਦਣ ਕਰਾਵੇ ਹੋ। ਅਕਿ ਹੋ ਮਚਾਰਜ ਜੀ। ਬ੍ਰਹ
 ਮਣਾ ਬੀਖੇ ਸੇਸਦ੍ਰਣਾ। ਮਚਾਰਜ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸੈ
 ਨਾ ਕੇ ਜੇ ਮੁਖਜੇ ਧਾਹੋ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁਣਹੁ ਜੀ॥

ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਾਤੁਮਹੇਜੀ। ਮਮਰੁਕੁਟੀਖਮਾ। ਮਮਰੁਕਰਣ
ਮਮਰੁਕ੍ਰਿਪਾ। ਮਮਚਾਰਜਾ। ਮਮਰੁਸਮਤਿਜੋ। ਮਮਰੁ
ਮਮਸਵਸੁਥਾਮਾ। ਮਮਰੁਜੇਮਦਤਾ। ਉਨਤੇਮਾ
ਦਿਲੇਕਰਮਦਰਜੇਧਾਹੇ। ਸੇਕੈਸੇਜੇਧਾਹੇਜੀ
ਨੇਨੇਮੇਰੇਨਮਿਤਜੀਵਣਾਤਿ। ਮਾਗਿਮਾਹੇ। ਮਮ
ਰੁਨਨਾਪਰਕਾਰੇਕੇਸਸੜੇਕੇਧਾਰਣਹਾਰੇਹੇ॥
ਮਮਰੁਜੁਧਕਰਨਕੇਸਕੁਟੀਪਰਬੀਨਹੇ। ਮਮਰੁ
ਚੜ੍ਹੇਹੇ। ਮਮਰੁਹਮਾਰੀਸੇਨਾਬਹੁਤਹੇ। ਮਗਿਮਾ
ਰਹਿਖੁਹਨੀਹੇ। ਮਮਰੁਪਾਂਡਵਹੁਕੀਸੇਨਾਬੜੀ

ਹੈ॥ ਸਾਤ ਖੂਹਣੀ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਹਮਾਰੀ ਸੈਨਾ ਕਾ ਅ १
ਧਿਕਾਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾ ਭੀਖਮ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਪਾਂ
ਰੂ ਵਹੁ ਕੀ ਸੈਨਾ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾ ०
ਕੁੰਮ ਸੈਨ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਦੁਰਜੇ ਧਨੁ ਅਪਨੀ ਸੈਨਾ
ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਕਿ ਜਿ ਤਨੇ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ਸੈ
ਨਾ ਕੇ ਜੇ ਧਾਹਾ ਜੇ ਸਭ ਹੀ ਭੀਖਮ ਕੀ ਰਖਿਆ
ਕਰੇ॥ ਕੇ ਜੇ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਜਿ ਤਨੇ ਸਜੇ ਕੇ ਅ ०
ਵਣੇ ਕੇ ਮਾਰਗ ਹੈਂ ਤਿਨ ਹੁ ਸਭ ਨਹੁ ਮਾਰਗ ਹੁ
ਤੇ ਭੀਖਮ ਕੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ॥ ਦੁਰਜੇ ਧਨ ਕੇ ਮੁਖ

ਤੇਤੀਖਮਤੇਮਾਦਿਜੁਥੇਜੇਧਾਤਿਨਹਾਉਹਵਚ
 ਨਸੁਣੇ। ਤਬਦੁਰਜੇਧਨਕੇਮਾਨੰਦਉਪਜਾਵ
 ਏਕੇਨਮਿਤਿ। ਕੇਰਵੇਵਿਖੇਵਰਜੁਹੈਬਿਰਧਤੀ
 ਖਮਾਪਿਤਾਮਾਸੋਪ੍ਰਥਮੇਹੀਸਿੰਘਕੀਨਿਮਾਣੀ
 ਗਗਜੀਮਾਗਾਜਕਰਿਮਪਣਪ੍ਰਤਾਪਵਨ
 ਸਿਖਬਜਾਇਮਾਗਤਿਸਤੇਉਪਰੰਤਸਾਰੀਸੇਨ।
 ਦੁਰਜੇਧਨਕੀਸਿਖਬਜਾਏ। ਅਮਰਭੇਗੀਅਮਰ
 ਪ੍ਰਣਵਬਾਜੇ। ਅਮਰਦਮਾਮੇਅਮਰਗੋਮੁਖਾਉਨ
 ਤੇਮਾਦਿਲੇਕਰਮਵਰਬਜੇਤ੍ਰਏਕਰੋਹੀਸਾ

ਗੀਸੈਨਲੇਬਜਾਏ। ਤਿਨਬਜੀਤੁਕਾਏਕਠਾਹੀ ੮
ਮਹਾਸਬਦੁਹੋਤਲੁਇਮਾਮਸਬਪਾਰੁਵਹੁਕੀ
ਸੈਨਕੇਬਜੀਤੁਬਾਜਣੇਕਹੇਹੈ। ਸ੍ਰੀਬਸੇਤੀਜੀ
ਸਰਬਪਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਾਨਬਿਗਾਜਮਨ
ਹੈ। ਤਿਸਮਰਜਨਕੇਰਬਕੀਜੋਭਾਕਹੇਹੈ। ਤੀ
ਨਭਵਨਮੇਸ੍ਰੇਸਟਹੈ। ਅਮਰੁਬਡੇਬਿਸਬਾਰ
ਕਰਹੈ। ਅਮਰੁਸਾਰੀਸਮਰੀਰਬਕੀਕੰਚਨ
ਕੀਹੈ। ਅਮਰੁਨਾਨਭਾਤਿਕੇਜਵਾਹਰੇਸਾਬਿਖ
ਚਿਤਹੈ। ਅਮਰੁਜੈਸੇਵਰਖਾਰੁਤਿਕਾਮੇਪਗਾ

ਜੇਹੈ। ਤੈਸੇਤਿ ਸਰਬ ਕੇ ਪਹੀਆ ਗਾਜੇਹੈ। ਅਮੇਸ।
ਤੋਰਥਹੈ। ਅਬਘੋੜਿ ਮਹੁਕੀ ਜੋਭਾ ਕਹੈਹੈ। ਜੇ
ਸੇਗਾਊਕਾਦੂਪੁਹੈ। ਅਮੇਸ। ਤੇਤਿਨਘੋੜਿ ਮ
ਹੁਕਾਦਰਣਹੈ। ਅਮਰਜੇਸਾਕਾਤਕਕਾਢੁਲਿਆ
ਹੈ। ਇਆਕਮਲਹੈ। ਤੇਤਿਸਾਤਿਨਘੋੜਿ ਮਹੁਕਾ
ਸੁੰਦਰੁਖਹੈ। ਅਮਰਸੁੰਦਰਹੈ। ਗੀਦਾਜਿਨਕੀ।
ਅਮਰਸੁੰਦਰਹੈ। ਕਾਨਾਜਿਨਕੇ। ਅਮਰਸੁੰਦਰਹੈ। ਪੁ
ਛਾਜਿਨਕੀ। ਅਮਰਕੰਚਨਕੇਪੁੰਘਗੁਮਹੁਕੀ
ਜਲਾਜਰਬਜੇਹੈ। ਅਮਰਚਰਨਾਬਿੰਖੇਸੁਦਰਨ

ਕੇਨੂਪਰਬਾਜੇਹੈ। ਗਉਹਤਘੋੜਿਅਹੁਕੀਜੇਭਾ ੬
ਕਹੀ। ਅਮੇਸੇਸੁੰਦਰਰਬਪਰਸਾਰਬੀਕੀਠਾਹਰ
ਭਗਤਵਤਸਲਸਤਿਸਰੂਪਾਮਨੰਦਮੂਰਤਿਜੁੱਧੇ
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਤੋਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ। ਅ
ਰੁਜੇਧਾਕੀਠਾਹਰਮਰਜਨਭਗਤਬਿਰਾਜਮਾਨ
ਹੈ। ਗਤਿਨਹੁਭੀਦਬਸੀਖਬਜਾਇ। ਪ੍ਰਥਮੇਹੀ
ਰਿਖੀਕੇਸਜੁਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਤਿਨੇ
ਨੇਮਾਪਣਪੰਚਜੰਨਨਾਮਾਸੀਖਬਜਾਇਆਮ
ਰੁਦੇਵਦਤਨਾਮਾਸੀਖਾਮਰਜਨਬਜਾਇਆਮ

ਸੈਨ

ਰੁਪੰਡਰੀਕਨਾਮਾ ਸਿਖਤੀ ਮਸੈਨ ਬਜਾਇ ਮਾਸੇ
ਤੀ ਮੰਕੋ ਸਾਹੇ ਜਿਸ ਕਾ ਉਦਰ ਭੀ ਬਡਾ ਹੋ ਮਮਰੁ ਕਰ
ਮਭੀ ਬਡਾ ਹੋ ਮਮਰੁ ਮਨੰਤਾ ਵਿਜੈ ਨਾਮਾ ਸਿਖ ਕੁੰਤੀ
ਕਾ ਜੁਹੇ ਬਡਾ ਪੁਰਾਜਾ ਜੁਧਿ ਸਦਗਤਿ ਸਨੇ ਭੀ ਬ
ਜਾਇ ਮਾਮਰੁ ਸੁਧੋਖ ਨਾਮਾ ਸਿਖ ਨੁਕਲ ਬਜਾ
ਇ ਮਾਮਰੁ ਮਣਪੁ ਹਪ ਨਾਮਾ ਸਿਖ ਸਹਦੇਵ ਬ
ਜਾਇ ਮਾਮਰੁ ਬਡੇ ਪਨਖ ਕੇ ਧਾਰਣ ਹਾਰਾ ਕਾਂ
ਸਿਕਾਰਾ ਜਾਤਿ ਸਨੇ ਭੀ ਬਜਾਇ ਮਾਮਰੁ ਮ
ਹਾਰ ਬੀ ਸਿਖੰਡੀ ਭੀ ਬਜਾਇ ਮਾਮਰੁ ਧਿਸ

ਦਦੁਮਨਭੀਬਜਾਇਮਾਮਮਰੁਗਜੇਬਿਰਾਠਭੀ ੧੦
 ਬਜਾਇਮਾਮਮਰੁਮਜੀਤਕਹੀਏਜੋਕਿਸੇਤੇ
 ਜੀਤਿਮਾਨਜਾਇਜੋਮੇਸਾਜੇਹੈਸਾਂਤਕਜਾਦ
 ਵਤਿਨਭੀਬਜਾਇਮਾਮਮਰੁਮਵਗਜਿਤ
 ਨੇਪਾਂਡੁਵਕੀਸੇਨਾਮੇਰਾਜੇਥੋਤਿਨੇਸਭਨੇਨੇਸੀ
 ਖਬਜਾਏਮਰੁਮਹਾਬਾਹੇਜੁਹੈਸੁਭਦੁਕਾਬੇ
 ਦਾਮਾਭਿਮੰਨੁਤਿਨਭੀਬਜਾਇਮਾਮਉਨੇਸ
 ਭਨੇਹੀਆਪਣੇਭਿਨਭਿਨਸੀਖਬਜਾਏਅਤਿ
 ਨਸੀਖਹੁਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਕਗਿਧਿਤਰਾਸਦਰ

ਕੇਪੁਤਹੁਕੀਸੈਨਾਕੇਜੋਧਾਥੇਤਿਨਕੇਰਿਦੇਫਰ
 ਗਏ। ਧਰਤੀਮਹਾਮਕਾਸਸਬਦਸਾਥਿਭਰ
 ਹਿਮਾ। ਉਸਤੇਉਪਰੰਤਧ੍ਰਿਤਰਾਸਦਰਕੇਪੁਤ
 ਹੁਕੀਸੈਨਾਮਹਾਜਨਦੇਖੀ। ਜਬਦੁਹੂਸੈਨਾਤੇਸ
 ਸਤਚਲਣੇਲਾਗੇ। ਤਬਮਹਾਜਨੁਮਾਪਣਾ
 ਗਾਡੀਵਧਨਖੁਆਪਣੇਸਿਰਉਪਰਿਫੇਰਿਕ
 ਰਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਤਿਨਕੇਬੋਲਾਤਿਭੁ
 ਇਮਾ॥ ॥ ਮਹਾਜਨੋਵਾਚਾ॥ ॥ ਕਿਹੇਮਚੁਤ
 ਮਾਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖਜੀਮੇਹਾਰਥਦੁਹਸੈਨਾਕੇ

ਬੀਚਲੇਖੜਕਰਹਾਹੇ। ਮਚੁਤਜੁਹਉਦੇਖਉਕਿ ११
ਹਮਾਰੇਸਾਥਿਜੁਪਕਰਨਕੇਕਉਨਕਉਨਮਾਏ
ਹੇ। ਮਮਗੁਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰਕਾਪੁਤਜੁਹੈਦੁਰਬਧੀ
ਦੁਰਜੋਧਨਾ। ਤਿਨਕਾਭਲਾਮਨਾਵਣੇਕੇਨਮਿਤ
ਜੇਮਾਏਹੇਤਿਨਸਭਨਕਉਹਉਦੇਖੇ। ॥ ਸਿਜੇ
ਵਾਚਾ ॥ ਸਿਜੇਰਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰਕੇਕਹੇਹੇ।
ਕਿਹੇਰਾਜਾਜੀ। ਰਿਖੀਕਿਸਜੇਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗ
ਵਾਨਜੀਤਬਾਤਿਨਕੇਮਰਜਨਇਹਬਚਨਕ
ਹੇ। ਤੁਬਭਗਤਵਤਸਲਜੁਹੈਗੋਬਿੰਦਜੀਤਿ

ਨਾਮਰਜਨਕੇਰਥਕੇਘੋਛੇਪਰੇਰਕਰਿਮਰਜਨਕ।
ਰਥਦੁਹੀਸੈਨਕੇਬੀਚਲੇਖੜਾਕੀਆਭੁਖਿਖਮ
ਮਰਦ੍ਵੇਣਾਚਾਰਜਕੇਸਨਮੁਖਮਰਜਨਕਾਰਥ
ਲੇਖੜਾਕੀਆਮਭੁਰਭੁਖਿਖਮਮਰਦ੍ਵੇਣਾ
ਚਾਰਜਕੇਦਹਣੇਬਾਏਬਹੁਤਜਧਾਬੋ।ਤਬਸੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਾਨਜੀਮਰਜਨਕੇਬੋਲਤਿਭੁਏ।
ਕਿਹੇਮਰਜਨਤੇਰਾਰਥਮੁਖੈਕੋਰਵਾਕੀਸੈਨ
ਕੇਸਨਮੁਖਲੇਖੜਾਕੀਆਹੈ।ਸਿਤੂਇਨਕਦੇ
ਖਾਤਬਮਰਜਨਕੇਰਵੇਕੀਸੈਨਾਬੀਖੇਜਜੇ

ਧਾਬੇਸੇਦੇਖੋ॥ ਸਕਉਨਕਉਨਦੇਖੋ॥ ਪਿਤਾਦੇਖੋ ੧੨
 ਮਰਦਾਦੇਦੇਖੋ॥ ਮਰਮਚਾਰਜਦੇਖੋ॥ ਗੁਰਦੇ
 ਖੋ॥ ਮਰਮਾਵਲੇਦੇਖੋ॥ ਮਰਿਰਭਾਣੀਦੇਖੋ॥ ਮ
 ਰੁਪੜਦੇਖੋ॥ ਮਰੁਪਉੜੇਦੇਖੋ॥ ਮਰੁਜਖਾਦੇ
 ਖੋ॥ ਮਰੁਜਸੁਰੇਦੇਖੋ॥ ਮਰੁਮਿੜਦੇਖੋ॥ ਵਹੁੰ
 ਸੈਨਾਕੋਬਿਖੋ॥ ਮਾਪਨੇਹੀਕੁਟੰਬੀਦੇਖੋ॥ ਦੇਖਿ
 ਕਾਰਿ॥ ਮਰਜਨਕੇਮਨਮੇਬਹੁਤੁਦਾਇਆਉਪ
 ਜੀ॥ ਤਬਾਮਰਜਨਬਹੁਸੋਕੋਕਧਾਰਕਾਰਿਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਨਜਕਿਬੋਲਤਿਕਾਇਆ॥ ॥ ਮ

ਰਜਨੇਵਾਚ॥ ॥ ਮਰਜਨਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਨਜੀ
ਕੋਕਰੇਹੈ॥ ਕਿਹੇਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਨਜੀਉਸਐ
ਨਾਬਿਖੇਮੁਸ਼ਕੋਆਪਨੇਹੀਭਾਈਬਾਧਵ ਸੁਜਨ
ਕੁਦੰਬੀਨਜਰਾਮਾਵਤੇਹੈ॥ ਜੇਜੁਪਕਰਨਕੋਆ
ਏਹੈ॥ ਅਤਿਨਕੰਦੇਖਿਕਾਰਿਮੇਰੇਮਨਮਾਹਿਬਹੁਤੁ
ਦੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਆਹੈ॥ ਮਰੁਮੇਰਾਮੁਖਸੁਖਗ
ਇਆਹੈ॥ ਮਰੁਮੇਰਾਦੇਹਠਉਰਠਉਰਕਾਂਪਾਤਿ
ਹੈ॥ ਮਰੁਮੇਰੇਰੋਮਖੜੋਹੋਗਏਹੈ॥ ਮਰੁਗਾਂਡੀ
ਵਨਮਾਧਨੁਖਮੇਰੇਹਾਥਤੇਗਿਛਪਛਿਮਾਹੈ॥

ਅਰੁਤੁਚਾਜਲਉਠੀਹੈ॥ ਅਰੁਹਉਲਾਭੀਨਹੀ॥ ੧੩
 ਹੋਇਸਕਤਾ॥ ਅਰੁਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤੁਭਰਮੇਹੈ॥
 ਹੇਕੇਸਵਜੀਹਉਸਗਨਭੀਬੁਰੇਦੇਖਉਹੈ॥ ਅ
 ਰਜੀਜੇਹਾਨਮਿਤਭੀਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ ਇਹਬਿਪ
 ਰੀਤਬੁਧਿਹੈ॥ ਹੇਕੇਸਵਜੀਇਸਜੁਧਕੋਦਿਖੇ
 ਕਾਈ॥ ਅਹੁਕੇਮਾਰੇਤੇਹਉਮਾਪਣੀਕਲਿਆਣ
 ਭੀਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ ਹੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਹਉਮਾਪਣੀ
 ਜੇਭੀਨਹੀਚਾਹਤਾ॥ ਅਰੁਮੁਖਕੇਰਾਜਕੀਬਾ
 ਛਾਕਿਛਨਹੀ॥ ਅਰੁਮੁਖਕੀਭੀਬਾਛਾਨਹੀ॥

ਹੇਮਧਸੂਦਨਜੀਰਾਜਲੀਮੇਰੇਕਿਸੇਕਾਮਨਹੀ॥
ਜਿਨਹੁਕੇਸੁਖਕੇਨਮਿਤਰਾਜਲੀਜੇ॥ ਜੇਕੁਦੀ
ਬਕੇਲੋਕਸੁਖਪਾਵਹੀ॥ ਜੇਈਕੁਦੀਬਕੇਲੋਕਾਂ
ਕੇਮਾਰਕਰਿਰਾਜਲੀਜੇਹੈ॥ ਜੇਈਹਸਭਹੀ
ਕੁਦੀਬਕੇਲੋਗਾਮਾਇਏਸਥਿਤਭਏਹੈ॥ ਪ੍ਰਾ
ਨਮਰੁਧਨਕੋਤਿਮਾਗਕਰਿਜੁਪਕੇਨਮਿਤ
ਮਾਇਖਛੇਹੁਏਹੈ॥ ਜੇਕੋਨਕੋਨਹੈ॥ ਗੁਰੂਹੈ॥
ਮਰੁਪਿਤਾਮਾਹੈ॥ ਮਰੁਪੁਤ੍ਰਹੈ॥ ਮਰੁਦਾਦੇਹੈ॥
ਮਰੁਮਾਵਲੇਹੈ॥ ਮਰੁਸਸੁਰੇਹੈ॥ ਮਰੁਪੜੇ

ਹੈਂ॥ ਅਮਰੁ ਜਾਲੈ ਹੈਂ॥ ਅਮਰੁ ਕੁਛੁ ਮਹੈਂ॥ ਹੇ ਮਧ ਸੂਦ ੧੪
ਨਜੀ ਇਨਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕੋਇ ਛਾਨਹੀ॥ ਇ
ਨਕੇ ਉਪਰਿ ਦੇਖਕੇ ਮੁਸ਼ਕੋਦਾਇ ਮਾਉਪ ਜੀ ਹੈਂ
ਹੇ ਧਰਤੀ ਕਿਧਾਰਨ ਹਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ
ਜਿਜੁ ਹਉ ਇਨਕੇ ਮਾਰ ਕਾਰਿ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕਾਰਜੁ
ਪਾਵੈ ਤਉ ਭੀ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮ ਨਹੀ॥ ਭੂਮਿ ਕੇ ਰਾਜ
ਕੀ ਕਿਮਾ ਬਾਤ ਹੈ॥ ਹੇ ਜਨਾਰਦ ਨਜੀ ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸ
ਦਰਕੇ ਪ੍ਰਤਪਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਕਾਲਿ ਮਾਣਨਹੀ
ਈ ਹਾਕਿ ਮਾਥਿ ਪਰੀਤਿ ਹੋਇ ਗੀ॥ ਇਨਕੇ ਮਾ

ਰੇਤੇਹਮਕੋਬਡਾਪਾਪਲਾਗੇਹੈ। ਜਾਦਿਪਾਇਹਮ
ਹਾਪਾਪੀਹੈ। ਤੋਭੀਮਾਰਣੇਜੋਗਨਹੀ। ਹੇਪ੍ਰਭੂ
ਏਹਿਸਭਹੀਪੁਜਾਮਰੁਭੇਦਯੋਗਹੈ। ਇਨਕੋ
ਹਉਮਾਰਗਾ। ਹੇਮਧੁਸੁਦਨਜੀਏਹਿਸ੍ਰਜਨ
ਭਾਈਬਾਂਧਕੁਦੰਬਾਇਨਕੇਮਾਰੇਤੇਹਮਕੋਸੁਖ
ਕਹਾਹੈ। ਜਾਦਿਪਰਾਜਕੇਲੋਕੁਕਰਿਇਨਕੀਬੁ
ਧਿਅੰਧਭਈਹੈ। ਤੋਭੀਮਾਰਣੇਜੋਗਨਹੀ। ਜੇਕ
ਛੁਕੁਲਕੇਨਾਸਕਾਏਤੇਦੇਖਉਪਜੈਹੈ। ਅਮਰ
ਜੇਕਛੁਮਿਤ੍ਰਜਾਥਿਕਪਦਕਾਏਤੇਦੇਖਉਪਜੈ

੧੫
 ਹੈ॥ ਅਤਿ ਸਦੇ ਖਕੋ ਧਿਤਰਾ ਸਦਰ ਕੇ ਪੁਤਰਾ ਜਕੇ
 ਲੋਕ ਕਰਿ ਅੰਧੇ ਕੁਏ ਹੈ॥ ਤੇ ਨਹੀ ਸਮਝਤਾ ਜੇ
 ਇਨ ਕੀ ਨਿਮਾਣੀ ਹਉ ਕੀ ਨਹੀ ਸਮਝਤਾ॥ ਜੁ
 ਕੁਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕੀਏ ਤੇ ਪਾਪ ਉਪਜੇ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਸੁਪਾ
 ਪ ਕਉ ਹਉ ਕੁਲੀਭਾਤਿ ਜਾਣੈ ਹੈ॥ ਅਮਬਾਜਿ ਕਛੁ
 ਕੁਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕੀਏ ਤੇ ਪਾਪ ਉਪਜੇ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਸੁਪਾ
 ਪ ਕੇ ਅਰਜਨ ਬਿਸਤਾਰ ਕਰਿ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਕਿਹੇ ਜ
 ਨ ਰਦਨ ਜੀਜ ਬਕੁਲ ਕਾਨਾ ਸੁਭਾਇ ਮਾਤ ਬਜੇ
 ਕਛੁ ਕੁਲ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਧਰਮ ਚਲੇ ਆਏ ਹੈ॥ ਅਤਿ

ਨਕਾਤੀਨਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਬਕੁਲਕੇਧਰਮਕਾਨ
 ਸਭਇਆ॥ ਤਬਸਾਰੇਕੁਲਮੇਮਧਰਮਪ੍ਰਦੇ
 ਸੁਹੁਆ॥ ਜਬਕੁਲਾਵਿਖੇਮਧਰਮਮਾਇਆ
 ਤਬਕੁਲਕੀਆਇਸਤੀਆਦੁਹਚਾਰਣੀਅ
 ਕੁਈਆ॥ ਤਬਤਿਨਹੁਨੇਬਰਨਸੀਕਰਕੁਇਅ
 ਬਰਨਸੀਕਰਕਹੀਏਪਰਾਏਪੁਰਖਹੁਕੀਸੀਤਤ
 ਜਬਬਰਨਸੀਕਰਸੀਤਤਉਪਜੀ॥ ਤਬਤਿਸਸੀ
 ਤਤਕੇਹਾਥਕਾਪਿੰਡਮਭੁਜਲਾਪਿਤ੍ਰਹੁਕੇਪਹੁ
 ਚਣੇਤੇਰਹੀਆ॥ ਤਬਤਿਨਕੇਪਿਤ੍ਰਸੂਰਗ

ਤੇ ਗਿਫਤ ਪੜ੍ਹੇ। ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋ ਜਦ ਬੀਸੀ ਮਹੁ ੧੬
ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁ ਗਵਾਨ ਜੀ ਜਿਨ ਕੁਲ
ਕਾਨਾ ਸਕੀਆ। ਤਿਸ ਨੇ ਇਨ ਪਿਤ੍ਰ ਹੁਤੇ ਮਾਦਿਲੇ
ਕਰ ਇਤਨੇ ਪਾਪ ਕੀਏ। ਸੋ ਇਤਨੇ ਪਾਪ ਕੁਲ ਕੇ
ਨਾਸ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਕੇ ਮਾਥੇ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਕੇ ਧਰਮ
ਮਰ ਕੁਲ ਕੇ ਕਰਮ ਸਭ ਨਸਟ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਬਹੁਤ
ਦੁਹ ਮਨੁਖ ਤਿਨ ਹੁ ਪਾਪ ਹੁ ਕਾਫਲੁ ਕਿ ਮਾਪਾ ਦੇ
ਹੈ। ਜਿ ਕਹੇ ਹੈ। ਜੇ ਮਨੁਖ ਸਦਾ ਹੀ ਨਰਕਾ ਵਿਖੇ
ਪਾਛੇ। ਮਾਰੇ ਗਾ। ਨਿਮਾਇ ਸਾਸਤਾ ਬਿਖੇ ਮੁਖ

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਵਨ ਕੀਆ ਹੋ। ਅਥਾ ਮਰਜਨ ਬ
ਹੁਤ ਪਸਚਾਪ ਕਰੇ ਹੋ। ਸਿਰੁ ਫੇਰਿ ਕਰ ਕਰੇ ਹੋ। ਕਿ
ਹਾਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਮੁਖੈ ਕੈ ਜੇ ਪਾਪ ਕਾ ਉਦਮੁ ਕੀਆ
ਬਾ। ਰਾਜ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਲੋਭ ਕੇ ਨ ਮਿਤਾ ਅਪਨੇ ਕੁਲ
ਕਾਨ ਸੁਕਰਨ ਲਾਗਾ ਬਾ। ਅਥ ਮੇਹਾ ਬਾਦਿਖੇ ਸ
ਸਤ੍ਰਨ ਪਕੜੇ ਗਾ। ਅਗੁ ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸਟਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੁਕੇ ਹਾਬਾਦਿਖੇ ਸਜੜੇ ਹੋਹਿਗੇ। ਅਗੁ ਹਉ ਉਨ
ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਨਹੋ ਦੇਗਾ। ਵਹੁ ਮੁਖ ਕੇ ਮਾਰਹਿਗੇ।
ਇਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਲਿਆਣੁ ਹੋਇਗੀ। ॥ ਸਿਜੇ

ਵਾਚਾ॥ ॥ ਸਿਜੇਗਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਾਸਦਰਕਕਹੇਹੈ॥ ੧੭
 ਕਿਹੇਗਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਾਸਦਰਾਮਰਜਨਇਹਬਚਨ
 ਕਹਿਕਰਿਧਨਖਮਰੁਬਾਨਹਾਬਤੇਡਾਰਦੀਏ॥
 ਮਰੁਸੇਕਕੇਸਮੁੰਦਾਬਿਖੇਮਗਨਹੋਕਰਮੂਰਛਾ
 ਕੋਪਾਇਕਰਿਰਬਕੋਭੂਤਗਭਿਛਪੜਿਆ॥੧
 ॥ ਏਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਿਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰ
 ਹਮਾਬਿਦਿਅਜੇਗਾਜਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜ
 ਨਸੰਬਾਦੇਮਰਜਨਾਦਿਖਾਦਨਾਮਪ੍ਰਬੋਧਿਅੰ
 ਏ॥੧॥ ਅਬਮਾਗੇਪਾਹਿਲੇਧਿਅਾਇਕਾਮਹਾਤ

ਮਚਲਿਮਾਸ੍ਰੀਨਗਾਇਣਜੀਲਛਮੀਕੋਕਹੇਹੈ
ਕਿਹੇਲਛਮੀਏਕਸਮੇਕੋਲਾਸਪਰਬਤਪਰਮਾਹ ०
ਦੇਵਮਰਪਾਰਬਤੀਕੀਆਪਸਮੇਗੋਸਦਹੇਈ।
ਤਬਗਉਰਾਪਾਰਬਤੀਪੁਛੇਹੈ। ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇ
ਵਜੀਤਮਾਮੰਤਹਿਕਣਕਾਰਿਮਨਮਾਹਿਕਿਸਾਗਿ
ਮਾਨਕਾਰਿਪਵਿੜਹੇਜੀ। ਜਿਸਕਾਰਿਸਿਸਾਰਕੇ
ਮਨੁਖਤੁਮਕੋਸਿਵਕਾਰਿਪੁਜਤੇਹੈ। ਬਹੁੜਤਮ ०
ਰੇਬਾਹਜਕਰਮਾਇਹਾਦਿਖਾਈਦੇਤੇਹੈ। ਸ੍ਰੀਗਾ
ਛਾਲਾਓਦੇਹੁਏ। ਸੰਗਾਹੁਬਿਖੋਬਿਭੂਤਾਮਮ

ਰੁਗਲੋਬਿਖੇਸਰਪਹੈ॥ ਅਰੁਮੁੰਡਹੁਕੀਮਾਲਾ १੮
 ਹਿਰੇਹੁਏਹੋਜੀ॥ ਏਤਨੇਮੇਤਉਕੋਈਕਰਮਪ
 ਵਿੜਨਾਹੀਜੀ॥ ਤੁਮਕਿਰਪਾਕਰਮੁਸ਼ੁਕੋਗੀ
 ਮਾਨੁਸੁਨਾਵਹੁਜੀ॥ ਜਿਸਾਗੀਮਾਨਕਾਰਿਮੰਤ
 ਹਕਰਣਤੇਮਹਾਪਾਵਿੜਹੋਜੀ॥ ਤਬਸ਼ੀਮਹਾ
 ਦੇਵਜੀਕਹਤਭਏ॥ ॥ ਸ਼ੀਮਹਾਦੇਵੇਵਾਚਾ॥
 ਹੇਪਾਰਬਤੀਓਹੁਗੀਮਾਨੁਸੁਣਾ॥ ਜਿਸਕਰ
 ਮੇਪਾਵਿੜਹਰਿਤਾਹਾ॥ ਜਿਸਾਗੀਮਾਨਕਾਰਿ
 ਮੇਨੂਬਾਹਰਲੇਕਰਮਾਬਿਮਾਪਦੇਨਾਹੀ॥ ਜੇ

ਵਹੁਗੀਤਾਗਿਆਨੁਹੈ॥ਤਿਸਕਾਰਿਦੇਵਿਖੇਮੇ
 ਧਿਆਨਕਰਹੈ॥ਤਿਸਗੀਤਾਕੇਗਿਆਨਕਰਿ
 ਮੇਨੂਕੇਈਬਾਹਰਕੇਕਰਮਾਬਿਆਪਦੇਨਾਹੀ॥
 ਤਬਗਉਭਾਪਾਰਬਤੀਕਹਿਮਾਕਿਹੇਸ੍ਰੀਮ
 ਹਾਦੇਵਜੀਜੋਗੀਤਾਗਿਆਨੁਮੇਸਾਹੈ॥ਜਿ
 ਸਾਗਿਆਨਕੀਤੁਮਮੇਸੀਉਸਤਤਿਕਰਤੇ
 ਹੋ॥ਤਿਸਾਗਿਆਨਕੇਕੋਈਸੁਣਕਰਕਿਰਤ
 ਰਬਭੀਭਾਉਮਾਹੈ॥ਤਾਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਜੀਕਹ
 ਤਭਏ॥ਹੇਪਾਰਬਤੀਤਿਸਾਗਿਆਨਕਉਸੁ

ਇਕਰਬਹੁਤਜੀਵਕਿਰਤਾਰਬਭੁਏਹੈ। ਮੇਏ ੧੯
ਕਪਹਾਤਨਕਥਾਤੁਮਕੋਕਹਤਾਹਾ। ਤੁਸਵਣਕ
ਗਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾ॥ ॥ ਜੋਪਾਰਬਤੀ
ਪਤਾਲਖੰਡਾਵਿਖੇਸੇਸਨਾਗਕੇਸੀਸਪਰਿਸ੍ਰੀ
ਨਾਗਾਉਣਜੀਨੇਤ੍ਰਮੁੰਦਕਰਿ। ਮਾਨੀਦੇਮੇਮਗ
ਨਭੁਏਬੋ। ਮਮਰੁਸ੍ਰੀਲਛਮੀਜੀਚਰਨਮਲ
ਤੀਥੀ। ਤੁਾਉਕਸਮੇਸ੍ਰੀਲਛਮੀਜੀਨੇਪ੍ਰਛਿ
ਮਾ। ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਨਾਗਾਉਣਜੀਤੁਮਚੈਦਹਭੁਵ
ਨਕੇਈਸਰਹੇਜੀ। ਕਿਮਾਤੁਮਕੋਭੀਨੀਦ

ਬਿਆਪਦੀ ਹੈ। ਨੀਦਾਮ ਰੁਮਾਲ ਸਤਿ ਨ ਕਉ ਬਿ
 ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਤਾ ਮਸੀ ਹੈ। ਅਰਤੁ ਮਤਿ ਤੀ
 ਨਗੁਣੇ ਤੇ ਮਤਿ ਤੇ ਜੀ। ਤੁਮਤਾਂ ਸੀ ਨਗਾਇਣ
 ਪਗਾਇਣ ਹੋ ਜੀ। ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਸਮ ਰਬ ਹੋ ਜੀ। ਬ
 ਸਦੇ ਵਹੋ ਜੀ। ਤੁਮ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰ ਮੁੰਦਰ ਹੋ ਹੋ ਉਤ
 ਬਡਾ ਮਸਚਰ ਜਮੁ ਸੁਕੋ ਲਾਗਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਭਰ
 ਮੁਨਿ ਵਰਤ ਕਰੇ ਜੀ। ॥ ਸੀ ਨਗਾਇਣੇ ਵਾਚਾ
 ਸੁਣਹੇ ਲਛਮੀ ਮੁਸਕੋ ਨੀਦਾਮ ਰੁਮਾਲ ਸਨ
 ਹੀ ਬਿਆਪਦਾ। ਏਕ ਸਬਦ ਰੂਪੀ ਸੀ ਨਗਾਵ

ਤਗੀਤਾਹੈ॥ ਨਤਿ ਸਮਾਹਿ ਜੋ ਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਨਤਿ ਸ ੨੦
ਗਿਆਨ ਕਾਰਿ ਮੇਸ ਦਾ ਮਗਨ ਮਨੰਦ ਮੇਰਹ
ਤਾਹਾ॥ ਮਰੁ ਵਹੁ ਕੇ ਸਾ ਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਨਤਿ ਸਾ ਗਿ
ਆਨ ਕੇ ਉਪਜੇ ਤੇ ਹੋ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮਨੰਦ ਮ
ਗਨ ਰਹਤਾ ਹੋ॥ ਕਈ ਕਲੇਸ ਦੁਖ ਇਸ ਜੀਵ
ਕਉ ਨਹੀ ਬਿਆਪਦਾ॥ ਜੇ ਸੇਚ ਉਬੀਸਾ ਮਦ
ਤਾ ਰਮੇ ਰਾਮ ਕਾ ਸਰੂਪ ਹੋ॥ ਨਤਿ ਉਇ ਹਗੀਤਾ ਸ
ਬਦਰੂਪੀ ਮਉਤਾਰੇ॥ ਨਤਿ ਸਗੀਤਾ ਮਾਹਿ ਮੇ
ਰੇ ਮੰਗੇ॥ ਪੰਚਾਧਿ ਮਾਏ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਹੋ॥ ਪੰ

ਚਾਧਿਆਇ ਮੇਰੀ ਮਾਭੁਜਾ ਹੋ। ਪੰਚਾਧਿ ਮਾਭੁਜੇ
 ਰੇਹੀਏ ਬਿਖੇ ਮਾਸਨ ਹੋ। ਜਿਲਵਾਧਿ ਮਾਭੁਜੇ
 ਰਾਉਦਰੁ ਹੋ। ਸਤਾਰਵਾਧਿ ਮਾਭੁਜੇ ਰੀਮਾਜੀ
 ਪਾਹੋ। ਸਮਠਾਰਵਾਧਿ ਮਾਭੁਜੇ ਰੇਚਰਨ ਹੋ। ਸਮ
 ਰੁਗੀਤਾ ਕੇਜੇ ਸਲੋਕ ਹੋ। ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਨਵੀ ਮਾ
 ਹੋ। ਬਹੁਗੀਤਾ ਕੇਜੇ ਮਛਰ ਹੋ। ਜਿ ਮੇਰੇ ਰੋਮ
 ਹੋ। ਸਮੇਸਜਿ ਹੋ ਮੇਰੀ ਸਬਦ ਰੂਪੀ ਗੀਤਾ ਤਿਸ
 ਕਾ ਮਰਥ ਮੇਰਿ ਦੇ ਬਿਖੇ ਬੀਚਾਰ ਹੋ। ਅਤਿ ਸਤ
 ਮੇ ਬਹੁਤ ਮਨ ਦੋ ਕਪਾਤਿ ਹੋਤਾ ਹਾਂ। ਹੇਲਛ

੨

ਮੀਤੂ ਮੇਸੇ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਮੇਚਰਨ ਮਲ ੨੧

ਦੀ ਹਾਂ ਅਤਿ ਸਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਕੋ ਮਨੰਦ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੋ। ਹੇਲਛ ਮੀ ਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ

ਕੇ ਗਿਆਨ ਬਿਖੇ ਮਗਨ ਹੋਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਲਛ

ਮੀ ਜੀ ਕਹਿ ਮਾ। ਏ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਮੇਸਾ

ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕਾ ਗਿਆਨ ਹੋ। ਅਤਿ ਸਕਰਿ ਸੁ

ਣ ਕਾਰਿ ਕੋਈ ਜੀਵ ਕਿਰਤਾ ਰਖ ਭੀਓ ਏਹੋਂ।

ਸੋ ਬਿਰਤਾਂਤ ਮੁਝ ਕੇ ਸੁਨਾਵਹੁ ਜੀ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗ

ਇਣ ਜੀ ਕਹਿ ਮਾ। ਹੇਲਛ ਮੀ ਗੀਤਾ ਕਾ ਗੀ

ਆਨਸੁਨਿਕਰਿਬਹੁਤਜੀਵਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੁਏਹੈ
ਜੇਮੈਤੁਸ਼ੁਕਕਹੰਗਾਤੁਸਰਵਣਕਰਿ।ਹੇਲ
ਛਮੀਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਧੀਮਾਇਕਾਮਹਾਤਮ
ਧੀਮਾਇਕੇਪੀਛੇਕਹੰਗਾ।ਉਸਤੇਪਹਿਲੇਗੀ
ਤਾਕੇਸਲੋਕਕਹੀਮੈਹੈ॥ ਸਲੋਕ॥ ਸ
ਰਬਸਾਸਤਮਈਗੀਤਾ।ਸਰਬਦੇਵਮਾਇਓ
ਹਰੀ।ਸਰਬਤੀਰਥਮਈਗੀਗਾ।ਸਰਬਪ
ਰਮਦਇਮਾਪਰੇ॥੧॥ਮਨੇਜਾਨਤਪਾਪਪੁੰਨ
ਪੀਦੇਹੀਜਾਨਤਿਮਾਪਦਾ।ਗੀਤਾਮਰਥ

ਕਿਸ਼ਕਾਨਤਾ। ਮਾਤਾ ਜਾਨਤ ਜੋ ਪਿਤਾ॥ ੨॥ ਸ ੨੨
ਲੋਕ॥ ॥ ਦੋ ਦੋ ਲੋਚਨ ਸਰਬ ਨਾਮ ਯੀ ਗਬਿਦ
ਯਾਤੀ ਨ ਲੋਚਨੀ॥ ਸਰਬ ਲੋਚਨ ਧਰਮ ਨਾਮ
ਯੀ ਗਗਿ ਮਾਨੀ॥ ਮਨੰਤ ਲੋਚਨ ਹਿ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨ ਉਦਾਚ॥ ॥ ਹੇ ਲਛਮੀ ਮਥ ਪਹਿ
ਲੋਧੀ ਮਾਊਕਾ ਮਹਾਤਮੁ ਕਰੋ ਪੈ॥ ਏਕ ਨਗਰ
ਮੇਏ ਕਸੂਦਰ ਹਤਾਥਾ॥ ਜਿਵਹੁ ਕਰਮ ਚੰਡਾਲ
ਹੁਕੇ ਕਰਤਾਥਾ॥ ਵਹੁ ਤੇ ਲਲੋ ਨ ਕਾਵਧਾ ਹੁਕਰ
ਤਾਥਾ॥ ਤਿਸੇ ਏਕ ਬਕਰੀ ਪਾਲੀ॥ ਏਕ ਦਿਨਿ

ਦਹੁਤਿਸਬਕਗਿਕਿਬਨਮੇਚਰਾਵਨੇਗਾਇਮਾ॥
ਤਹਾਬਿਰਛਕੇਪੜੋਤੋੜਨੇਲਾਗਾ॥ਤਹਾਏਕਸ
ਰਪਨੇਤਿਸਕੇਗੁਸਿਮਾ॥ਤਿਸਕੇਤਾਤਕਾਲ
ਹੀਪ੍ਰਾਨਨਿਕਸਗਏ॥ਤਾਉਸਸੂਦਰਨੇਬਹੁ
ਤਹੀਨਰਕਕੋਗੇ॥ਬਹੁੜਬੈਲਕਾਜਨਮਪਾ
ਇਮਾ॥ਜੇਦਹੁਬੈਲਾਇਕਾਤਿਛਕਨੇਮੇਲਲੀ
ਮਾ॥ਜੇਦਹੁਤਿਛਕਉਸਪਰਚੜਕਰਸਾਰ॥
ਦਿਨਮੰਗਦਾਫਿਰੇ॥ਜੇਕਛੁਮੰਗਕਾਰਿਲਿ
ਮਾਏ॥ਜੇਦਹੁਮਾਪਣੇਕਦੇਬਸਾਥਿਮਿਲਿ

ਕਾਰਿਖਾਵੇ। ਉਸ ਬੈਲਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਿਸਾਰੀ ੨੩
ਗਤਿ ਬਾਂਧੀਆਰਹੈ। ਉਸ ਕੇ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਕੀ
ਖਬਰ ਕੁਛ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੇਵੇ। ਕੁਛ ਬੜੀ ਜੈਸੀ
ਭੁਜੀ ਉਸ ਕੇ ਆਗੇ ਪਾਇਓ ਛੋਟੇ। ਜਾਦਿਨ ਹੋਵੇ
ਤਾਫੇ ਰਿਬੈਲ ਪਰਚੜਕੇ ਸਾਗਾਦਿਨ ਮਾਂਗਤ
ਫਿਰੇ। ਤਾਵਹੁ ਇਕਾਦਿਨ ਬੈਲੁ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨ
ਕਾਭੂ ਖਾਥਾ। ਤੜਫੜਾਇਕਾ ਰਿਗਿਛਪਾਛਿ
ਮਮਾ। ਤਾਵਹੁ ਮਰਨੇ ਲਾਗਾ ਪਰੁ ਉਸ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਛੁਟਹਿ ਨਹੀ। ਏਕਾਦਿਨ ਏਕ ਗਨਿਕਾ ਮਾਇ

ਨਿਕਸੀਯਤਿ ਨਗਨਿਕਾਨੇ ਮਨੁਖ ਹੁਤੇ ਪੁਛਿਅੰ
ਜੇਹੁ ਭੀੜ ਕੇ ਸੀਹੈ। ਤਾਲੇ ਕਹੁ ਕਾਰਿ ਮਾਇ
ਸਬੈਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਦਤੇ ਨਹੀ। ਹਮ ਸਭ ਲੋਕਾਮ
ਪ੍ਰਨੇਮ ਪ੍ਰਨੇਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਫਲ ਦੇਹ ਹੇਗਾ। ਤਉ ਭੀ
ਇਸ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਦਤੇ ਨਹੀ। ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਾਤਿ
ਨਹੀ ਹੋਤੀ। ਤਾਂ ਗਾਨਿਕਾਨੇ ਕਾਰਿ ਮਾਮੇ ਜੋਕ
ਛਕਰ ਮਕਰ ਦੀਹਾਂ ਸੋ ਉਸ ਕਰ ਮਕਾਫਲੁ
ਮੈਥੀ ਬੈਲ ਕੇ ਦੀਮਾ। ਇਤਨੇ ਕਹਨੇ ਨਾਲਿ
ਬੈਲ ਕੀ ਮੁਕਾਤਿ ਹੋਈ। ਤਬ ਉਸ ਬੈਲ ਨੇ ਮਗ

ਲੇਜਨਮਜਾਇਕਰਿਬ੍ਰਹਮਣਕੇਪਾਰਿਜਨਮੁ ੨੪
ਲੀਮਾਗਿਪਤਾਨੇਉਸਕਾਨਾਮੁਸੁਸਰਮਾਰਖਿ
ਮਾਜਾਓਹੁਬਡਾਇਮਾਤਾਪਿਤਾਨੇਉਸ
ਕੋਬਿਦਿਮਾਰਥੀਕਰਿਮਾਉਸਨੂਪਿਛਲੇ
ਜਨਮਕੀਸੁਧਿਰਹੀਥੀਓਹੁਬ੍ਰਹਮਣਜਾਤੀ
ਸੁੰਦਰੁਤਾਇਮਾਉਨਾਇਕਾਦਿਨਮਨਮੇਥੀਚੰ
ਰੁਕੀਮਾਜੇਗਨਕਾਨੇਮੇਨੂਬੈਲਕੀਜੂਨਤੋਛੁ
ਰਾਇਮਾਥਾਗਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਕਰੀਮੇਮੇਤੰ
ਓਹੁਬ੍ਰਹਮਣੁਚਾਲਿਮਾਚਾਲਿਮਾਗਨਕਾ

ਕੇਪਾਰਿਗਾਇਆ ਜਾਇਕਾਰਿਗਨਕਾਕਉਮ
ਸੀਰਵਾਦਕਾਰਿਆਮਰੁਕਹਿਮਾਕਿਤੂੰਮੇਨੂ
ਪਛਾਣਦੀਹੈ। ਤਾਂਗਨਿਕਾਕਹਿਮਾਮੇਨਹੀਪ
ਛਾਣਦੀਤੂੰਕਉਣਹੈ। ਤੂੰਬ੍ਰਹਮਣੁਮੇਬੇਸਵਾਹੰ
ਮੇਰੀਤੇਰੀਕਿਆਪਛਾਣਹੈ। ਤਬਚਿਸਬ੍ਰਹ
ਮਣਕਹਿਮਾਕਿਮੇਵਹੀਬੈਲਹਾਂ। ਜਿਸਕ
ਉਤੈਆਪਨਪ੍ਰੀਨਦੀਆਥਾ। ਤਬਮੇਬੈਲਕੀ
ਜੂਨਤੇਛੁਦੀਆਥਾ। ਮਬਮੇਬ੍ਰਹਮਣਕੇਪ
ਰਿਜਨਮੁਲੀਮਾਹੈ। ਮਬਤੂੰਆਪਣਾਪ੍ਰੀਨ

ਬਤਾਉ। ਅਜਿਸ ਪ੍ਰਿਨਕ ਤੋਂ ਨੇ ਮੁੜ ਕੋਫਲ ਦੀ ੨੫
ਆਹੈ। ਤੈਕਉ ਨ ਪ੍ਰਿਨਕੀ ਆਹੈ। ਤਾਗਨਿਕਾ
ਕਾਹਿ ਆਮੇਂ ਤੋ ਆਪਣੇ ਜਾਣੇ ਪ੍ਰਿਨਕੋਈ ਨਹੀਕ
ਰਿ। ਆਪਗਮੇਰੇ ਪਰਿਉਕਤ ਤਾਹੈ। ਓਹੁ ਸ
ਦੇਰ ਕੇ ਵਖਤ ਪਾੜਿਦਾਹੈ। ਮੇਉ ਸਕਾ ਵਚਨ ਸੁ
ਣਦੀਹਾ। ਓਸਕਾ ਫਲ ਮੇਂ ਤੁੜ ਕੇ ਦੀ ਆਹੈ।
ਤਾਉ ਸਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਸੂਏ ਤੇ ਪ੍ਰਾਛਿ ਆਹੈ ਸੂਏ
ਤੁਕਿ ਆਪੜਦਾਹੈ। ਤਾਸੂਏ ਕਾਹਿ ਆਮੇਂ ਪ੍ਰਿ
ਲੇਜਨ ਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਪੜਥਾ ਪਿਤਾਨੇ

ਮੇਨੂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਠਿ ਪੜਨੇ ਕਉ ਸਉ ਪਾਸਾ ਆਇ
 ਕਾਦਿਨ ਮੇਸਾ ਭੀਮਾਨ ਨਾਲਿ ਕਾਹਿ ਮਾਧਿ ਗੁਰੂ
 ਮੇਨੂ ਕਿਸਾ ਪੜਾਇ ਜਾਣਦਾ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਮੇਨੂ ਸ
 ਰਾਪਦੀ ਮਾਧਿ ਉਰੇ ਤੂੰ ਸੁਮਾਰੀ ਓ। ਤਾ ਮੇ
 ਸੁਦੇ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾਇ ਮਾਧਿ ਕਬਾਧਿ ਕਨੇ ਮੇਨੂ
 ਪਕਾੜੀ ਮਾਧਿ ਕਬਾਧਿ ਮਣਕੇ ਪੜਨੇ ਮੇਨੂ
 ਲਿਲੀ ਮਾਧਿ ਉਸਕਾ ਪਤਾ ਮਪਣੇ ਪੜਕੇ ਗੀ
 ਤਾ ਕੇ ਪਾਹਿ ਲੇਧੀ ਮਾਧਿ ਕਾ ਪਾਠ ਪੜਾਵਤਾ ਥ
 ਮੇਉ ਸਤੇ ਪਾਹਿ ਲੇਧੀ ਮਾਧਿ ਕਾ ਪਾਠ ਸਿਖ

ਆਥਾ। ਤਾਇਕਾਦਿਨਿਉ ਸਬ੍ਰਹਮਣਕੇਘਰਿ ੨੬
ਚੇਰਮਾਏ। ਉਸਕੇਘਰਮਹਿਮਾਇਮਾਕਾਧ
ਨੁਕਛੁਨਬਾ। ਤਾਚੇਰਮੇਰਾਪੀਜਰਾਏਗਾਇ
ਮਾ। ਉਸਚੇਰਕੀਇਹਗਨਕਾਮਿਤਬੀਮੇ
ਨੂਇਸਪਾਸਮਾਨਦੀਮਾ। ਮੇਏਕਗੀਤਾਕੇ
ਪਾਰਿਲੇਧਿਮਾਇਕਾਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰ
ਦਾਹਾ। ਇਹੁਬੇਸਵਾਸੁਣਦੀਹੈ। ਪਰੁਇਸ
ਕੇਸਮਸ਼ਕਛੁਨਹੀ। ਵਹੀਪਾਠਸੁਣਨੇਕਾਪ੍ਰ
ਨਕਾਫਲਾਇਸਨੇਤੇਰੇਨਾਮਿਤਦੀਆਥਾ।

ਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਪਹਿਲੇਧਿਮਾਇਪੜੇਕਾਫਲ
ਇਹੋਹੋਤਾਫੇਰਿਬ੍ਰਹਮਣਕਹਿਮਾਰੇਸੁਏਮੇ
ਬ੍ਰਹਮਣਹਾਂਮੇਰੇਮਸੀਰਬਾਦਕਰੇਕੋਤੇਰੀ
ਮੁਕਤਹੋਵੇਗੀ। ਇਤਨੇਕਹਨੇਨਾਲਿਸੁਏਕੀ
ਮੁਕਤਹੋਈ। ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈ। ਤਾਉਜਗ
ਨਿਕਾਨੇਬੁਰੇਕਰਮਛੋਰਦੀਏ। ਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀ
ਕੇਪਹਿਲੇਧਿਮਾਇਕਾਪਾਠਕਹਿਮਾਕਰੇ।
ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਇਸਨਨਕਰਿਕਰਿਪਾਠਕਹਿ
ਮਾਕਰੇ। ਭੁਲੇਭੁਲੇਬ੍ਰਹਮਣਖੜੀਬੈਸਨੇ

ਅਤੀਤ ਬੇਸ ਦਾ ਕੀਸੇ ਦਾ ਪੁਜਾ ਕਰਹਿ। ਤਬ ੨੭
 ਉਸ ਗਾਨਿ ਕਾ ਕੀ ਉਸ ਗੀਤਾ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਪਿਅ ੦
 ਇਕੋ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਹੁਈ। ਦੇਵ ਦੇ
 ਹੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਕੋ ਗਈ। ਤਬ ਓਹੁ ਬ
 ਹਮਲੁ ਆਪ ਦੇ ਪਰ ਕੋ ਗਇਆ। ਤਾ ਸੀਨ
 ਗਇਨ ਜੀ ਕਹਿ ਆਹੇ ਲਛਮੀ ਜੋ ਕੋਈ ਗੀ
 ਤਾ ਕੋ ਅਜਾਣ ਕਰਭੀ ਪਾਠ ਮਾਤ੍ਰ ਪੜੇਗਾ ਸ
 ਦੁਲ ਕਰੈਗਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਠਲ ਕਿਤ ਨਾ ਕੁਕ
 ਹੀ ਮੇ। ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈ

ਸਰਸੰਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾਤਮੇਪ੍ਰਥ
ਮਾਧਿਅਾਇਸਮਾਪਤੀ॥ ੧ ॥ ॥ਹੇਲ

ਛਮੀਅਬਦੂਜੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਿਕਹੋ
ਹੋਸੋਤੁਸੁਵਲਕਾਰੀ॥ ਦਛਲਦੇਸਮੇਇਕ
ਪੁਰਨਨਾਮਾਨਗਰੁਹੈ॥ ਏਕਦੇਵਸੁਸਰਮਾ
ਨਾਮਾਬਡਾਧਨਪਾਤੁਥਾ॥ ਅਰੁਸਾਧੋਕੀਸੇਵ
ਬਹੁਤਕਰਤਾਥਾ॥ ਏਕਦਿਨਸਾਧਕਉਕਹੋ
॥ ਏਸਾਧਜੀਤਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੇਮੇਨੂੰਨਾਹ
ਇਲਕੇਜਾਨਲੇਕਾਰੀਆਨਉਪਦੇਸਕਰੇ॥

ਜਿਤ ਕਾਰਿ ਮੇਰੀ ਕਾਲਿਆ ਆਣਹੋਵੈ। ਮੇਮੋਛੁ
 ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ। ਮੇਸੇਹੀ ਕਾਰਿ ਸਾਧੋ ਕਉ ਸੇ
 ਵਦੇ ਸੇ ਵਦੇ ਬਹੁਤ ਬਰਖਾ ਬਿਤੀਤ ਭਏ। ਤ
 ਹਾਏ ਕਾਦਿ ਨ ਬਾਲ ਨਾਮਾ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਇ
 ਆ। ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰੀ। ਅਰੁ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਕਹੇ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿ ਕੇ ਸੀਨਾ ਗਾਇ ਲਜੀ ਕੇ ਪਾਵੈ ਛੋਕਾਰੀ
 ਆਨੁ ਓਪਦੇ ਸਕਾਰੇ। ਜਿਤ ਕਾਰਿ ਮੇਰੀ ਕਾਲਿ
 ਆਣਹੋਵੈ। ਮੇਮਕਤ ਹੋਵਉ ਜੀ। ਤਾ ਬਾਲ

ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕਹਿਆ ਤੈਨੂੰ ਮੇਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ
ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਮਹਾਂਤਮ ਸੁਲਾਵਦਾ
ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕਾਲਿਆਣੇ ਹੋਇ
ਗੀ। ਤਾ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਮਾਨਾ ਮੇ ਕਹਿਆ ਗੀ
ਤਾ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਪਿਆਇ ਕੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਕੋਈਆ
ਗੋਭੀ ਮੁਕਾਤਿ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਾਇਆ ਹੈ। ਤ
ਬਾਲ ਨਾਮੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕਹਿਆ। ਏਕੁ ਮੇ
ਤੈਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਕਥਾ ਕਹਿ ਸੁਲਾਵਦਾ ਹਾਂ। ਸੋ
ਤੁਸੁ ਵਲ ਕਰਿ। ਏਕ ਗੁਰੀਆ ਨਾਮਾ ਬ

ਕਰੀਆ ਕਾ ਚਰਵਾ ਲਾਸੀ॥ ਬਨ ਬਿਖੇ ਓਹੁ
ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਬਕਰੀਆ ਚਾਰਨੇ ਜਾਦਾ ਥਾ॥ ਤੁਹ
ਮੈਏ ਕਾਦਿ ਨਟਿ ਬੈ ਪਰੁ ਬੈ ਠਾ ਥਾ॥ ਅਰਭੁ ਜੁ
ਨਕਰਦਾ ਥਾ॥ ਜਾਵਹੁ ਬਕਰੀਆ ਨੂੰ ਪਰੁ ਕੇ
ਲੈ ਚਲਿਆ॥ ਤੁਬਰਾਹਿ ਬਿਖੇ ਬਰੇ ਬਨ ਮੈਏ
ਕਾ ਸਿੰਘ ਬੈ ਠਾ ਥਾ॥ ਏਕੁ ਬਕਰੀ ਜੋ ਸਤੁ ਨ
ਆਗੇ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਥੀ॥ ਤਿਸ ਬਕਰੀ ਕੋ ਦੇਖ
ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਨ ਠਾ॥ ਤਾ ਬਕਰੀਆ ਕੇ ਚਰਵਾ
ਕਰੀ॥ ਇਹਾ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਭਇਆ॥ ਤਾਂ

੨੯
੦

ਮੇਟਿ ਬੇਤੇ ਉਤਰ ਕਰਿ ਤਿਸੀ ਮਾਰਗ ਮਾਇ
 ਨਿਕਾ ਲਿਆ। ਤਾ ਬਕਰੀਆ ਕੇ ਚਰਵਾਰੇ
 ਕਹਿਆ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀਆ ਜਮੇ। ਇਕ ਬ
 ਰਾਮ ਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਓਨ ਕਹਿਆ ਓ
 ਹੁ ਜੋ ਸਭ ਨਾ ਕੇ ਮੁਹਰੇ ਬਕਰੀ ਜਾਦੀ ਹੈ। ਤਿ
 ਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸੰਘ ਨ ਠਾ ਹੈ। ਏਹੁ ਮੇਨੂੰ ਬ
 ਰਾਮ ਚਰਜ ਲਾਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਚ
 ਰੀ ਹੋ। ਤਿਕਾਲ ਦਰਸੀ ਹੋ। ਤਮਾ ਹੀ ਦਿਬ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੈ। ਤੁਮ ਏਹੁ ਬਿਰਤਾਂ ਤੇ ਮੇਨੂੰ ਕਹਿ ਸੁ

ਲਾਵੇਜੀ॥ਇਹੁਕਿਆਚਲਿਤੁਹੋਇਆ॥
 ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕਹਿਆ॥ਕਿਉਰੇਅਜਾਪ
 ਲਾ॥ਮੇਤੈਨੂੰਇਨਕੋਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਬਾਰ
 ਤਾਕਹਿਸੁਣਾਓਦਾਹਾ॥ਏਹੁਬਕਰੀਪਿਛਲੇ
 ਜਨਮਕੀਤਾਇਲਥੀ॥ਜਾਤਾਇਸਕੀਸੂਈ
 ਥੀ॥ਜਾਇਸਕਾਭੁਰਤਾਮੁਆਤਾਏਹੁਬਤੀ
 ਰਾਇਲੁਭਈ॥ਜਿਸਸੁੰਦ੍ਰਬਾਲਕਕਊਦੇਖੈ
 ॥ਤਿਸਕੋਖਾਇਲੇਵੈ॥ਅਰੁਏਹਜੋਸਿੰਘਰੈ
 ॥ਸੋਪਿਛਲੇਜਨਮਾਖਿਖੈਬਧਕਥਾ॥ਏਕ

ਦਿਨ ਫੇਰ ਬਧ ਕਪੜੀਆ ਕਉ ਪਕੜਨੇ
ਗਇਆ ਥਾ। ਏਹੁ ਤੁਹਾਇ ਲਬੀਬ ਨ ਮੇਰਾ
ਈਬੀ। ਤੁਹਾਏ ਸੁਤਾਇਨ ਨੇ ਬਧ ਕਉ ਖਾ
ਇਲੀਆ ਥਾ। ਅਬ ਵਹੀ ਬਧ ਕੁਆਇ ਸਿ
ਘੁ ਭਾਇਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਹੁਤਾਇ ਲਾਆਇ
ਬਕਰੀ ਭਈ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਕਉ ਆਪਣੇ ਪਿਛ
ਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਖਬਰੁ ਥੀ। ਏਹੁ ਸੁਵਾਸ ਤੇ ਬਕ
ਰੀ ਕਉ ਦੇਖ ਕਹਿ ਸਿੰਘ ਨ ਠਾਹੈ। ਕਹੈ ਹੁਲ
ਭੀ ਮੈ ਨੁਖਾਵੇ ਆਈ ਹੈ। ਤਾ ਅਜੇ ਪਾਲ ਕਹੀ

ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਕੁਛ ਅੰਸੀ ਬਿਧ ਹੋਵੈ
 ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਹਮਾਤਿ ਨੇ ਜਲੇ ਅਧਮ ਦੇਹੁ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥
 ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕਹਿ ਆਯਾ ਅਬ ਮੇਰੇ ਮਤੀ ਨੇ
 ਜਾਇਓ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਗਾ ॥ ਏਕ ਬਾਰਤ
 ਤੂੰ ਮੁਝ ਤੇ ਸੁਣ ਲੇਹਾ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਬਤ ਕੀ ਕੀਦਾ ਬਿ
 ਖੇ ਸਿਲਾ ਬੀ ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰੁ ਗੀਤਾ ਕਾ ਦੂਸਰਾ
 ਧਿਆਇ ਲਿਖਿ ਆਹੋਇ ਆਥਾ ॥ ਮੈਰੀ ਨ
 ਅਛੁਰੁ ਤਿਸੁ ਸਿਲਾ ਉਪਰਿ ਤੇ ਦੇਖੇ ਮੈ ਮਨ ਬ
 ਚਕਰ ਮਕਹਿ ਸੇ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਸੁਣਾਵਦਾ ਹਾਂ ॥

39

ਤੁਮਸੁਦੋ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਨੇ ਗੀਤਾ ਕੇ ਦੂਸਰੇ
ਧਿਆਇ ਕੇ ਤਿਨੇ ਅਛਰੁ ਸੁਣਾਏ। ਤਾਂ ਤਕਾਲ
ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਆਕਾਸ ਤੇ ਬਿਬਾਨ ਆਏ। ਤਿਨੇ ਜ
ਫੇ ਬਿਬਾਨ ਪਰੁ ਬੈਠ ਕਾਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸਿਧਾ
ਗੇ। ਅਧਮ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੇਵ ਦੇਹੀ ਪਾਂਈ। ਤਾ
ਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਾਰੀ ਆਏ ਲਛਮੀ ਜੋ ਮ
ਨੁਖ ਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਅਥਵਾ ਸੁਵ
ਨ ਕਰੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਬਰਨਾ ਨਿਕ
ਹੀਏ। ਜੋ ਗੀਤਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭੀ ਕਰੇ ਹੈ। ਤੇ ਭੀ

ਮੁਕਾਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ॥ ਇਤੀ ३३

ਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈਸਰੁ ਸੀਬ ਦੇਉ ਰਖਿ ਡੋਗੀ
ਤਾਮਹਾਤ ਮੇਨਾ ਮਦੁ ਸੋਗੇ ਪਿਆਇ ਸਮਾਪਤੀ॥

੨॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣੋ ਵਾਹੁ॥ ॥ ॥

॥ ਹੇਲ ਛਮੀ ਅਬਤੀ ਸਰੇ ਪਿਆਇ ਕਾਮਹ
ਤਮ ਕਹੋ ਹੋ ਸੋ ਤੁਸਾਣਿ॥ ਏਕ ਸੂਦ੍ਰ ਮੂਰਖ ਜੇਹ
ਥਾਏ ਕਲਹੀ ਮਾਨੋ ਬਨਿ ਮੇਰ ਹੈ॥ ਸੋਓਨ ਬਡੇ
ਅਨਰਥ ਕਾ ਦਰ ਬਜੇ ਰੁਆਥਾ॥ ਅਨਰਥ
ਕਾ ਦੁਬਾਜਿ ਓਕਹਿ ਅਗਇਆ ਥਾਤਿ ਓਹੀ ਗ

ਇਆ॥ ਜਾਉ ਸਕਾਸਭ ਹੀ ਦਰਬਗਾਇਆ॥
ਤਾਂਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਮਾਨਭਾਇਆ॥ ਕਿਸੀ ਤੇ ਪੁਛੇ
ਅਜੀਤ ਮੇਨੂੰ ਮਸੂਖ ਨੀਬਤਾਉ ਜੀ॥ ਜ
ਹਾਵਬਹੋਵੈ ਤਹਾਤੇ ਮੈਕਢਲੇਵਾ॥ ਮੇਨੂੰ ਧਨ
ਠੇਰਹਬੁਲਗੇ॥ ਕਿਸੀਕਉਕਹੈ ਮੇਨੂੰ ਅਜ
ਨਿਸਿਖਾਵੈ ਜੀ॥ ਅੰਜਾਨਿਨੇਤੀਪਾਇਕਹਿਕਿ
ਸੀਕੀਥੈਲੀਲੇਆਵਾ॥ ਮੇਨੂੰ ਕੋਈਪਛਾਣੇ
ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਕਹੈਰੇਕੋਈਅਧਰਮਕਰਮਸਿ
ਖਾਵੈ॥ ਮਾਸਭੀਖਾਵਾਗਾ॥ ਮਦਰਾਭੀਪੀਵ

ਗਾ॥ ਚੋਗੀਭੀਕਰਾਗਾ॥ ਤਾਵਹੁਚੋਗੀਕਰਣੇ
 ਲਾਗਾ॥ ਅੰਮੈਸੇਅਧਰਮਕਾਰਿਦੇਬਹੁਤਾਇਨ
 ਬੀਤੇ॥ ਏਕਾਦਿਨਧਨਿਕੇਨਮਿਤਜੋਗੀਆ
 ਥਾ॥ ਤਿਸਕਊਗਹੀਬਿਖੇਚੋਗਨੇਮਾਗੀਆ
 ॥ ਤਾਵਹੁਪ੍ਰੇਤਹੋਇਆ॥ ਸੇਵਹੁਏਕਾਬਿਛੁ
 ਪਾਰਿਗਹੀਆਕਰੇ॥ ਅਰੁਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ॥
 ਬਹੁਤਹਾਕਾਰਕਾਰਿਆਕਰੈ॥ ਕਹੇਰੇਕੋ
 ਈਅੰਮੈਸਾਭੀਹੈ॥ ਮੇਰੇਕੁਲਾਬਿਖੇ॥ ਜੋਮੈਨੂ
 ਇਸਅਧਮਦੇਹੁਤੇਛੁਡਾਵੈ॥ ਅੰਮੈਸਾਹਾ

੩੩

ਕਾਰਕਾਰਿਆਕਰੈ। ਜਾਉਸਪੇਤਕਾਪੁੜ
ਬਡਾਭਾਇਆ। ਤਾਉਨੀਨਾਇਕਾਇਨਮਾਤਾਤੇ
ਪੁਛਿਆਮੇਰਾਪਿਤਾਕਿਆਬਪਾਰਿਕਾਰਿਦ
ਹੈਸੀ। ਅਰੁਉਸਕਾਮਰਨਾਕਿਸਭਾਤਿਭੁਇ
ਆਥਾ। ਤਾਮਾਤਾਕਹਿਆਰੇਪੁੜਤੇਰੇਪਿਤਾ
ਕੇਦਰਬਬਹੁਤਥਾ। ਅਧਰਮਕਾਰਿਏਕਠਾ
ਕੀਆਥਾ। ਜਿਉਕਾਰਿਆਇਆਥਾ। ਤਿਉ
ਹੀਗਾਇਆ। ਤਾਉਸਧਨਗਏਤੇਬਹੁਤਾਓ
ਤਾਉਪਜੀ। ਤਾਮੇਸੇਹੀਧਨਕੇਨਮਿਤਾਏਕ

ਦਿਨ ਬਾਨਿ ਮੈ ਗਾਇਆ ਥਾ ਕਹੇ ਕਿ ਸੀ ਕਾਧ
 ਨਿਦੁ ਗਾਇਲਿਆ ਵਾ ਤਾਂ ਵਹੁ ਗਾਰੀ ਮੈ ਚੋਰ
 ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾ ਪੁਤ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ
 ਉਸ ਕੀ ਇਸੀ ਬਿਧਾ ਮਿਤਾ ਲਿਖੀ ਥੀ। ਤਾ ਠੇ
 ਰੁਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਓਹੁ ਕਿਸ ਓਰੁ ਗਾਇ
 ਆਥਾ। ਪੁਤ ਨੇ ਪ੍ਰੰਤਿ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੁ
 ਆਮੀ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਵਗਾਤਿ ਮੁਆਹੈ। ਜਿ
 ਸੁਭਾਤਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਓਧਾਰੁ ਹੋਵੈ। ਸੋ ਬਿਧ
 ਕਹੈ। ਤਾ ਬਹੁ ਮਨ ਕਹਿਆ। ਤੁੰ ਗਾਇਆ ਜਾ

੩੪

੦

ਹਿ। ਅਰੁ ਉਸਕਾ ਪਿਤ੍ਰੁ ਰਾਉ। ਅਰੁ ਸਿਰਾ
ਧਕਰਾਉ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਭੀ ਬੰਦੇ ਉਧਰੇਗੇ। ਤ
ਬਬਾਲਕ ਕਹੀਅਤੁ ਲਾਜੀ। ਮਾਤਾ ਕੀਆ
ਗਿਆਲੇ ਕਰਿਗਾਇਆ ਕਉ ਚਾਲਿਆ। ਪ
ਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਗ ਗਾਇਆ। ਤਹਾਇ ਸਨਾਨੇ ਕ
ਰਿਆ। ਬਹੁਤਿਆਰੇ ਕਉ ਚਾਲਿਆ। ਉਹ
ਤੇਵਹੁ ਬਹੁਤ ਭਰਿਆ। ਉਹਾਂ ਹੀ ਬਿਛੁਤਲੇ
ਉਸਕਾ ਪਿਤਾਮਾ ਥਾ। ਤਾਉ ਨ ਬਾਲਕ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਗੁਰਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਅਰੁ ਇਕ

ਉਸਕਾਹੋਰੁਭੀਨੇਮਥਾ॥ਵਹੁਨਿਤਾਪੁਤਏਕ
ਧਿਆਇਗੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰਿਦਾਥਾ॥ਉਸਦਿ
ਨਗੀਤਾਕੇਤੀਸਰੇਪਿਆਇਕੀਵਾਗੀਥੀ॥
ਉਸੀਬਿਛੁਕੇਤਲੇਬੈਠਿਕਰਿਪਾਠਕਰਿਅ
॥ਤਾਉਸਕੋਪਿਤਾਨੇਸੁਣਿਆ॥ਸੁਣਿਤੇਹੀ
ਪੇਤਦੇਹਛੁਟਿਗਈ॥ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈ॥ਸੁਰ
ਗਤੇਬਿਬਾਨਾਮਾਇਆ॥ਉਸਬਿਬਾਨਪਰੁ
ਬੈਠਕਰਿਪੁਤ੍ਰਨੁਕਹਿਆ॥ਰੇਪੁਤ੍ਰਮੇਤੋਰਾਪਿ
ਤਾਹਾਂ॥ਮਰਕੇਪੈਤਿਗਈਆਥਾ॥ਗੀਤਾਕੇਤੀ

੩੫

੦

ਸਗੇਧਿਅਗਇਕਾਪਾਠੁਜੇਤੈਕਾਰਿਆਹੈ॥ਜੇ
ਮੇਸੁਣਿਆਹੈ॥ਤਿਸਕੇਸੁਣਤੈਮੇਗਊਧਾਰੁਹੈ
ਇਆਹੈ॥ਹੁਣਿਮੇਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈਹੈ॥ਮੇਨੂਸੁ
ਰਗਤੇਬਿਬਾਨਾਅਇਆਹੈ॥ਹੁਣਮੇਸੁਰਗ
ਕਉਚਲਿਆਹਾ॥ਸੁਣਿਪੁਤਅਜਤੂਗਾਇਅ
ਮਤਜਾਗਾ॥ਮੇਗਊਧਾਰੁਕਰਵੇਚਲਿਆਥਾ॥
ਸੋਅਬਮੇਤੇਗਊਧਾਰੁਕਾਰਿਆਹੈ॥ਤਾਪੁਤਕ
ਹਿਆਹੈਪਿਤਾਜੀਮੇਨੂੰਅਗਿਆਦੇਹੁਤੇਹੀ
ਸੇਵਾਕਰਿਦਾਰਹਾ॥ਤੈਪਿਤਾਨੇਕਹਿਆਹੈ

ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖੁ ਨਰਕ ਮੈ ਪਵੈ ਹੈ। ਤੂੰ ਏ
 ਕਏ ਕਵਾਹੀ ਗੀਤਾ ਕੇਤੀ ਸਰੋਧਿ ਆਇ ਕਾਪੁ
 ਨਉ ਨ ਕਉ ਭੀ ਦੇਹਾ। ਤਾਤੇ ਰੇ ਬਰੇ ਰੇ ਨਰਕ ਤੇ
 ਨਿਕਲੇ। ਅਰੁ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜਾਹਿ। ਆਇਤਨੀ
 ਬਾਤਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਗਾਇਆ। ਤਾਬ
 ਲ ਕਨੇਤੀ ਸਰੋਧਿ ਆਇ ਕਾਪਾ ਠਕ ਰਿਸਾ ਤੇ
 ਪੁਰਖੋ ਕਉ ਪੁੰਨ ਦੀਆ। ਤਾਸਾ ਤੇ ਪੁਰਖੁ ਬੈਠਿ
 ਠਕ ਉਗਏ। ਤਾਗ ਜੇਧਰ ਮਕੇ ਦੂਤ ਜੇ ਨਰਕ ਕੇ
 ਰਖਵਾਰੇ ਬੇ। ਤਿਨੇ ਗਜੇਧਰ ਮੁਖਾ ਸਜਾਇ ਕ

ਹਿਮਾਹੋਰਾਜਾਜੀਨਰਕਤੋਉਜਾਤ੍ਰਿਪਾਤ੍ਰਿਅ
ਹੈ। ਜੋਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪੀਜੀਉਥੇਤਿਨਾਕ
ਉਬਿਬਾਨਪਰੁਬੈਠਾਇਕਹਿਸੀਠਾਕਰਜੀਕੇ
ਪਾਰਖਦੁਲੈਗਏ। ਤਾਰਾਜਾਧਰਮਏਬਾਤਸੁ
ਇਕਹਿਉਠਿਚਾਲਿਆ। ਜਹਾਪਤਾਲਖੰਡ
ਮਹਿਸੇਸਨਾਗਕੀਛਨਿਪਾਰਿਸੀਨਾਰਾਇਣ
ਜੀਪੈਦੇਹੋਏਥੇ। ਅਰੁਲਛਮੀਚਰਨਮਲ
ਦੀਸੀ। ਤਾਰਾਜਾਇਰਾਜੇਨੇਡੰਡੋਤਕਰੀ। ਬ
ਹੁਛਾਬਜੇਤਕਹਿਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਕਹੇਹੋਸੀ

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਜੋ ਪਾਪੀ ਜੀ
 ਉਥੇ ਤਿਨ ਕਉ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਹ ਪਦਾ ਬਿਬਾਨ ਪਰ
 ਬੈਠਾ ਏਕਾਰਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕਉ ਲੈ ਗਏ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ
 ਰਾਕਿ ਸਕਉ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੀ ਨਾਗਾ ਏਕ
 ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਬੋਲੈ। ਕਿਧਰ ਮਤੁੰਦੁ
 ਖੀਮਤ ਹੋਰੀ। ਤੀਅਪਣੇ ਮਨ ਮੇਕਿ ਛੁਨਾਅ
 ਨੈ। ਮੇਰੇ ਪਾਸਾਇ ਕਾ ਬਿਤਾਤ ਕਹਿਤਾ ਹੋਸੇ
 ਸੁਣਿ। ਏਹੁ ਜੋ ਜੀਉ ਪਾਪੀ ਹੈ। ਅਬ ਇਨ ਕਾ
 ਪਿਛਲਾ ਧਰਮ ਉਦੇਤੁ ਏਆ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਆਪ

੩੭

ਏਪਿਛਲੇਧਰਮਕਰਿਏਹੁਪਾਪੀਉਧਰੇਹੈ
॥ ਬੈਕੁੰਠਕਉਸਿਧਾਰੇਹੈ॥ ਏਹੁਮੇਰੀਤੈਨੁਅ
ਗੇਅਗਿਆਪੈ॥ ਜੇਜੀਉਗੀਤਾਕਾਪਾਠ
ਕਰੈਗਾ॥ ਅਥਵਾਕਿਸੀਕਉਪੁਨਦੇਵੇਗੇ
॥ ਤਿਨਜੀਆਕਉਕਦੀਤੈਨਰਕਮੇਨਹੀਦੇ
ਣਾ॥ ਏਹੁਤੈਨੀਮੇਰੀਅਗਿਆਪੈ॥ ਇਤਨੀ
ਬਾਤਸੁਣਿਕਰਿਧਰਮਨੇਡੰਡੋਤਕਰੀ॥ ਅ
ਗਿਆਲੇਕਰਿਆਪਣੀਪੁਗੀਬਿਖੇਅਗਏ
ਅਗ॥ ਤਾਰਾਜੇਧਰਮਦੂਤਾਕਉਅਗਿਆਕ

ਗੀ॥ ਹੇਦੂ **ਤੁਹਾ॥** ਜੋ ਜੀਵ ਗੀਤਾ ਪਾਠ ਕਰੈ॥ ਅ
 ਥਵਾਸ ਵਨ ਕਰੈ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਦੀ ਤੁਮ ਨੇਨ
 ਰਕਮੇਨ ਹੀ ਦੇਣਾ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਪਾਪੀ
 ਜੀਉ ਬੈਠ ਕਉ ਗਏ॥ ਜੋ ਜੀਉ ਗੀਤਾ ਕਾ ਪ
 ਠ ਕਰੈ॥ ਅਸ ਵਨ ਕਰੈ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲ ਕਹਾ
 ਲੋ ਬੁਨਨ ਕਰੀਏ॥ ਤਾਸੀ ਨਾਗਾਇਨ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆਹੇ ਲਛਮੀ ਤੀਸਰੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਫਲੁ ਕ
 ਰਿਆਸੇ ਤੈਸ ਵਣ ਕਰਿਆ ਹੈ॥ ॥ **ਇਤੀ**
ਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੋਈ ਸਰਸੀ ਬਾਏ ਉਕਤੀ ਗੀ

੩੮

ਤਾਮਹਾਰਮਨੇਨਾਮੁਤੀਸਰੋਪਿਯਾਇਸਮਾਪ
ਤੀ॥ ੩॥ ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਵਾਚੁ॥ ॥

॥ ਏਲਛਮੀਅਬਚੇਥੇਪਿਆਇਕਾਠਲੁਕ
ਰੇਹੀ॥ ਸੋਤੁਸੁਵਣਕਗਿ॥ ਜੋਗੀਤਾਕਾਜੀਉ
ਕੋਈਪਾਠਕਾਰਿਦੇਹੈਨਿ॥ ਤਿਨਾਕੇਚਰਨਛੁ
ਹੈਤੇਅਧਮਦੇਹਤੇਛੁਵੇਹੈ॥ ਤਿਸੀਸਮੇਮੁ
ਕਤਿਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਤਾਸੀਲਛਮੀਜੀ
ਕਹਿਆ॥ ਏਸੀਮਹਾਰਾਜਜੀਗੀਤਾਕੇਪ
ਠਕਾਰਿਣੈਹਾਰੇਕਛੁਹੈਤੇਕੋਈਆਗੇਭੁਮੁ

ਕਾਤਿਕੋਪਾਤਿਗੁਇਆਹੈ॥ ਤਾਸੀਨਗਇ ३੯
 ਫਜੀਕਾਰਿਆਹੇਲਛਮੀਮੁਕਾਤਿਹੋਏਕੀ
 ਇਕਪੁਰਬਲੀਕਥਾਮੇਕਾਹਿਦਾਹਾਸੇਤੁਸ੍ਰ
 ਵਲਕਾਰਿ॥ ਇਕਭਗੀਰਥੀਗੀਗਾਜੀਕੋਬ
 ਨਾਰਸੀਨਗਰਹੈ॥ ਤਹਾਇਕੁਬੈਸਨੇਗਹਿ
 ਦਾਥਾ॥ ਉਸਕਾਨਾਮੁਭਰਬਥਾ॥ ਵਹੁਓਹਾ
 ਇਸਨਾਨੀਕਾਰਿਕੇਗੀਤਾਜੀਕੇਚੋਥੋਧੈਅ
 ਇਕਾਪਾਠਕਾਰਿਦਾਥਾ॥ ਅਰੁਉਸਕੇਤਪ
 ਸਿਆਹੀਕਾਪਨਥਾ॥ ਵਹੁਮਾਇਆਕਾ

ਜੀ ਜਾਲ ਕੁਛ ਰਾਖਤਾ ਨਾ ਥਾ ॥ ਏ ਕੁਦਿ ਨ ਵ
ਹੁ ਬਨ ਮੈ ਗਾਇਆ ਥਾ ॥ ਤਹਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ
ਕਾ ਆਛੀ ਰਉਰਹੈ ॥ ਭਲੇ ਬਿਛੁ ਹੈ ॥ ਕਵ
ਲੇ ਕਾ ਸਰੋ ਵਰੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਏ ਕੁ ਬਿਛੁ ਕੀਛਾ
ਇਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤਲੈ ਬੈਠ ਗਾਇਆ ॥
ਵਹੁ ਦੇ ਨੋ ਬੇਰੀ ਆ ਕੇ ਬਿਛੁ ਥੇ ॥ ਉਨ ਬਿਖੇ
ਜੈ ਸਾ ਆਪ ਸਮੇ ਬੀਚ ਫਰਕ ਥਾ ॥ ਏ ਕ ਬੇਰੀ
ਨਾਲ ਉਸ ਕਾ ਮਥਾ ਛਹਿ ਆ ॥ ਦਸ ਗੀਨਾ
ਲਉਸ ਕੇ ਚਰਨ ਛੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਉਹਾ ਉਸ ਅ

ਤੰਤਕ ਉਨੀਦਾ ਆਇ ਗਈ। ਤਹਾ ਵਹੁ ਜੋ
 ਇਗਹਿ ਆ। ਉਸ ਕੇ ਅੰਗ ਛੁਹ ਦੇ ਹੀ ਦੇ ਨੇ
 ਬੇਰੀ ਆਗੇ ਰੂਪ ਵੀ ਆ। ਪਤ ਸੂਰਗ ਏ। ਸੋ
 ਬੇਰੀ ਆ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਏ ਕਬੂਹ ਮਫਕੇ
 ਪਰੁ ਜਾਇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਫਕੇ
 ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ਦੇ ਨੇ ਪੁਤੀ ਆ ਭਈ ਆ। ਤਾਓ
 ਹੁ ਦੇ ਨੇ ਬਾਲਕ ਅਵਸਥਾ ਬਿਖੇਤ ਪਾਸਿਆ
 ਕਰਨ ਲਾਗੀ ਆ। ਜਾਵਹੁ ਦੇ ਨੇ ਬਡੀ ਆ ਭੁ
 ਈ ਆ। ਤਾਂ ਏ ਕਾ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਹਿ ਮ

ਏਖੁ ਤੀਓਤੁ ਮਾਗਾ ਬਿਦਾਹੁ ਕਰਿ ਦੇਹਾ। ਤਾਕੀ
ਨਿਆਕਾਹਿ ਆਏ ਮਾਤਾ ਜੀਹ ਮਾਥਿ ਆਹਨ
ਹੀ ਕਰਦੀਆ। ਉਨ ਕਉ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ
ਖਬਰੁ ਰਹੀ ਥੀ। ਵੈਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰੀ। ਕਹੇਹ
ਮਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਕਾਮ ਨਾਹੈ ਜੋ ਵਹੁ ਕਾਮ ਨਾ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰੂਪੁ ਰੀਕਰੇ। ਤਾਹ ਮਾਗਾ ਭਲਾਹੈ ਵੈ। ਵ
ਹੁੰਦੈ ਨੈ ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਿ। ਕਹੇ ਜਿਸ ਸਾਧਨੇਹ
ਮੇਥੇ ਗੀਆ ਕੀਜਾ ਨਿਤੇ ਛਰਾਇਆ ਥਾ। ਜੇ
ਵਹੁ ਕਹੂੰ ਹਮ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਵੈ ਤਾਹ ਮਾਗਾ

ਭਲਾ ਹੋਵੈ। ਤਾਏ ਕਾਇਨ ਕੀ ਨਿਆਨੇ ਕਾਰੀ
 ਅਗਾਏ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਬ ਹਮ ਕਊ ਅਗਰੀ ਅ
 ਦੇਵੇ ਜੋ ਹਮ ਤੀਰਥ ਕਰਿਆਵੈ। ਤਾਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾ ਕਾਹਿ ਅਜਾਹੁ ਪੁਤੀ ਓਤੀਰਥ ਕਰਿਅ
 ਵੈ। ਤਾਵਹੁ ਦੇਨੋ ਕੀ ਨਿਆਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ
 ਅਗਰੀ ਅਲੇ ਕਰਿ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕਰਿ ਤੀਰ
 ਥੋ ਕੋ ਚਲੀ ਅਗਾਵੇ ਤੀਰਥ ਕਰਦੀਆ ਕ
 ਰਿਦੀਆ ਬਨਾਰਸਾ ਬਿਖੇ ਆਈਆ ਜਾ
 ਵੇਖੇ ਵਹੀਤ ਪੋਧਨ ਤਪਸੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਜਿਸ

੪੯

੦

੦

ਹਮੇਬੇਗੀਆਕੇਦੁਨਤੇਛੁਡਾਇਆਥਾ॥ਤਾਕਿ
ਨਿਆਨਿਕਾਇਜਾਇਕਾਰਿਭੰਡੋਤਕਰੀ॥ਚ
ਰਨਬੰਦੇਅਰੁਬੇਨਤੀਕਰਨਲਾਗੀਆ॥ਕ
ਹੈਤੁਮਧਾਨਿਹੋਜੀ॥ਹਮਕਉਤੁਮਨੇਕਿਰਤਾ
ਰਥਕੀਆ॥ਤਾਤਪੋਧਨਕਾਰਿਆਤੁਮਕੋਟ
ਹੋ॥ਮੈਤੁਮੈਪਛਾਣਦਾਨਹੀ॥ਤਾਕਿਨਿਆ
ਕਹਿਆਹਮਤੁਮਪਛਾਣਦੀਆਹੈ॥ਪਿਛੁ
ਲੇਜਨਮਾਬਿਖੈਹਮਬੇਗੀਕੀਜੁਨਾਬਿਖੈਥੀ
ਆ॥ਤੁਮਾਇਕਾਇਨਬਨਾਬਿਖੈਆਏਥੇ॥

ਤਹਾਤੁਮਕਉਧੁਪੁਬਹੁਤਲਾਗੀਥੀ॥ਤੁਮ
ਬੇਗੀਆਕੀਛਾਇਆਤੁਲੈਆਇਬੈਠੇਥੇ
॥ਤੁਮਾਰਾਮਸਤਕਏਕੁਬੇਗੀਨੂੰਲਾਗਾਮਰੁ
ਦੁਸਰੀਬੇਗੀਕਉਚਰਨਲਾਗੇ॥ਤਾਉਸੀ
ਸਮੇਬੇਗੀਕੀਜੁਨਤੇਹਮਛੁਟੀਆ॥ਅਬ
ਹਮਏਕਬ੍ਰਹਮਏਕਬ੍ਰਹਮਨਕੇਪਰੁਆ
ਇਪੁਤੀਆਭੁਈਆ॥ਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਤਾਪਕ
ਰਿਹਮਰੀਗਤੀਹੋਈ॥ਤਾਤਪੋਧਨਕਾਰੀ
ਆਮੇਇਸਬਾਤਕੀਖਬਾਰਿਨਹੀ॥ਅਬਕੁ

ਛਮਾਗਿਆਕਰੋ। ਮੈਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾਕਰਾ।
ਤਾਕੀਨਿਆਕਹਿਆਵਹੀਗੀਤਾਕੇਚੋਥੇਧਿ
ਆਇਕਾਫਲੁਹਮਕੀਦੇਵੋ। ਅਮਰੁਮਾਰੀ
ਏਹੁਦੇਹੁਛੁਟੈ। ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਵੈ। ਅਮਰੁਆ
ਵਾਗਊਟਤੇਰਹਤਹਵੈ। ਤਾਤਪੋਧਨਕਹਿ
ਆਅਵਸਕਾਰਿਮੈਗੀਤਾਕੇਚੋਥੇਧਿਆਇ
ਕਾਫਲੁਤੁਮਕੀਦੀਆ। ਤੁਮਆਵਾਗਵ
ਟਤੇਰਹਤਹਵਹੁ। ਇਤਨੇਕਹਣਨਾਲਅ
ਕਾਸਤੇਬਿਬਾਨਆਏ। ਬੈਕੰਠਕਉਸਿਧਾ

ਰਤਭਈਆ ਬਹੁਰਿਤ ਪੋਧੁ ਨਿਕਹਿਆ
 ਮੈਨਾ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਗੀਤਾ ਕੇ ਥੋਧਿਆ ਆਇ
 ਕਾਮੇ ਸਾਫਲ ਹੈ। ਤਾਮਨ ਬਚਕਰ ਮਕਾਰਿ
 ਗੀਤਾ ਕਾ ਪਾਠ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਕਰਨ ਲਾਗਾ।
 ਤਾਸੀ ਨਾਗਾਇਕੀ ਕਹਿਆ ਹੋਲਛਮੀਰੋ
 ਥੋਧਿਆ ਆਇ ਕਾਮੇ ਸਾਫਲ ਹੈ। ਸੋ ਮੈਂ ਕਹਿ
 ਆਹੈ ਸੋ ਤੈ ਸੁਵਨ ਕਾਰਿਆ। ੪॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ
 ਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਰਿਣੀ ਸਰਸੀ ਬਾਏ ਉਤਖਾਡੇਗੀ
 ਤਾਮਨਾ ਤਮਨੇ ਨਾਮ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਇਸਾ ਪ੍ਰ

ਪਤੀ॥ ॥ਸੀਨਾਗਾਇਕੋਵਾਚ॥ ॥ਹੇ

ਲਛਮੀਅਬਪਜਿਵੇਧਿਆਇਕਾਫਲੁ
ਕਰੋਹੇ॥ਸੋਤੁੰਸਵਣਕਾਰਿ॥ਏਕਬ੍ਰਹਮਣ
ਪਿਗਲਾਨਾਮਸੇਵਹੁਆਪਦੇਧਰਮਤੇਭੁ
ਰਿਸਟਭਾਇਆਥਾ॥ਕੁਸੀਗਤਿਬਿਖੈਜਾ
ਇਬੈਠੇ॥ਤਾਂਵਹੁਮਛਲੀਖਾਇਮਦਗਾਂਪਾ
ਨਕਰੈ॥ਜੁਆਖੇਲੈਤਾਂਉਸਪਿਗਲੇਬ੍ਰਹ
ਮਣਕੋਭਾਈਗਰੇਵਿਚੋਛਕਦੀਆਥਾਤਾਂ
ਵਹੁਜਾਇਕੈਅਵਰੁਨਗਰੁਮੈਰਹਣੇਲਾ

ਗਾ। ਵਹੁ ਜਾਇ ਕੋਇ ਕਰਾਜੇ ਕੇਚਾ ਕਰੁ
 ਹਿਆ। ਤਾ ਵਹੁ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਲੋਕਾ ਕੀਆ
 ਚੁਗਲੀਆ ਕਰੈ। ਜਾਬਹੁਤਾ ਦਿਨ ਬੀਤੇ
 ॥ ਤਬ ਬਹੁਤ ਪਨ ਵੰਤ ਭਇਆ। ਭਿਗਾਓ
 ਨਾਇਸਤੀ ਬਿਆਹੀ। ਤਿਸ ਕੀ ਇਸਤੀ ਬਿ
 ਭਚਾਰਣਾ ਆਈ। ਪਜੈ ਸਾ ਵਹੁ ਥਾ ਤੈ ਸੀ। ਇਸ
 ਤੀ ਭੀ ਆਈ। ਜੋ ਕੁਛ ਵਹੁ ਬਹਮਣ ਕਰੈ
 ਸੇ ਵਹੁ ਨ ਕਰੈ। ਏਹੁ ਕਹੈ ਤੁੰਬਾਹਰਿ ਨਾਜਾ
 ਹਿ। ਓਹੁ ਬਾਹਰਿ ਨੇ ਕਲ ਜਾਣੈ। ਜੋ ਕੁਛ ਬ

ਹਮਣਕਹੈਸੇਵਹਮਨੈਨਾਹੀ॥ ਭੁਰਭੁਰਾਇ
ਸਤੀਨੁਮਾਰਿਆਕਰੈ॥ ਇਕੁਦਿਨਾਇਸ
ਤੀਬਹੁਤਦੁਖੀਭਈ॥ ਅਪਨੇਭੁਰਤੇਕਉਦੁ
ਰਬਚਨਕਰਿਕੋਬਿਖਦੇਮਾਰਿਆ॥ ਤਾਉ
ਸਬੁਹਮਣਨੇਗੀਪੁਕਾਜਨਮਪਾਇਆ॥
ਕਿਤਨੇਚੰਗਪੀਛੈਉਸਕੀ॥ ਇਸਤੀਭੀਮੁ
ਈਉਨਤੋਤੀਕਾਜਨਮਪਾਇਆ॥ ਵਹੁਏ
ਕਤੋਤੇਕੀ॥ ਇਸਤੀਭਈ॥ ਵਹੁਏਨੋਜਣੇਏ
ਕਬਣਮੇਰਹੈ॥ ਤਾਉਕਾਦਿਨਤੋਤੀਨੇਤੋਤੇ

ਕਉ ਪੁਛਿਆ ਆਏ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਕੇ ਜਨਮ ਕਿ
 ਉ ਕਾਰਿ ਆਇਆ ਥਾ ਤਾ ਸੁਏ ਕਾਰਿ ਆਏ
 ਕਬਾਤ ਮੇਰੇ ਪੁਰਬ ਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਸੁਣਿ ਲੇਹੁ ॥
 ਮੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਥਾ ਪਿਤ
 ਨੇ ਮੇ ਨੂੰ ਪਤਨਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ਮੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆ
 ਗਿਆ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਥਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਕਿਸੀ
 ਸਿਖ ਕਉ ਪਤਾ ਵੈ ॥ ਤਾ ਮੈ ਬੀਚ ਤੇ ਬਾਤ ਟੁਕ ਦੇ
 ਦਾ ਥਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰ ਨੇ ਮੇ ਨੂੰ ਸਾਪਾਇਤਾ ਕਾਰਿ ਅ
 ਰੇ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਸੁਏ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾਵੈ ਗਾਇਉ ਕ

੪੫

੦

੦

ਰਿਮੇਸੁਏਕਾਜਨਮਪਾਇਆਤਾਂਤੋਤੀਰੁਪ
ਕਾਰਿਰਹੀ। ਤਾਂਤੋਤੋਨੋਤੋਤੀਨੰਪੁਛਿਆਤੁ
ਤੋਤੀਕੇਜਨਮਾਕਿਉਕਾਰਿਅੰਈਠੀ। ਤਾਂਤੋਤੀ
ਕਾਰਿਆਮੇਪਿਛਲੇਜਨਮਬ੍ਰਹਮਲਕੀਪੁ
ਤੀਥੀ। ਜਾਮੇਬਿਆਹੀਤਾਂਤੁਰਤੇਕੀਆਹੀ
ਆਨਾਮਨਾ। ਤੁਰਤਾਮੇਨੰਮਾਰਿਆਕਰੈ।
ਏਕਾਦਿਨਮੇਦੁਖੀਹੋਏਕਾਰਿਤੁਰਤੇਕਉਬਿਖੁ
ਦੇਏਕਾਰਿਮਾਰਿਆ। ਹੁਣਿਮੇਤੋਤੀਕੇਜਨਮ
ਆਈਹਾਂ। ਤਾਏਕਾਦਿਨਰੀਧਬਨਮੇਆਇ

ਮਾਗੀਧਨੇਉਸਨੇਪਛਾਣਿਆਕਿਵਾ
 ਹੀਤੇਤੀਹੈ। ਜਿਸਨੇਮੈਨੂੰਬਿਖਦੋਇਕਾਰ
 ਮਾਰਿਆਥਾਤਾਵਹੁਗੀਧਤੇਤੀਨੁਮਾਰਨੇ
 ਲਾਗਾ। ਤੇਤੀਭਾਗੀਜਾਵੇ। ਪੀਛੈਗੀਧਭੀਰ
 ਲਿਆਜਾਵੇ। ਅੰਸੇਕਰਿਗੀਤੁਦੀਪਦੀਏਕ
 ਮਸਾਨਾਬਿਖੇਆਈ। ਓਥੇਏਕਸਾਧਕਉ
 ਦਾਗਦੀਆਥਾ। ਉਸਸਾਧਕੀਖੋਪੀਮੈਜਾ
 ਇਗਿਵੀ। ਇਤਨੇਮੈਪੀਛੈਵਹੁਗੀਧਭੀ
 ਮਾਇਆ। ਲਾਗਾਮਾਰਨੇ। ਰਾਉਸਖੋਪਰੀ

ਕੇ ਜਲ ਕੀ ਅਗੰਛਿਟਾਂ ਤਿਸ ਗੀਧ ਪਾਰਿਭੀਪ
ਨੀਆ ਆਉ ਸੀਸ ਮੇ ਦੇ ਨੇ ਕੀ ਅਧ ਮ ਦੇ ਹੁਛੁ
ਟੀ ਦੇ ਵਟੇ ਹੀ ਪਾਈ। ਅਕਾਸ ਤੇ ਬਿਬਾਨ ਮ
ਏ। ਤਿਨ ਪਰ ਬੈਠ ਕਾਰਿ ਬੈਠ ਕਠਿ ਕਉ ਸਿਧਾ
ਗੇ। ਤਾ ਤੇ ਤੀ ਕਾਰਿ ਆਹੇ ਗੀਧ ਮ ਨੇ ਅੰਸਾ
ਕਉ ਨ ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਆਥਾ। ਜੇਹ ਮ ਬੈਠ
ਕਉ ਚਲੇ ਗਾ। ਤਾ ਗੀਧ ਕਾਰਿ ਆਏ ਹੁਬ
ਤ ਨਾਹੀ ਜਾਣੀ। ਤਾਂ ਇਤ ਨੇ ਬੀਚ ਗਾ ਜੇ ਪਰ
ਮਰਾਇ ਪਾਸ ਉਨ ਕਉ ਲੈ ਗਏ। ਤਾ ਧਰਮ

ਗਾਇਕਾਹਿ ਅਸਾ ਕਿਉ ਰੇ ਗੀਧਤੁੰ ਗੀਧਕੇ ਜ
ਨਮਾ ਕਿਉ ਕਾਹਿ ਅਸਾ ਉਆਥਾ ਤਾ ਗੀਧਕ
ਹਿਅਮੇ ਪਛਲੇ ਜਨਮੁ ਕਾਬੁ ਹਮਣਥਾ।
ਅਪਵੇਧ ਹਮਤੇ ਭਰਿਸਟ ਭਾਇਆ ਥਾ। ਮੇ
ਨੂੰ ਭਾਈਆ ਨੇ ਦੇਸਤੈ ਨਿਕਾਲੁ ਦੀਆ। ਮੇ
ਹੋਰ ਦੇਸ ਕੇ ਗਜੇ ਥੇ ਜਾਇ ਚਾਕੁ ਰਹਿਆ
। ਤਹਾ ਮੇਰਾ ਜੇ ਪਾਸ ਲੋਕਾ ਕੀਆ ਧੁਗਲੀ
ਆਕਾਰਿਆ ਕਰਾ। ਮੇਧਨ ਬਹੁਤ ਏਕਠਾ
ਕਾਰਿਆ ਬਹੁਤੈ ਰਹਾ ਬਿਦੁ ਹੁਕਾਰਿਆ।

ਮੇਰੀ ਇਸਤਰੀ ਆਈ। ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਤੈਸੀ ਬਿ
ਰਚਾਰ ਨਾ ਇਸਤਰੀ ਭੀ ਆਈ। ਤਾ ਮੇਰੇ ਸਨੂੰ
ਮਾਰਿਆ ਕਰਾ। ਏਕਾਦਿਨਾ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਮੈ
ਨੂੰ ਬਿਖਦੇ ਕਾਰਿ ਮਾਰਿਆ। ਫੇਰ ਮੇਰਾ ਏਕ
ਰਿਗੀਧ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾਇਆ। ਜਗ ਇਹੁ ਮੁਈ
ਤਾਏ ਸੁਤੋ ਤੇ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾਇਆ। ਏਕਾਦਿਨ
ਮੇਰਾ ਬਿਖੇ ਆਇਆ ਥਾ। ਤਾ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰਾ
ਹਿਰਾਣਿਆ। ਮੇਰੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਨੇ ਲਾਗਾ। ਏ
ਹੁਗਿਤ ਦੀ ਪੜਦੀ ਇਸ ਮਸਾਨ ਗਈ। ਭੂਹ

ਹਾਮੇ ਭਾਜਾਇ ਪਹੁਚਿਆ ॥ ਲਾਗਾਇ ਸਨੇਮਾ
 ਰਨੇ ॥ ਓਸ ਮਸਾਨ ਮੇ ਇਕੁ ਮਾਨ ਸਕੀ ਖੋਪਰੀ
 ਮੀ ਹਕੇ ਜਲ ਸਾਥ ਭਰੀ ਹੋਈ ਥੀ ॥ ਏਹੁ ਗਿਰੁ
 ਦੀ ਪੋਂਦੀ ਖੋਪਰੀ ਕੇ ਜਲ ਮੇ ਜਾਇ ਪਈ ॥ ਤਹ
 ਮੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ਓਸ ਜਲ ਕੀਆ
 ਛੀਟਾ ਮੇ ਹੋਓ ਪਾਰਿ ਭੀ ਪਈਆ ॥ ਓਸੀ ਵੇਲੇ
 ਹਮਾਰੀ ਵਹੁੰਦੇ ਹੁਛੁਟੀ ॥ ਵੇਵੇ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਬਿ
 ਬਾਨ ਮਾਇ ਪਹੁਤਾ ॥ ਹਮ ਅਸ ਵਾਰੁ ਹੋਇ ਬੈ
 ਕੰਠ ਕਉ ਚਲੇ ਹੋ ॥ ਹਮ ਕਉ ਘਰਿ ਕਉ ਤਕ

੪੮

ਮਾਲੁਮਨਹੀਹੁਆਗਤਬਧਰਮਗਾਇਕਹਿ
ਅਰੇਗੀਧਵਹੁਖੋਪਗੀਥੀ।ਪਰੁਏਕਸਾਧ
ਕੀਥੀ।ਵਹੁਸਾਧਸੀਗੀਗਾਜੀਕੇਕਨਾਰੇਪ
ਹਾਇਸਨਾਨੁਕਾਰਿਕੇ।ਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਪੰਜ
ਵੇਧੀਆਇਦਾਪਾਠਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰਦਾਥਾ॥
ਸੇਵਹੁਖੋਪਗੀਪਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰਥੀ।ਉਸਕੇਜ
ਲਲਗਨੇਸਾਥਿਤੁਮਬੈਕੁੰਠਬਾਸੀਹੁਏ॥ਤੁ
ਮਅਧਰਮਸੰਦੇਹੁਤੇਛੁਟੀ।ਤਾਧਰਮਗਾਇ
ਕਹਿਅਗਾਏਪਾਰਖਦੋਇਹਚਾਰਿਤ੍ਰਮੇਤੁਮਕੋ

ਕਹਿਅਹੈ॥ ਸੀਗੀਗਾਜੀਕਾਇਸਨਨਕ
 ਰਿਕੈ॥ ਜੇਸੀਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾਰੁਕਰਦੇਹੈ॥
 ਆਸਾਧਾਕੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਭੂਮੇ
 ਰੇਖੁਛੈਬਿਨਾਹੀਬੈਕੁੰਠਕੋਲੈਜਾਇਆਕਰੋ
 ॥ ਤਾਓਹੁਪਾਰਖਦਉਨਾਨੋਬੈਕੁੰਠਕਉਲੈਗ
 ਏ॥ ਤਾਸੀਨਾਗਾਇਲਜੀਕਹਿਅਹੈਲਛਮੀ
 ਏਹੁਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਪੰਜਵੇ॥ ਧਿਆਇਕਾਮ
 ਹਾਤਮਮੇਤੁਏਕੋਸੁਵਲਕਰਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਤੈ
 ਨੇਸਾਣਿਆਹੈ॥ ੫॥ **ਇਤਸੀਪਦਮਪੁਗਾਣੇ**

ਸਤੀਈਸਰੁਸੰਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾਤ
 ਮਨੇਪੰਚਮੋਪਿਆਇਸੰਪੂਰਨਭੁਇਆ॥ ॥
 ॥ਅਬਆਰੋਛੇਵੇਪਿਆਉਕਾਮਹਾਤਮੁਰ
 ਲਿਆ॥ ॥ਸੀਨਗਾਇਦੋਵਾਭੁ॥ ॥
 ਏਲਛਮੀਗੁਦਾਵਰੀਤੀਰਥਕੇਪਾਸਿਏ
 ਕਨਗਰੁਹੈ॥ਤਿਸੁਨਗਰੁਕੇਰਾਜੇਕਾਨਾਮੁਜ
 ਨਸੁਰਤਥਾ॥ਅਰੁਵਹੁਰਾਜਾਬਡਾਧਰਮਾਤ
 ਮਥਾ॥ਚਾਰੇਧਰਮਸਾਧਿਤਾਥਾ॥ਅਰਥੁਧਰ
 ਮਕਾਮਮੋਖਾ॥ਅਗੁਤਿਸੁਰਾਜੇਕੀਲੋਕਬਡੀ

ਉਸਤਾਤਿ ਕਰ ਦੇਥੋ॥ ਇਕਾਦਿਨ ਉਸਨਗਰੀ
 ਮੇਰੇ ਸੁਭਿਤ ਦੇਆਇ ਨਿਕਲੇ॥ ਤਿਨਾਵੇ
 ਰੋਇਕੁ ਹੀ ਸਬੈਰ ਦਾਹੀ ਉਤਾਵਲਿ ਉਤਿਆ
 ॥ ਤਾਨਗਰ ਕੇਪੰਛੀ ਬੋਲੇ ਕਹਨੇ ਲਾਗੇ॥ ਹੇ
 ਹੀਸਤੂੰ ਮੇਸਾਉਤਾਵਲਾਉਤਦਾਹੀ॥ ਕਿਆ
 ਤੂੰਗਜੇਜਾਨਸੁਰਤਤੇਭੀਤੂੰਆਗੇਸੁਰਗਲੇ
 ਕਕਉਜਾਇਆਚਾਹੀਦਾਹੀ॥ ਤਾਵਹੁਪੰਖੀ
 ਆਕਾਜੇਸਰਦਾਰੁਥਾ॥ ਤਿਨਕਾਹੀਆਗਾਜਾ
 ਜਾਨਸੁਰਤਤੇਭੀਇਕੁਸੇਸਦੁਰਈਅਕਮੁ

ਨਰਿਖੀਸੁਰਹੈ॥ ਸੇਵਹੁ ਬੈਕੁੰਠ ਕਾ ਅਧਿਕ
 ਰੀਹੋਇਗਾ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਲੋਕ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਤੇ
 ਭੀ ਉਚਾਹੈ॥ ਜਾਇਤਾਨਿ ਬੁਧ ਤੇ ਗਜੇ ਜਾਨ ਸੁਰ
 ਤਨੇ ਸੁਨੀ॥ ਤਾਵਹੁ ਮਨ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰ ਰਭੁ
 ਇਆ॥ ਕਹੈ ਮੈ ਤੈ ਭੀ ਉਸ ਕਾ ਪੁਨ ਬਡਾਹੈ
 ਇਗਾ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਇਹ ਹੀ ਸ ਉਸ ਤਾ ਤਿ ਕਰ ਦੇਹੈ
 ॥ ਕਹੈ ਜੇਵਹੁ ਕਹੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨ
 ਕਰੀਐ॥ ਤਾਹਾ ਜੇਨੇ ਆਪਨਾ ਸਾਰ ਬੀਬੈਰੀ
 ਬੁਲਾਇਆ॥ ਕਹਿ ਆਹ ਬੁਲੇ ਆਉ॥ ਮੈ

ਮੁਨੀਸਰੂਦੇਦਰਸਨਦੇਖਦੇਕਉਜਾਤਾਹੈ॥
 ਵਹੁਜੇਰਈਅਕਮੁਨੀਸਾਧਹੈ॥ ਕਉਨਸੇਪ
 ਰਬਾਤਿਮੋਗਹੀਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਕਿਸਤੀਰਥਮੋਰ
 ਹੈ॥ ਤਬਰਾਜਾਉਸਕੇਦਰਸਨਕਉਗਲਿ
 ਆਗਪ੍ਰਥਮੇਤੋਬਨਾਗਸਿਗਾਇਆ॥ ਉਹ
 ਇਸਨਾਨਿਕੀਆ॥ ਤਹਾਬਹੁਤਪੁਨਿਕਾਰਿ
 ਆ॥ ਤਹਾਲੋਕਾਤੇਪੁਛਾਈਹਾਕੋਈਰਈਅ
 ਕਮੁਨਤੀਗਹਿਦਾਹੈ॥ ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆਜੀ
 ਏਥੈਨਹੀ॥ ਤਹਾਜੇਅਗੇਜਗਨਨਾਥਕੇ

ਗਾਇਆ। ਤਹਾ ਭੀ ਦਰਸਨੁ ਕਰਿਆ। ਪੁਨਿ
ਕਰਿਆ। ਲੋਕਾ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਈਹਾ ਕੋਈ ਰ
ਈਅ ਕਮੁਨ ਭੀ ਗਹਿਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤਹਾ ਜਾਮਾ ਗੋਚਰ ਲਿਆ।
ਬਹਾਰਿ ਦਖਾਇ ਦੇਸ ਕੋ ਗਾਇਆ। ਤਹਾ ਦੁਅ
ਰਿਕਾਨਾ ਥਕਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰਿਆ। ਓਹ ਭੀ
ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਬਹੁਤ ਕਰਿਆ। ਪੁਛਾਈ
ਹਾ ਕੋਈ ਰਈਅ ਕਮੁਨ ਭੀ ਗਹਿਦਾ ਹੈ। ਕਹੈ
ਜੀ ਈਹਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤਹਾ ਜਾਪ ਛਮ ਦੇਸ

ਕੋਗਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੀਰਥ ਪਾਰਿ ਜਾਵੈ॥
ਤਹਾਤਹਾਇਸਨਾਨੁ ਪੁੰਨਦਾਨ ਬਹੁਤ ਕਰੈ॥
ਰਾਜੇ ਕਾਜ ਸੁਬਤਾ ਹੋਇਆ॥ ਬਹਾਰਿ ਉਤਾਰਿ
ਇਸਾ ਕੋਗਾਇਆ॥ ਤਹਾ ਬਦਰੀਨਾਥ ਮੇਊ
ਸਕਾਰਥੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਰਾਜੇ ਮਨ ਮੋਬੀਚ
ਰੁਕੀਆ॥ ਜੋ ਮੇਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾਕ
ਹੀ ਹੈ॥ ਮੇਰਾ ਰਥਾ ਕਿਸੀ ਜਾਗਨ ਹੀ ਅਟਕਿ
ਆ॥ ਅਰੁਈਹਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਰਥੁ ਅਟਕਿ ਆਹੈ॥
ਈਹਾ ਕਉਨ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਗਹਿਦਾ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ

੫੨

ਸਕੇਤੇਜਕਾਰਿਮੇਗਗਥਿਨਾਹੀਚਲਿਦਾ॥
 ਤਾਰਾਜਾਗਥਿਤੇਉਤਾਰਿਕਾਰਿਆਗੇਕਉ
 ਚਲਿਆ॥ਜਾਦੇਖੇਤਾਇਕਪਰਬਤਕੀਕੰ
 ਦਗਾਬਿਖੇਅਤੀਤੁਬੈਠਾਹੈ॥ਪਰਉਸਕੇਤੇ
 ਜਕਾਉਜਾਲਾਬਹੁਤਹੈ॥ਜੈਸੇਸੂਰਜਕੀਅ
 ਰਸਮਾਹੋਤੀਆਹੈ॥ਤਾਰਾਜੇਕਾਹੀਆਈਹ
 ਰਈਅਕਮੁਨਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਰਾਜੇਡੰਡਉਤ
 ਕਰੀ॥ਚਰਨਬੰਦਨਾਕਰੀ॥ਹਾਥਜੋਰੁਕੈ
 ਉਸਤਾਤਿਕਰੀ॥ਕਹੇਏਗਸਾਈਜੀ॥ਤੁਮ

ਰੇਦਰਸਨੁ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਕਾਲਿਆ ਫੁਹੇਈਹਿ
।। ਮੇਰਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਭਾਇਆ ਹੈ ਜੀ। ਅ
ਜਮੇ ਕਿਰਤਾਰ ਥਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਰਈ
ਅਕਾਮੁ ਨਿਕਾਰੀਆ। ਏਰਾ ਜਤੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਪਤੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਤੁੰ ਬਡਾ ਪੁੰਨਾ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਰ
ਜੇ ਕਾਮਾ ਦਰੁ ਭਾਉ ਬਹੁਤ ਕਾਰਿਆ। ਪਾਸਿ
ਬੈਠਾਇਆ। ਅਰੁ ਸੇਵਾ ਕਿ ਕਉ ਮਾਗੀਅ
ਕਰੀ। ਤੁੰ ਕੰਦਮੁ ਲਲੇ ਆਵਉ। ਤਾ ਸੇਵਕ
ਕੰਦਮੁ ਲਲੇ ਕਾਰਿ ਰਾਜੇ ਕਉ ਮਾਇਦੀਏ।

43

0

ਤਹੁ ਈਅਕਮੁ ਨੀਕਾਹਿ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਕਿਛ
ਆਗਿਆ ਕਰੋ ॥ ਕਿਉ ਕਾਰਿਆ ਵਟੁ ਭਾਇ
ਆਹੈ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆਇ ਗੁਸਾਈ ਜੀਅ
ਪਨਾਪੁ ਨਿਤੁ ਮੇਰੇ ਦੋਸੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਿ ਤੁਮਾਰੇ
ਐਸਾ ਤੇਜੁ ਹੈ ਜੀ ॥ ਸੁਗਜਿ ਕੀਸਮਾਨਿ ॥ ਤਾ
ਮੁਨੀ ਕਹਿ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਮੇਤਾ ਅਤੀਤ ਜਟਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਭੁਜਮੁਲ ਗਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਏ ਕੁਪੀ
ਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਹੈ ॥ ਮੈਪੁ ਨਾਕਿ ਸਦਾ ਕਰਨਾ
ਥਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਨਹੀ ਜੋ ਮੈਪੁ ਨ ਕ

ਹੋ। ਏਕ ਬਾਤਿ ਹੈ। ਮੈਨਿ ਤਾਪੁ ਤਿਸੀ ਗੀਤ ਜੀ
 ਕੋ ਛਿਵੈ। ਪਿਆਇ ਕਾਪੁ ਟੁਕਰ ਦਾਹਾ। ਅ
 ਰੁਇ ਸੁਕੰਦਰਾ ਮੈ। ਕੀਸੀ ਕਾਉ ਜਾਲਾ ਹੈ। ਏ
 ਹਿ ਬਾਤਿ ਸੁਨੈ ਕਾਰਿ ਰਾਜੇ ਨੇ। ਅਪੁਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੁ
 ਲਾਇਆ। ਕਾਰਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਣਿ ਤੂੰ ਗੁਜਰਿ
 । ਮੈਤੀ ਰਥਾ ਕੋ ਜਾਦਾਹਾ। ਤਾਹਾ ਜੈ ਜਾਨ ਸੁਰ
 ਤਨੇ ਗੁਜਰਾਤਿ। ਅਗਰਿ ਕਾਰਿਆ ਰਈਅ
 ਕਮਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਤੇ। ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੁਅ
 । ਮੈਨੇ ਭੀ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕਾਰਿਆ ਜੀ। ਮੈਨੇ ਭੀ

48

ਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਛੇਵੇਪਿਆਇਕਾਪਤੁਸਿ
 ਖਾਵਹੁਜੀ। ਤਾਰਾਜੇਕਉਰਈਅਕਮੁਨਪਾ
 ਠਸਿਖਾਇਆ। ਤਾਰਾਜਾਤੀਪਾਠਕਰਨੇਲ
 ਗਾ। ਰਾਜਾਤੀਕਿਕਾਲਦਰਸੀਹੁਆ। ਅਯੇਸੇ
 ਹੀਬਾਨੀਮੇਗਹਿਤੇਗਹਿਤੇਬਹੁਤਬਰਖਿਬੀਤੇ
 ।। ਇਕਾਦਿਨਪਾਣਾਮਕਾਰੀਕੋਦਿਨਾਮਸ
 ਤਹੁਆ। ਦੋਨੋਨੇਦੇਹਿਕਾਤਿਆਗੁਕਾਰਿਅ
 ।। ਆਕਾਸਿਤੇਬੀਬਾਨੀਆਏ। ਤਿਸਪਾਰਿ
 ਬੈਠਿਕਾਠਿਦੋਨੋਸਾਪਬੈਕੰਰਕਉਸਿਧਾਗੇ॥

ਤਾਸੀਨਾਰਾਇਲਜੀਕਾਹਿਆਹੇਲਛਮੀ
ਏਹਛਮੀਗੀਤਾਜੀਕੋਛਿਵੇਧਿਆਇਕਾ
ਮਹਾਤਮਕਾਹਿਆਹੈ। ਸੋਤੈਸਵਲਕਾਰਿਅ
ਹੈ॥

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਣੇਸਤੀਈ
ਸਰੁਸੰਬਾਦੇਉਤਰੁਖੰਡੇਸ੍ਰੀਗੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇ
ਛਿਵਾਧਿਆਉਸੰਪੂਰਨਭਾਇਆ॥ ੬॥

੭॥ਅਬਆਗੈਸਤਵੇਧਿਆਉਕਾਮਹਾ
ਤਮਚਾਲਿਆ॥

॥ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਲਵੇ
ਚੁ॥ ॥ਹੇਲਛਮੀਅਬਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀ

ਕੇਸਰਵੇਧਿਅਾਇਕਾਮਹਾਡਮੁਕਹੋਹੈ॥ਤੂੰ
ਸਵਲੁਕਗੁ॥ਏਕੁਪਟਲੁਨਾਮੁਨਗਰੁਥਾ
॥ਤਿਸੁਨਗਰੁਮੇ॥ਏਕਬੈਸੁਰਹਿਦਾਥਾ॥ਨਾਮੁ
ਤਿਸੁਬੈਸਕਾਸੀਕੂਕਰਨਥਾ॥ਚਿਹੁਆਪਨੇ
ਬੈਪਾਰੁਕਰਨੇਕਉਅਉਰਨਗਰੁਚਲਿਆ
ਥਾ॥ਹੋਰੁਬੈਪਾਰੀਆਭੀਉਸਕੇਸਾਥਿਚਲ
ਤੇ॥ਆਗਗਿਮੇਚਲੈਜਾਵੇਥੇ॥ਸੀਪਰਮੇਸੁਰ
ਜੀਕੀਅੇਸੀਲੀਲਾਭਈ॥ਤਿਸੁਸੀਕੂਕਰ
ਨਕਉਰਾਹਿਬੀਚਿਸਰਪਨੇਡਾਸਿਆਚਿਹੁ

ਹੁਆਹੀ ਮਿਰਤੁ ਹੁਆਹੀ ਮਓਰ ਜੋ ਬੈਪਾਗੀਨ
 ਲਿਥੇ ਤੇ ਤਿਨ ਨੇ ਓਸ ਕੋ ਦਾਗੁ ਦੀਆਹੁ
 ਬੈਪਾਗੀਆਗੇ ਕਉ ਚਲੇ। ਅੰਸੇ ਹੀ ਬਹੁ ਤੇਇ
 ਨਾਪੀਛੇ ਤੇ ਬੈਪਾਗੀ ਮਾਲ ਬੇਓ ਕਾਰਿ ਅਪ
 ਨੇ ਪਾਰਿ ਆਏ। ਤਾ ਸੰਕ ਕਰਨ ਕੇ ਪੁਤ ਨੇ ਬੈ
 ਪਾਗੀ ਆਤੇ ਪੁਛਿ ਆਹ। ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਹਾਹੈ
 । ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਲਿ ਗਾਇਆ ਥਾ। ਤਾ ਬੈਪਾਗੀ
 ਆਨੇ ਕਾਰਿ ਆਤੇ ਗੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਸਰਪ ਨੇ ਖਾ
 ਧਾਹੈ। ਵਹੁ ਕਾਲਿ ਵਸਿ ਹੁਆਹੈ। ਏਹਿ ਤੁ

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਵ ਬਲੇ ਹਾਇ ਕੁ ਕਰੋ
ਤੁ ਦਰ ਬੁਥਾ ਅਰੁ ਕਾਹਿ ਆਤੁ ਅਪਨੇ ਪਿ
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਾਉ। ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਭਿਗਤਿ
ਮਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਉ ਨਿਬਾਲ ਕਰਨੇ ਅਪੁਨੇ ਪ
ਰਿਆਇ ਕੈ ਪੀਠਿ ਤਾਤੇ ਪੁਛਿਆ। ਕਹੈ ਜੀ
ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸਰਪਨੇ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਛ ਤੁਮ
ਕਹੋ ਸੋ ਕਰਾਜੀ। ਤਾ ਪੀਠਿ ਤਾ ਕਾਹਿ ਆਤੁ ਨ
ਰਾਇ। ਏ ਬਲੁ ਕਾਰੀ। ਓਤੁ ਦ ਕੇ ਆਏ ਕਾਸ
ਗੀਰ ਬਣਾਉ। ਅਰੁ ਹਤ ਨ ਚੁਨੀ ਆਜ ਤੁ

ਉ। ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਉ। ਨਿਬਾਧਿ ਕਹੀ ਬੀਤੈ ਸੀਹੀ
 ਕਹੀ। ਬਡਾ ਜਗੁ ਕਾਰਿਆ। ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਮਾਇ
 ਜਿਵਾਏ। ਸਾਧਾ ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਕੀਆ। ਬਾਕੀ
 ਜੇਦਰ ਬਗਹੀਆ ਸੋਚਾਰੇ ਭਾਈਆ ਨੇਬਾਇ
 ਲੀਆ। ਤਾਇਕ ਪੁਤ ਕਹੀਆ ਜਿਨ ਸਰਪ
 ਨੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰਾ ਰੋਗਾ। ਤ
 ਉਨਾ ਬੈਪਾਰੀਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਮ ਮੈਨੇ ਦੁਹਰ ਉ
 ਰੁ ਬਤਾਵੋ। ਜਹਾ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੁਇਆ ਹੈ।
 ॥ ਤਾ ਬੈਪਾਰੀਆ ਕਹੀਆ ਚਲੁ ਤੈ

ਨੂੰ ਚੰਹ ਰਭਿ ਰੁਬ ਤਾਇ ਦੇਇ। ਜਾਅਾਇ ਕੋ ਦੇ
ਖੰਤ ਹਾਦੋਇ ਬਗੀਆਹੈ। ਤਿਨ ਕੋ ਕੰਦਾ
ਨਾਲਿ ਲਗਾਖੇ ਦਾਨੀ। ਜਾਛੇ ਦਬ ਤਾਹੋਇ ਅ
ਤਾਭੀ ਤਾਰਿ ਤੇਇ ਕੁਸਰ ਪਾਨਿ ਕਾਲਿਅਮਾ।
ਕਹੈ ਤੁੰ ਕਉ ਛੁਹੈ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਰਿ ਕਉ ਖੋਦਦਾ
ਹੈ। ਤਾ ਬਾਲ ਕਿ ਕਹਿਅ ਮੇਸੀ ਭੂ ਕਰਨ ਕਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਹਾ। ਜਿਨ ਸਰਪਨੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਖਾਧਾ ਹੈ
। ਮੇਰੇ ਸਕੋ ਮਾਰੈ ਗਾ। ਤਾਭੀ ਤਾਰਿ ਤੇ ਸਰਪੁ ਬ
ਲਿਅਮਾ। ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਗਾਪਿਤਾ ਹਾ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਤ

ਮਾਰੇ। ਮੇਰਾ ਪੁਰਬ ਲਾ ਕਰ ਮਸਾਜੇ ਮੰਭੋਰੀ
 ਆਹੇ। ਤਾ ਪੁਤ ਕਾਹਿ ਆਹੇ। ਪਤਾ ਤੁਮੈ ਨੋ ਬ
 ਤਾ ਉਮੈ ਕਉ ਨ ਜਤਨ ਕਰਾ। ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਤੁ
 ਇਸ ਅਧਰਮ ਦੇਹੁ ਤੇ ਛੁਟੇ। ਤਾ ਪਤਾ ਕਾਹਿ
 ਆਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁੰ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਕੋ। ਜੋ ਕੋਈ ਸੀ ਗੀ
 ਤਾ ਜੀ ਕੇ ਸਤ ਦੇ ਪਿਆਰਾ। ਇਕਾ ਪਾਠ ਕਰਤਾ ਹੈ
 ਤਿਸ ਕੋ ਤੂੰ ਜਿਵਾਉ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ
 ਕਰਾ। ਉਸ ਕੇ ਅਸੀਰੁ ਬਾਦ ਕਾਰਿ ਮੈ ਉਸ ਦੇ
 ਹਿ ਕਉ ਛੋੜੁ ਉਗਾ। ਤਾ ਬਾਲ ਕਨੇ ਅਪਨੀ

ਇਸਤ੍ਰੀਕਉਸਮਾਚਾਰੁਸਭੁਕਾਰਿਸੁਨਾਇ
 ਆਮਾਤਗਇਸਤ੍ਰੀਕਾਰਿਅਮਮਵਸਕਾਰਿਸ
 ਧਕੌਜਿਵਾਉ।ਸੇਵਾਪੁਜਾਕਾਰਿਮੇਰੇਸਾਹੁ
 ਰੇਕਾਉਧਾਰੁਕਾਰਿ।ਸਿਤਨੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਸੀ
 ਗੀਤਾਜੀਕੇਸਤਵੇਧੀਅਗਇਕਾਪਾਠਕਰ
 ਤੇਥੇ।ਸਤਿਨਾਕਉਜਿਵਾਇਆਸੇਵਾਦਹ
 ਲਬਹੁਤਕਰੀ।ਦਖਵਾਵੇਕਰਿਬੇਨਤੀਕ
 ਗੀਕਾਰਿਅਸਾਧੋਜੀਮੇਰਾਪਿਤਾਕ੍ਰਮਿਤਮੁ
 ਇਆਹੈਸਰਪਨੇਖਾਧਾਹੈ।ਤਮਅਸੀਰੁ

ਬਾਦੁਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ। ਉ
 ਸਾਮਧਰਮ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਤਾਸਾ ਧਨ ਅਸੀ
 ਰੁਬਾਦੁ ਕਾਰਿ ਮਾ। ਤਾਤ ਕਾਲ ਵਹੁ ਉਸ ਸਰ
 ਪ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਟਾ। ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਾਇ
 ਮਾ। ਆਕਾਸਿ ਤੋ ਬੀਬਾਨਿ ਆਏ। ਤਿਸੁ ਪ
 ਰਿ ਬੈਠਿ ਕਾਰਿ ਬੈਠਿ ਕਉ ਗਾਇ ਮਾ। ਤਾਸੀ
 ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਹਿ ਮਾ। ਏਲ ਛਮੀ ਇਹ
 ਸਤ ਵੇਧਿ ਮਾਇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੈ॥

ਸੀਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈਸਰੁ ਸੀਬਾ ਦੇ ਉਰਹਾ

ਭੇਸੀਗੀਤਮਹਾਤਮਨੇਸਵਾਧਿਆਇਸੰਪੂਰਨ

॥੭॥

॥ਅਬਾਮਾਗੇਮਠਵੇਧਿਆਇ

ਕਾਮਹਾਤਮੁਚਲਿਆਧਿਆਇਸਮਠਵੇਧਿਅ

ਇਕਾਠਲੁਸੁਫਾ। ॥ਸੀਨਾਗਾਇਲੋਵਾ

ਚੁ॥

॥ਹੇਲਛਮੀਦਖਣਦੇਸਕੇਕਨਾ

ਗਾਇਕਨਰਬਦਾਨਦੀਹੈ।ਤਿਸਨਦੀਕੇਪ

ਰਿਮਾਂਨੇਨਾਮਾਨਗਰੁਹੈ।ਤਹਾਏਕਸੁਧਰ

ਮਾਨਾਮਬ੍ਰਹਮਣੁਗਹਿਦਾਥਾ।ਦਰਬਉਸ

ਕੇਬਹੁਤਥਾ।ਪਰਉਸਕੀਸੀਤਾਤਿਕਛੁਨਹੀ

ਥੀਹੋਤੀ॥ ਵਹੁਬਹਮਲੁਸਾਧਾਸੀਤਾਦੀਸੇਵਾ
ਟਹਲਬਹੁਤਕਰਦਾਰਹਦਾਥਾ॥ ਅਰੁਬਡੇ
ਬਡੇਜਗੁਕਰਦਾਥਾ॥ ਇਕਾਦਿਨਉਨਾਇਕ
ਰਿਖੀਸੁਹਤੇਪੁਛਿਆ॥ ਹੇਸਾਧਜੀਸੀਤਾਤਿਮੇ
ਗੀਕਛੁਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਤਾਰਿਖੀਸੁਰਕਾਰਿਅ
ਤੰਅਸਮੇਧਜਗੁਕਾਰੀ॥ ਅਰੁਬਕਰਾਦੇਵੀ
ਕੋਚਵਾਉ॥ ਦੇਵੀਤੈਨੂੰਪੁਤ੍ਰਦੇਵੈਗੀ॥ ਤਾਉ
ਨਬਹਮਲੁਨੇਅਜਮੇਧਜਗੁਕੀਆ॥ ਬਕ
ਗਮੇਲਲੀਆ॥ ਉਸਤੋਇਸਨਲੁਕਰਾਇ

੬੦

ਅਮੇਵਾਖਲਾਇਕੇਉਸਨੋਮਾਗਨਿਲਾਗ
 ॥ ਤਾਬਕਰਾਹਸਿਆ ॥ ਤਾਬ੍ਹਮਾਣਿਕਾਰੀ
 ਅਮੇਮਜਾਤੂਕਿਉਹਸਿਆਹੈ ॥ ਤਾਮਜ
 ਕਹਿਆਪਛਲੇਜਨਮਾਬਿਖੇਮੇਰੇਭੀਸੰਤ
 ਤਿਕਛਨਬੀਹੋਈ ॥ ਮੇਭੀਮਨੇਕਜਤਨਕ
 ਰਿਗਹੋਆਥਾ ॥ ਪਰੁਸੰਤਤਿਹੋਵੈਨਹੀ ॥ ਤਾ
 ਏਕਾਇਨਬ੍ਹਮਣਨੇਕਹਿਆਤੂੰਅਜਮੇਧ
 ਜਗੁਕਰੁਤਾਮੇਕਹਿਆਭੁਲਾਜੀ ॥ ਮੇਨਗ
 ਰਮੇਬਕਰਾਹੋਲਿਗਹਿਆਥਾਗਥਿਨਾਲਗੈ

॥ ਤਾਇਕੁ ਬਕਰੀ ਥੀ ਤਿਸਕਾਇਕੁ ਛੇਲਾਥਾ
 ॥ ਵਹੁਦੁ ਪਹੀ ਪਾਨਕ ਰਤਾਥਾ ॥ ਛੇਲੇ ਸਮੇਤਿ
 ਬਕਰੀ ਮੇਲ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ਮੇ ਬਕਰੀ ਕੇ
 ਥਣਾ ਤੇ ਛੁਡਾਇ ਕਾਰਿ ਮੇਜ ਗਾਵਿ ਚਿਲਾਗਾ
 ਹੋਮਣ ਤਾਂ ਵਹੁ ਬਕਰੀ ਬੋਲੀ ॥ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਮਾਰ
 ਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮਹਾਪਾਪੀ ॥ ਇਹ ਭੀ ਕਏ ਸੁਣੀ ਹੈਂ
 ॥ ਬੀਰਾਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਿਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਪਾਇ
 ਆ ਹੈ ॥ ਸੀਤ ਤਕੇ ਲੀਏ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਮਾ

ਰਦਾਹੈ। ਤੇਰੇ ਭੀ ਸੀਤਾ ਤਿ ਨਹੋ ਏਗੀ। ਤੁੰ ਬ
 ਡਾਨੀ ਰਦਾਇਆਹੈ। ਵਹੁ ਬਕਰੀ ਬਹੁ ਤੇਰਾ
 ਕਾਰਿ ਰਹੀ ਪਹਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਨਾਮ ਨੀ ਵਹੁ ਛੇਲ
 ਉਸ ਨੇਹੋ ਮੁਕੀਆ। ਤਾ ਉਨ ਬਕਰੀ ਕਾਰਿ
 ਆ। ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਤਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਸਹਾਪੁ ਹੋ। ਤੁ
 ਮਾਰਾ ਭੀ ਗਲਾਇ ਸੀਤਾ ਕਟੀ ਅੰਗਾ। ਇ
 ਹੁ ਸਹਾਪੁ ਦੇਇ ਕਾਰਿ ਬਕਰੀ ਭੀਤ ਫੁਕਾਇ ਕੋ
 ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗੈ। ਜਾ ਬਹੁਤਾਇ ਨਿਤੇਤਾ ਮੇਰਾ
 ਭੀ ਕਾਲੁ ਭਾਇਆ। ਤਾ ਜਮ ਮੈ ਨੋ ਮਾਰ ਦੇ ਮਾਰ

ਦੇਧਰਮਗਾਇਪਾਸਲੇਗਏ। ਤਬਧਰਮਗਾਇ
 ਕਾਰਿਆਇਸਨੇਨਰਕਮੇਪਾਵੇ। ਏਹਿਬਰਾ
 ਪਾਪੀਐ। ਬਹੁਹੈਨਗਕੇਭੁਗਾਇਕਾਰਿਫੇਰਿ
 ਬਾਦਾਰੀਕੀਜਾਨਿਪਾਇਕਾਰਿਸਾਗਦਿਨਮੰਗ
 ਦਾਫੇਰੈ। ਜਾਮੈਬਾਦਰਕੀਜਾਨਿਛੋਡੀਤਾਕੁ
 ਤੇਕੀਜਾਨਿਪਾਈ। ਤੁਮੇਇਕਾਇਨਾਇਕਸੁ
 ਕੀਰੋਟੀਰੁਗਾਈਖਾਧੀ। ਤੁਹਾਇਕੁਮਨੁਖਦੇ
 ਖਦਾਥਾ। ਤਿਨਕਾਰਿਆਇਨਕੁਤੇਤੇਗੀਰੋਟੀ
 ਖਾਧੀਐ। ਤਾਓਨਾਇਕਲਾਡੀਮੇਰੀਕਮਰ

ਵਿਖੇਮਾਗੀ। ਮੇਰੀ ਕਮਗ ਬਿਚਤੋਂ ਦੁਇ ਗਈ॥
ਉਸੀ ਕਸਟ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ॥ ਬਹੁ ਰੁਝੇ ਤੇ
ਕਾਜ ਨ ਮੁਪਾਇਆ॥ ਏਕ ਭਾਠਿਆਰੇ ਮੇਰੇ
ਮੋਲਿ ਲੀਆ ਮੇਰੇ ਸਾਰਾ ਦੇਨ ਫੇਰਿਆ ਕਰੇ
॥ ਖਾਲੇ ਪੀਟੇ ਕੀ ਬਾਰੀ ਮੇਰੀ ਕਛ ਨ ਹੀ ਲੇਵੇ
॥ ਜਾਸਾ ਝਪਵੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਛੁਟੀ॥ ਜੇਹੀ ਰਸੀਆ
ਸਾ ਬਿਬਾਧਿ ਰਖੇ॥ ਅੰਜ ਬੰਧੇ ਮੇਰੇ ਮਖੀ ਭੀਉ
ਰੂਹਿ ਨ ਸਕਾ॥ ਇਕਾ ਦਿਨ ਦੋਇਛੇ ਕਰੇ ਇਕ
ਕੀਨਿਆ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਚੜੇ॥ ਚਾੜਿ ਕਾਰਿ ਲਾਗੇ

ਚਲਾਵਲੇ। ਉਹਾਓਕੜਬਹੁਤਥਾਉਹਾ
 ਮੈਠਾਥਾ। ਮੈਨੂੰਉਪਾਰਿਤੇਵਹੁਮਾਰੈ। ਉਹਾਮੈ
 ਰਾਮਰਨੁਭਾਇਆ। ਏਸੀਤਤਿਮੈਬਹੁਤਜਨ
 ਮਭੋਗੇ। ਹੁਣਿਮੈਬਕਰੇਕਾਜਨਮੁਖਾਇਆ
 ਹੈ। ਮੈਜਾਣਦਾਥਾ। ਹੁਣਿਮੈਨੇਬ੍ਰਹਮਣਨੇਮਲ
 ਲੀਆ। ਹੈਮੈਸੁਖਪਾਵਉਗਾ। ਹੁਣਿਤੂੰਮੈਨੋਹ
 ਥਿਲੇਕੇਮਾਰਨੇਲਾਗਾ। ਤਉਨਿਬ੍ਰਹਮਾਣਿ
 ਕਾਹੀਆਰੇਅਜਤੈਨੋਭੀਜੀਉਪਿਆਰਾ
 ਹੈ। ਜੈਸੋਓਣੀਆਕੋਕੋਈਕੰਕਰੀਆਰਨੇ

ਕੋਊਠਾਵਤਾਹੈ। ਵਹੁਆਗੇਤੇਊਡਜਾਤੀ
 ਅਗੈ। ਅਬਮੈਕਹਾਇਕਨੇਤੋਦੇਖੀਹੈ। ਸੋ
 ਮੇਕਾਹਿਤਾਹਾਂਤੁਸੁਫਾ। ਕੁਰਖੇਤੁਮੋਇਕਰਾਜ
 ਨਾਵਨਿਅਗੈ। ਮਾਥਾ। ਨਾਉਉਸਕਾਚੰਦ੍ਰ
 ਸੁਸਰਮਾਥਾ। ਉਨਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤੇਪੁਛਿਆ
 ਗ੍ਰਹਣਬਿਖੈਕਉਨਦਾਨਕਰਾ। ਤਾਬ੍ਰਹਮ
 ਟਕਾਰਿਆਹੇਰਾਜਾਤੀਕਾਲੇਪੁਰਖੁਕਾਦਾਨੁ
 ਕਰਾ। ਤਾਰਾਜੇਨੇਲੋਹਕਾਪੁਰਖੁਕਰਾਇਅ
 । ਨੇਤਾਕੋਲਾਲਜਨਾਏ। ਅਰੁਗਾਹਿਛੇਸੁਇ

ਨੇ ਕੇ ਪਹਿਰਾਏ। ਤਿਸ ਕੋ ਬਨਾਇ ਕਾਰਿ ਤਪਾ
 ਰੁਕਾਰਿਆ। ਰਾਜਾਇ ਸਨਾਨੁ ਕਾਰਿ ਕੇਦਨੁ
 ਲਾਗਾ ਕਰਨੇ। ਤਬ ਵਹੁ ਕਾਲਾ ਪੁਰਖੁ ਹਸਿ
 ਆ। ਤਾ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰਿਆ। ਕਹਿਨੇ ਲਾ
 ਗਾਏ ਹੋ ਕੇਈ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਜੇ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪੁਰ
 ਖੁਹ ਸਿਆਹੈ। ਰਾਜੇ ਬੇਗਿ ਕਾਰਿ ਪੁਨ ਕਾਰਿ
 ਦੀਆ। ਤਾ ਵਹੁ ਕਾਲਾ ਪੁਰਖੁ ਬਹੁ ਮਣਕ
 ਉਏ ਪਿਕਾਰਿ ਬਹੁ ਤਿਹ ਸਿਆ। ਕਹੇ ਰੇ ਬਹੁ ਮ
 ਨੁ ਤੂੰ ਮਾਇ ਕੋ ਲੇਹਿ ਗਾ। ਤਾ ਬਹੁ ਮਣਕਾਰਿਆ

ਮੇਰੇ ਨੇਲ ਉਗਾ ਮੇਰੇ ਤੈਸਾਰ ਖੇਕਈ ਪਰ
ਏਕੀ ਤਾਕਾਲੇ ਪੁਰਖੁ ਹਸਿ ਕਹਿ ਕਹਿਆ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਹੁਕਾਰ ਨਿਬਤਾ ਚਿ ਜਿਸ ਕਰਿ ਤੂੰ
ਅਨੇ ਕਦਾਨ ਪਚਾਵਦਾ ਹੋ ਤਾਬੁ ਹਮਲਿਕ
ਹਿਆ ਜੋਗੁ ਲੁਮੇਰੇ ਬੀਖੇ ਹੋ ਸੇ ਮੇਰੀ ਜਾਣਦਾ
ਹਾ ਤਾ ਵਹੁਕਾਲਾ ਪੁਰਖੁ ਕੜਕੜਾਇ ਕੈ
ਪਾਇ ਗਾਇ ਮਾ ਤਿਸਾਵੇ ਚੋਇ ਕਕਾਲ ਕੀ
ਹੋਰੁ ਮੂਰਤਿ ਨਿਕਲੀ ਤਾਬੁ ਹਮਲੁ ਨੇ ਸੀਰੀ
ਤਾ ਜੀ ਕੇ ਅਠਵੇ ਪਿਆਇ ਕਾ ਪਾਤੁ ਕਰਿਆ

ਉਨ ਕਾਲੀ ਮੂਰਤਿ ਨੇ ਸੁਆਮੀਆ ਤਿਸੀ ਬੇ
 ਲਾ ਵਹੁ ਕਾਲ ਕੀ ਮੂਰਤ ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਪਲ
 ਦੀ॥ ਤਾ ਜਲ ਕੀ ਚੁਲੀ ਭਰਿ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਣਿ
 ਨੇ ਕਾਲ ਮੂਰਤ ਪਾਗਿ ਛਿੜ ਕੀ॥ ਜਲ ਕੇ ਛੁ
 ਰੇ ਤੇ ਵਹੁ ਦੇਹਿ ਛੋੜਿ ਕਾਰਿ ਦੇਵ ਦੇਹੀ ਪਾਈ॥
 ਬਿਬਾਨ ਮਾਇਆ ਤਿਸੁ ਮੋ ਬੇਰੇ ਕਾਰਿ ਬੈਰ
 ਠਕ ਉਸਿ ਧਾਰੇ॥ ਤਾ ਅਜਾ ਕਹਿ ਆਤੁ ਸਾਤੁ
 ਵਿਚੁ ਕੋਈ ਮੇਸਾ ਭਰਿ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਬਾਇ ਕਾਰਿ
 ਮੇਅਧਰਮ ਦੇਹ ਤੇ ਛੁਟਾ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਣਿ ਕਹਿ

ਆਮੇਬੇਦਪਾਠੀਹਾ।ਕੋਈਕਹੈਮੇਪੁਰਾ
ਣਪੜਦਾਹਾ।ਉਸੀਨਗਾਰਿਮੇ।ਇਕੁਗੀਤ
ਪਾਠੀਬ੍ਰਹਮਣਗਹਿਦਾਥਾ।ਉਨਿਸ੍ਰੀਗੀ
ਤਾਜੀਕਾਅਠਵੇਧਿਆ।ਇਕਾਪਾਠਪਾੜਿ
ਆ।ਤਿਸਕੇਸੁਣਦੇਹੀਅਜਾਕੀਦੇਹਿਛੁਟੀ
ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈ।ਬਿਬਾਨਪਾਰਿਬੈਠਕਾਰੇ
ਬੈਕੁਠਕਉਸਿਧਾਰੇ।ਕਹਿਫੇਲਗਾਰੇਬ੍ਰਹ
ਮਣੁਤਮਬੈਸਨੇਹੋਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕਾਪਾਠਕੀ
ਆਕਰੇ।ਤਾਸੀਨਾਹਾਇਦਜੀਕਹਿਆਹੇ

ਲਛਮੀਏਹਿਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਅਠਵੇਧਿਆ ॥
ਇਕਾਠਲੁਹੈ॥ਮੇਤੁਏਕੇਸੁਵਣਿਕਗਾਇ
ਅਗੈ॥ਤੀਰਥਕਾਠਲੁ॥ਬੰਦਪੜੈਸੁਦੈਕਾ
ਠਲੁ॥ਜਾਰੀਕਾਠਲੁ॥ਸਾਸਤਕਾਠਲੁ॥
ਇਸੀਧਿਆਗਾਇਕੇਪੜੇਤੋਹੋਤਾਹੈ॥ਅਠਵਾ
ਧਿਆਗਾਇਸੀਪੁਰਨੀਭਾਇਅਗ॥

ਸੀਪਦਮਪੁਰਾਨੇਸਤੀਈਸਰੁਸੀਬਾਦੇਉਤਰੁ
ਖੰਡੇਸੀਗੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇਅਠਵਾਧਿਆਗਾਇ
ਸੀਪੁਰਨਭਾਇਅਗ॥੮॥ ॥ਅਬਾਮਾਗੀ॥

੬੬

ਨਉਮੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਚਲਿਆ॥

॥ਸ਼ੀਨਾਰਾਇਣੇਵਾਚੁ॥ ॥ਤੇਲਛ

ਮੀਤੁੰਸਵਾਣਿਕਰਾ॥ਦਖਣਦੇਸਮੇਇਕਭਾ
ਉਸੁਸਰਮਾਸੂਦ੍ਰਗਹਿਦਾਥਾ॥ਵਹੁਬਡਾਪਾ
ਪੀਥਾ॥ਮਾਸਮਛੀਮਦਰਾਪਾਨਹਾਰੀਥਾ॥
ਜਾਪੇਲੈਚੇਰੀਕਰੈ॥ਪਰਤਿਆਗਵਨੁ
ਕਰੈ॥ਸੁਠੁਬੋਲੈ॥ਐਸਾਮਹਾਅਧਰਮੀ
ਪਾਪੀ॥ਅਨੇਕੁਭਾਂਤਿਕੇਪਾਪੁਕਰੈ॥ਵਹੁਇ
ਕੁਇਨਮਦਰਾਪਾਨਕਾਰਿਕੈਬਹੁਤਛਕਿਅ

॥ ਬਹੁ ਰਿਪ ਓਨ ਲਾਗਾ ਓਸੀ ਸਮੇਂ ਓਸ ਕੇ ਪਾ ੬੭
ਨ ਛਾਟਿ ਗਏ ॥ ਵਹੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਪੈ ਤਰਾਇਆ ॥
ਇਕ ਬਣ ਕੇ ਬੀਛ ਮੈ ਗਹਿਣ ਲਾਗਾ ॥ ਅਗੁਇ
ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਨਿ ਕੋ ਭੀਖਿਆ ਲਿਆਇ ਮ
ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਦਾਨੁ ਲੈ ਇਕ ਰਿਅਪਣੀ ਇਸਤੀ
ਕਉ ਆਵਿ ਦੇਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਇਸਤੀ ਭੀ ਬਡੀ
ਕਲਹਣੀ ਥੀ ॥ ਅਗੁ ਰਿਪ ਨੀ ਥੀ ॥ ਕਿਸੀ ਦਿ
ਨ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕਉ ਭੀਖਿਆ ਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕ
ਉ ਗਾਰੀ ਦੇਵੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਇਨ ਦੋ ਨ ਜੋ ਪਾਨ

ਛੱਡੇ। ਤਾਵਹੁਦੋਨੋਪਿਸਾਚਭਏ। ਵਹੁਭੀਉ
ਸੀਬਛੁਮੇਆਇਬੈਠੇ। ਜਿਸਬਛੁਮੇਵਹੁਆ
ਗੋਗਹਿਤਾਥਾ। ਤਾਉਨਇਕਾਦਿਨਪਿਸਾਚ
ਨੀਨੇਕਾਹਿਆਥਾ। ਰੇਪੁਰਖਪਿਸਾਚਤੁਸੇ
ਕਛੁਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਖਬਕਿਏ। ਕਾਹਿਕ
ਰਿਕਹਟੇਲਾਗੀਤੈਨੇਅੰਸੇਕਉਨਸੁਭਕਰ
ਮਕੀਏਏ। ਜੋਤੁਏਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਸੁਧ
ਰਹੀਹੈਸੇਮੈਨੇਕਹਉ। ਅਰੁਵਹੁਬ੍ਰਹਮਨਕ
ਉਨਥਾ। ਅਰੁਆਪੀਆਤਮਕਰਮਕਉਨ

ॐ ਅਰੁ ਵਹੁ ਕਉ ਨ ਕਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਤ
 ਏਕੋ ਖਬਾਰਿ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਰਹੀ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਏਹੀ ਤੀਨ ਬਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ
 ਜੀ ਤੋ ਅਰਜਨ ਨੇ ਏਕ ਸਮੇ ਪੁਛੀਆ ਥੀ ॥
 ਗੀਤਾ ਕੇ ਅਧੇਸ ਲੋਕ ਮੇਏਹੀ ਤੀਨੋ ਬਾਤਾ ਪਿ
 ਸਾਰ ਨੀ ਲੇਖਿ ਸਾਰ ਤੇ ਪੁਛੀਆ ਥੀਆ ॥ ਏ
 ਤਨੀ ਬਾਤ ਪੁਛਏਹੀ ਬੜਕੋ ਬ੍ਰਿਛ ਤੇ ਇਕੁ
 ਪ੍ਰੇਤਾਨੀ ਕਹਾ ਲੇਆਇਆ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰੇਤ ਕਹਿਅ
 ਗੀਪਿਸਾਰ ਨੀ ਏਹੀ ਤੀਨੋ ਬਾਤਨ ਤੂੰ ਫੇਰਿ ਕ

ਹੁ। ਜੋ ਤੈਨੇ ਅਬ ਕਹੇ ਥੇ। ਤਾ ਪਿਸਾਚਨੀ ਕ
ਰਿਆ ਤੂ ਕਉ ਟੁਹੈ। ਮੈ ਤੈਨੀ ਨਹੀ ਸੁਣਾਵਈ
। ਮੈ ਤਾ ਅਪਨੈ ਰਗਤਾ ਪਾਸੈ ਪੁਛੀਆ ਥੀ। ਵ
ਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਉ ਟੁਥਾ। ਵੈ ਕਰਮ ਕਉ ਨ ਥੇ।
ਜਿਸ ਕਰਿ ਪਾਹਿ ਲੇਜਨ ਮਿਕੀ ਖਬਰਿ ਰਹੀ ਹੈ
। ਇਤਨੀ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰੇਤ ਕਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਦੇਹਿ ਛੁ
ਟਿਆ। ਅੰਧੇ ਹੀ ਤਿਨ ਬਹਰਿ ਬਹਿ ਬਚਨ ਕ
ਹੇ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ। ਏਸਾ ਪ੍ਰਜੀਏ
। ਹਿਸਲੇ ਕਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕਾ ਹੈ। ਏਹੋ ਸਲੋਕ

ਪਿਸਾਚਨੀ ਤੇ ਪਿਸਾਚ ਤੇ ਪੁਛਾਥਾ। ਤਬ ਹੀ ਤਾ
ਤਕਾਲਾ ਤਿਨਾ ਦੀ ਦੇਹਿ ਛੁਟੀ। ਦੇਵ ਦੇ ਹੀ ਪਾ
ਈ। ਬਿਬਾਨ ਆਏ। ਤਿਨਾ ਪਾਰਿ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਬੈ
ਕੁੰਠ ਕਉ ਗਏ। ਗਾਹਿ ਬਿਖ ਦੇ ਉਤਿ ਆਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ। ਤੁਮ ਨੇ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਤਪਸਿਆ।
ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਭੀ ਕਿਛੁ
ਨਹੀ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨਭੀ ਨਹੀ
ਕਰਿਆ। ਤੁਮ ਕਉ ਨ ਕਾਰਨ ਤੇ ਬੈ ਕੁੰਠ ਚ
ਲੈ ਹੋ। ਤਾ ਉਨੇ ਕਹਿ ਮਾਇ ਕਬਹੂ ਮਰੇ ਮੁ

੬੬

ਖਤੇ ਹਮੇਸ਼ੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਸਲੋਕ ਨ ਉਮੋਧਿ
 ਆਇ ਕਾਸੁ ਟਿ ਆਥਾ ॥ ਵਹੁ ਸੁ ਟਿ ਕੈ ਤਾਤਿ
 ਕਾ ਲਿਹੀ ਬੈ ਕੁੰਭ ਬਾਸੀ ਹੁਏ ॥ ਤਾ ਦੇ ਵਤੇ ਬੈ
 ਲੇਸ਼ੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕਾ ਫਲੁ ਮੇਸਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤੀ
 ਨੇਜ ਨੇ ਬੈ ਕੁੰਭ ਕਉ ਗਏ ॥ ਤਾਸੀ ਨਾਰਾਇ
 ਨ ਜੀ ਕਹਿ ਅਹੇਲ ਛਮੀਸ਼ੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇਨ
 ਉਮੋਧਿ ਆਇ ਕਾ ਮਹਾਤਮੁ ਮੇਕਾ ਹਿ ਆਹੈ ॥
 ਸੋ ਤੇ ਸੁ ਵਲ ਕਾਰਿ ਆਹੈ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ॥
 ਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈਸਰੁ ਸੀ ਬਾਏ ਉਤਪਤਿ ਮੇਸ਼ੀ

ਗੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇਨਵਮੋਧਿਅਭਇਸੰਪੂਰਨਤ

90

ਇਅਮ।੯॥ ॥

॥ ਅਥਿਅਗੈਦਸ

ਵੈਧਿਅਭਇਕਾਮਹਾਤਮਚਲਿਅਮਾਅਥਿ

ਦਸਵੈਧਿਅਭਇਕਾਮਹਾਤਮਸਵਦਕਾਰਿ॥

॥

॥ ਸੀਨਾਗਭਇਦੋਵਾਚੁ॥

॥ ਹੇਲ

ਛਮੀਇਸਕੇਸੁਣੇਤੇਮਹਾਪਾਪੀਭੀਹੋਵੈ॥

ਤਿਸਕੀਭੀਗਾਤਿਹੋਇ॥ ਬਨਾਰਸੀਛੇੜਾਬਿ

ਖੇਏਕੁਧਿਰੰਜੀਨਾਮਾਬ੍ਰਹਮਣਗਹਿਤਾਥਾ॥

ਸੋਬਡਾਧਰਮਾਤਮਾਥਾ॥ ਗਰਿਕਾਭਗਤੁਥਾ॥

ਵਹਾਇਕਾਦਿਨਾਬਿਸੇਸੁਰਮਹਾਦੇਵਕੇਦ
ਰਸਨਕਉਗਲਿਆਥਾਜਾਵਹੁਮਟਕੇ
ਪਾਸਗਾਇਆਗਰਮੀਕੀਗੁਤਿਥੀ।ਉਸ
ਬ੍ਰਹਮਣਕੋਪੁਪਬਹੁਤਲਗੀ।ਉਸਕਾਜੀ
ਉਥੋਡਾਹੋਇਗਾਇਆ।ਤਹਾਵਹੁਮਨੇਗੀ
ਖਾਇਕੇਗਿਰੁਪਾਇਆ।ਇਤਨੀਮੇਇਕ
ਗਲੁਮਹਾਦੇਵਕਾਮਾਇਆ।ਉਸਕਾਨ
ਉਗੀਰਟਥਾਜਾਵਹੁਦੇਖੇਤਕਿਆਦੇਖੇ।
ਇਕੁਬ੍ਰਹਮਣੁਅਚੇਤਪਾਇਆਹੈ।ਤਾਵਹੁ

9

ਗਣਮਹਾਦੇਵਪਾਸਆਇਕੇਕਾਰਿਆਜੀ
 ਇਕੁਬ੍ਰਹਮਣੁਮਾਰੇਦਰਸਨਕੋਆਇਆ
 ਥਾ। ਜੀਬੇਸੁਧਹਾਇਗਾਇਆਹੈ। ਤਾਮਹਾ
 ਦੇਉਚਪਕਾਰਿਗਹਿਆ। ਕਿਛੁਤੀਨਾਬੋਲਿ
 ਮਾ। ਤਾਵਹੁਗਣਠੇਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪਾਸਿਗ
 ਇਆ। ਜਾਦੇਖੈਤਾਵਹੁਬ੍ਰਹਮਣਮਾਰਿਗ
 ਇਆਹੈ। ਤਾਗਣੁਬੋਲਿਆਕਹਿਆਮੇਏ
 ਹਿਚਲਿਤਦੇਖਕੈਬਹੁਤਅਸਚਰਜੁਭਾਇ
 ਆਹਾ। ਇਨਬ੍ਰਹਮਾਨੰਕਉਨਸਾਧਨਾਕ

ਰੇਥੋ॥ ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਲੀ ਠਉਗ ਇਸਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਈ ਹੈ॥ ਚਰੇ ਬਾਤਾ ਇਸ ਕੋ ਭੁਲੀ ਆਬ ਲੀ
ਆਰੋ॥ ਇਕੁ ਤਾਬ ਨਾ ਰਸੀ ਛੇੜ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਸੀ
ਗੰਗਾ ਜੀ ਕਾ ਇਸ ਨਾਨੁ॥ ਅਮਰੁ ਬਿਸੇ ਸੁਰਮ
ਹਾਏ ਵਕਾਦ ਰਸ ਨੁ॥ ਅਮਰੁ ਸਾਧੁ ਕਾ ਮਿਲਾਪੁ
॥ ਅਮਰੁ ਅੰਨ ਕਾ ਛਰੁਟਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਮਹਾਦੇ
ਵਜੀ ਮੇ ਨੇ ਏਹੀ ਕਾਹਿ ਸੁਨਾਵੇ ਜੀ॥ ਇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਾਕ ਉਨ ਪੁੰਨ ਕਾਰਿ ਆਥਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਗਾ
ਇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਸੀ ਮਹਾਦੇ ਉਜੀਕ

ਹਿਆ ਤੇ ਨਾਇ ਸਬੁ ਹਮ ਫਕੇ ਪਿਛੁ ਲੇਜਨ
 ਮਕੀ ਕਾ ਹਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾ ਵਾਤੁੰ ਸੁਵਣਿ ਕਾਰੀ॥
 ਇਕ ਸਮੇ ਕੈ ਲਾਸ ਪਰਬਤ ਮੈ ਤਹਾ ਗਉਰਾ
 ਪਾਰਬਤੀ ਭੀ ਬੈਠੀ ਸੀ॥ ਅਰੁ ਗਫੁ ਭੀ ਹਮ
 ਰੇ ਸੰਗਥੇ॥ ਤਹਾ ਫੁਲ ਵਾਤੀ ਹਮ ਦੇਖ ਤੇਥੇ॥
 ਤਹਾ ਇਕ ਹੀ ਸਮੇ ਰੇਦਰ ਸਨ ਕਉ ਆਕਾਸ
 ਤੇ ਆਇ ਆਥਾ॥ ਵਹੁ ਹੀ ਸਮਾਨੁ ਸਰੋਵਾਰਿ ਕ
 ਉਚਾਲਿ ਆਥਾ॥ ਵਹੁ ਹੀ ਸਬੁ ਹਮੇ ਕਾ ਬਾਹਨ
 ਥਾ॥ ਉਸ ਸਰੋਵਰੁ ਮੇ ਮਹਾ ਸੀ ਦਰ ਕਉ ਲਥੋ॥

ਵਹੁੰਸਕਉਲਕੇਫੁਲਕਉਲਿਘਕਾਰਿ
 ਆਇਆਥਾਮਉਸਕਉਲਫੁਲਪਾਰਿਉ
 ਸਹੰਸਕਾਪਰਛਾਵਾਪਾਇਆਥਾਮਤਾਵਹੁ
 ਹੰਸੁਪੇਦਤੇਸਿਆਮੁਬਰਨਹੋਇਗਾਇਅੰ
 ॥ ਅਕਾਸਿਤੇਗਿਰੁਪਾਰਿਆਉਰੁਸਕੈਨ
 ਹੀ॥ ਤਹਾਇਤਨੇਮੇਇਕਗਾਇਆਇਨੀ
 ਕਾਲਿਆਉਸੀਮਾਗਰੀਉਨੀਦੇਖਿਆ
 ॥ ਜੇਹੰਸਗਿਰੁਪਾਰਿਆਤਾਗਾਇਨੇਮਾ
 ਇਕਹੰਸਾਏਸੀਮਾਗਾਦੇਵਜੀਇਕਹੰਸਤੁ

ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਆਇਆ ਥਾ ਜੀ। ਓਹ
ਸਿਖਾ ਮਬਰਨ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਜੀ। ਅਰੁ
ਆਕਾਸਿ ਤੇ ਗੰਢ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਸੀ ਮ
ਹਾ ਦੇ ਵਜੀ ਕਹਿ ਆਲੈ ਆਉ। ਤਾ ਦੁਹ ਗਣ
ਜਾਇ ਕੇ ਹੀ ਸ ਕਉ ਲੈ ਆਇਆ। ਤਾਸੀ ਮ
ਹਾ ਦੇ ਉਜੀ ਪੁਛਾ ਹੋ ਹੀ ਸ ਤੂੰ ਸਿਖਾ ਮਬਰਨਾ ਕ
ਉਹੁ ਆ ਹੈ। ਤਾ ਹੀ ਸਿਕਾ ਹੀ ਆ ਹੇ ਮਹਾ ਦੇ ਵ
ਜੀ ਮੈ ਤੁ ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਆਇਆ ਥਾ।
ਜਾਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਮੇ ਕਮਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਥੇ।

੭੩

ਮੇਨੇ ਦੇਖੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜਾ ਮੇਲਿ ਪਿਆ ਆਤਾ
ਉਸੀ ਸੇ ਮੇ ਮੇ ਸਿਖ ਮ ਬਰਨ ਹੋਇ ਗਾਇਅ
ਹਾਜੀ ਆਰੁ ਮਾਕਾ ਸੀ ਤੋ ਮੈ ਗੀਤ ਪਾਇਅ
ਹਾਜੀ ਮੈ ਇਹੁ ਕਾਰਨ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ਜੀਅ
ਏਹਿ ਬਾਤੁ ਸਾਣਿ ਕਹਿ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਜੀ ਹਸੇ
ਆਤਾ ਇਤਨੇ ਮੈ ਆਕਾਸਿ ਬਾਣੀ ਭਈ ਹੇਮ
ਹਾ ਦੇਵ ਜੀ ਤੂੰ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੋਚ ਕਰਦਾ ਹੋ ਆਇਸ
ਹੋਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੈ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵਦਾ ਹਾਤਾ
ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਹੇਮ ਕਾ ਸੁਬਾ

ਫੀਤੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਉ। ਮੇਤੈ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਤੁੰ ਕ
 ਉਦਹੈ। ਤਾ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਧਾਰੇ ਸਿਖਾ ਮਸਿੰਦ
 ਗਈ ਕਪਾਰੁ ਖਦਾ ਆਇਆ। ਤਾ ਪਾਰੁ ਖ
 ਦੁਕਾਰਿ ਆਮੇ ਕਿਆ ਕਹਾਤੁ ਮਉ ਸੀ ਕਮਲ
 ਨੀ ਤੇ ਪੁਛੇ ਜੀ। ਤੁਮ ਕਉ ਵਹੀ ਕਹੈ ਗੀ। ਤਾ
 ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਉ ਉਸੀ ਕਮਲ ਨੀ ਤੇ ਪੁਛਿਆ।
 ਤਾ ਕਮਲ ਨੀ ਕਹਿ ਆਹੇ ਸੀ ਮਹਾ ਦੇਵ ਜੀ।
 ਮੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾ ਚਾਰੁ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ
 ਕਥਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾਵਦੀ ਹਾ। ਤੁਮ ਸੁਣਵ ਕਰੋ

ਜੀ॥ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਮੇ ਅਪਛਰਾ ਹਾਜੀ
॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪਦਮਾਵਤੀ ਥਾ ਜੀ॥ ਇਕ ਬ੍ਰਹ
ਮਣੁ ਸੀ ਗੀ॥ ਗਾ ਜੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ
ਰਿਕੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸ ਵੇਖੀਆ॥ ਇਕ
ਪਾਤੁ ਕਰੈ ਹੈ॥ ਤਾਗ ਜੋ ਏਵਨੇ ਮੇ ਨੋ ਕਾਰਿਅ
ਤੂ ਜਾ॥ ਇਕ ਰਿਬ੍ਰਹਮ ਣਿਕੀਤ ਪਾਸਿ ਆਉਂਗੁ
ਕਾਰਿ ਆਉ॥ ਤਾ ਮੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੇ ਪਾਸਿ
ਗਈ॥ ਜਾ ਮੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਵਹੁ ਏਕੀਤ ਮੇ ਬੈਠਾ
ਰਹੈ॥ ਤਹਾ ਮੇ ਨੋ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨਾ ਲਿਅੰਚਾ

ਨਕਹੀਭੇਟਾਭਈ॥ ਮੇਰਾਓਸਬ੍ਰਹਮਣਨਾ
ਲਿਅੰਗਿਛਾਹਿਆ॥ ਤਾਮੈਨੋਬ੍ਰਹਮਣਨੇ
ਸਾਪੁਦੀਆ॥ ਕਹਿਆਗੀਪਾਪਨੀਤ੍ਰਿਕਮ
ਲਨੀਹੋਈਓ॥ ਤਿਸੀਸਮੈਮੈਕਮਲਨੀਭ
ਈ॥ ਤਾਮੈਨੋਕਹਿਆਗੀਜੈਸੇਪੰਜਅੰਗਤੇ
ਰੇਸਪੁਰਾਸੀਭਏਹੈ॥ ਤੈਸੇਮੇਰੇਭੀਪੰਜਅੰਗ
ਹੋਹੋਸੋਈਮੇਰੇਪੰਜਅੰਗਹੋਏ॥ ਏਕਕਮਲ
ਮੁਖਾ॥ ਦੋਇਕਮਲਚਰਨ॥ ਦੁਇਕਮਲਹ
ਥਾ॥ ਅਰੁਜੈਖਾਨਸਰੋਵਰੁਮੈਸਠਹਜਾਰਕਮ

੧੫

ਲਗਹਿਦਾਹੈ। ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਬਾਸਨਾ ਕਰਿ ਦੁ
ਇ ਪਤਿ ਰਹਦੇ। ਵੈ ਇਹ ਬਾਤਿ ਕਿ ਛੁਕ ਹੀਨ
ਹੀ ਜਾਈ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪ
ਖੀ ਮੇਰੇ ਲਾਪਿ ਕਰਿ ਜਾਦਾਹੈ। ਤਹਾ ਵਹੁ ਭ
ਸਮੁਹੇ ਉਜਾਦਾਹੈ। ਤਾ ਉਨਿ ਕਮਲ ਨੀਨੇ
ਕਾਹਿ ਮਾਹੇ ਹੀ ਸਤਿ ਕਉ ਨਹੈ। ਅਰੁ ਤੁੰ ਈਹ
ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਮਾਇਆ ਥਾ। ਤਾ ਹੀ ਸਕਾਹਿ ਮਾ
ਹਮ ਚਾਰ ਹੀ ਸਬੁ ਹਮੇ ਕਾ ਬਾਗ ਨੀਹੈ। ਤਿਨਾ ਵਿ
ਚੋ ਈ ਕੁ ਮੇਰਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਚੁਗ

ਨਾਮਾਇਆਥਾ। ਫੇਰਿ ਮੈ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕੇ ਦਰ
 ਸਨ ਕਉ ਮਾਇਆਥਾ। ਇਤ ਪ੍ਰੋਜਨਾਇ ਸ
 ਰਗਿ ਮਾਇਆਥਾ। ਜਾ ਮੈ ਕਮਲ ਨੀਲ
 ਤਬੀ ਮੈ ਸੁਪੈ ਦਰੰਗ ਤੇ ਸਿਯਾ ਮਰੰਗ ਹੋ
 ਗਾਇਆ ਹਜੀ। ਅਰੁ ਮਾਕਾ ਸਿਤੋਰੀ
 ਆਇਆ ਹਜੀ। ਏਹਿ ਬਚਨਿ ਸੁਨਿ ਕਾਰਿ
 ਨੀ ਕਾਰਿਆ। ਮੈ ਪਾਹਿ ਲੇਜਨ ਮਕੀ
 ਆਹਾ। ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ ਮੈ ਨੋ ਏਕੁ ਪ
 ਰਵਈ ਲਈ ਥੀ। ਦੁਹ ਪਰਵਈ ਹਛੇ ਬੋਲੇ

ਲਾਗੀ। ਮੈਤਿ ਸਕੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰਾ। ਐ
 ਕਾਦੇ ਨੁਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਆਇਨੀ ਕਾਲਿਆ।
 ਉਨਿ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਉਠਿ ਰਸੇਈ ਕਰੁ। ਮੈਨ
 ਉਠੀ। ਫੁਨਿ ਉਨਿ ਦੂਸਰੀ ਬੇਰੁ ਕਹਿਆ ਤ
 ਉਠੀ ਮੈਨ ਉਠੀ। ਮੈਰਾ ਮਨਿ ਉਸ ਪਰ ਵਈ
 ਨਾਲਿ ਲਾਗੀ ਗਹਿਆ ਥਾ। ਉਸ ਕੇ ਪਾਸੇ ਮੈ
 ਰਾਮਾਨਿ ਉਠੇ ਨਹੀ। ਜਾਬਹੁਤ ਚਿਰੁ ਲਾਗਾ
 ਮੈਨ ਉਠੀ ਤਾ ਭਰਤੇ ਮੈਨੋ ਸਾਪੁ ਦੀਆ ਕਾਨਿ
 ਅਤੰ ਕਮਲ ਨੀਹੀ। ਸੇ ਮੈਈ ਹਮਾਇ ਕਮ

ਲਨੀਭਈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਪਰ ਵਈ ਕੀ ਸੁਧ
ਮੈ ਨੋ ਅਬਤਾਈ ਹੈ॥ ਵਹੁ ਪਰ ਵਈ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤ
ਜੀ ਕੇ ਦਸ ਵੇਧਿਆ ਆਇ ਕਾ ਪਾਤੁ ਕਰਦੀ ਬੀ
॥ ਸੋ ਮੈ ਭੀ ਸਿਖਿਆ ਥਾ॥ ਮੈ ਭੀ ਏਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੀ
ਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਸ ਵੇਧਿਆ ਆਇ ਕਾ ਪਾਤੁ ਕਰਦੀ ਹ
॥ ਤੇ ਸੁ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮੈ ਸਾ ਤੇ ਜੁ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ
ਕੇ ਦਸ ਵੇਧਿਆ ਆਇ ਕਾ ਪਾਤੁ ਕਰੇ ਕਾ ਏਹੁ ਫ
ਲੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁ ਵਾਣਿ ਕਰੇ ਕਾ ਅਹਿ ਫਲੁ ਹੈ॥
ਤਾਹੀ ਸੁ ਬੋਲਿ ਮਾ ਅਬ ਭੀ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਾ

੭੭

੦

੦

ਉਪਾਉਹੋਵੈ। ਸੋਮੇਸਿਆਮਬਰਨਤੇਸੁਪੇ
ਦਬਰਨਹੋਵਾ। ਅਰੁਤੰਭੀਇਸਕਮਲਦੇ
ਹਿਤੇਛਟੇ। ਤਾਕਮਲੰਨੀਕਹਿਆਇਕਉਪ
ਉਹੈ। ਜੋਕੋਈਅਬਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਦਸਵੇ
ਧੈਆਇਕਾਪਾਠਕਰੈ। ਅਥਵਾਸਵਣਕਰੇ
ਵਹੁਤਾਤਕਾਲਹੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਹੋਈ। ਤਾਉਨਿ
ਸਰੇਵਰੁਮੇਇਸਨਾਨੁਕਰਿਆ। ਅਰੁਸਾਲਿ
ਗਰਾਮਕੀਪੁਜਾਭੀਕਰੀ। ਅਰੁਦਸਵੇਧੈ
ਆਇਸੀਗੀਤਾਜੀਕਾਸਵਣਕਰਨੇਕੀਸ

ਰਧਾ ਕਰੀ॥ ਤਹਾਇ ਕੁਮਕਸਮਾਤੁ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦੁਆਇ ਨਿਕਾਲਿ ਮਾ॥ ਤਾਉ ਨਾਨੈ ਬੈਨ
 ਤੀ ਕਰੀ॥ ਕਹੇ ਜੀਹ ਮਕੋ ਸੀ ਗੀਤ ਜੀ ਕੇਦ
 ਸਵੇਧਿ ਮਾਇ ਕਾ ਪਾਤੁ ਕਾਰਿ ਸੁਨਾਵੇ ਜੀ॥ ੩
 ਬ੍ਰਹਮ ਦਨੇ ਪਾਤੁ ਕਾਰਿ ਜੁਲਾਇ ਮਾ॥ ਇਨ
 ਨੇ ਸੁਵਲ ਕੀ ਮਾ॥ ਤਾਦੇ ਨੇ ਜਨੇ ਹੀ ਸਮਰ
 ਕਮਲ ਨੀ ਭਿਤਾਰ ਬਹੋਏ॥ ਕਮਲ ਨੀ ਦੇ
 ਵ ਕੀ ਨਿਯਾਭਈ॥ ਹੀ ਸਸੇ ਤਬ ਰਨੁ ਹੋਇ ਮ
 ॥ ਦੇ ਨੈ ਬੈਨ ਤੀ ਕਰੀ ਕਹੇ ਜੀ ਤੁਮ ਪੀਨਹੇ॥

੭੮

ਹਮਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਕਾਰਿਆਹੈਜੀ॥ਤਾਬ੍ਰਹਮ
 ਟਕਹਿਆਮੈਨਹੀਜਾਣਿਆਮੁਏਭ੍ਰੀਸਮ
 ਸੁਭਾਉ॥ਤਾਕਮਲਨੀਕਾਰਿਆਜੀਮੈਕਮ
 ਲਨੀਥੀ॥ਏਹਿਹੰਸਸਿਯਾਮੁਬਰਨੁਥਾ॥
 ਤੁਮਨੇਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਦਸਵੇਧਾਮਾਉਕਾਪ
 ਰਸੁਫਾਇਆਹੈ॥ਇਸੁਕਾਰਿਮੈਦੇਵਕੀਨਿ
 ਆਭਈਹਾ॥ਏਹਿਸੇਤਬਰਨਹੁਆਹੈ॥
 ਅਬ੍ਰਹਮਕੋਅਸੀਰੁਬਾਦਦੇਹਾ॥ਜੇਹਮਦੇ
 ਵਲੋਕਕਉਜਾਵੈ॥ਤਾਬ੍ਰਹਮਣਨੇਅਸੀਰੁ

ਵਾਦੁਦੀਆਨਾਤਾਉਸੇਸਮੇਦੇਵਕੰਨਿਆਮ ੧੯
 ਰੁਹੀਸਾਕਿਤਾਰਬੁਭਏ। ਤਾਸੀਨਾਗਾਇਫ
 ਜੀਕਾਹਿਆਹੇਲਛਮੀਜੋਜੀਉਸੀਗੀਤਾ
 ਜੀਕੇਦਸਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਤੁਕਰਦੇਏ।।
 ਸਵਣਕਰਦੇਏ।। ਤਾਵਹੁਪਾਣੀਅਵਸਕਾਰਿ
 ਕ੍ਰਿਤਾਰਬੁਹੋਰਿਗੇ।। ਤਿਨਕੀਭਗਾਤੀਵਿਡੁਹੋ
 ਏਗੀ।। **॥ ਏਰਸੀਪਦਮਪੁਰਾਣੇਸਤੀਈ**
ਸਰਸੰਬਾਦੇਉਤਰਖੰਡੇ। ਸ੍ਰੀਗੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇ
ਦਸਵਾਧਿਆਇਸੰਪੂਰਨਗਾਇਆ। ੧੦॥

॥ ॥ ਅਬ ਆਗੈ ਯਾਰ ਵੇਧਿ ਯਾਇ ਕਾਮ
ਹਾਤ ਮੁਚਲਿ ਆ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਲੋਵ

ਚੁ॥

॥ ਹੇਲ ਛਮੀਦ ਖਣ ਦੇਸਾ ਬਿਖੇ

ਭੰਗ ਭਵ ਕਾਨ ਦੀਐ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਾਠਿ
ਇਕ ਨਗਰੁ ਐ॥ ਤਿਸੁ ਨਗਰੁ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾਨ
ਉਸੁ ਨੰਦ ਬਾ॥ ਵਹੁ ਰਾਜਾ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤਿ ਬ
॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਗਰੁ ਮੈ ਇਕੁ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰਾ
ਬਾ॥ ਤਹਾ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ ਨਾਗਾਇਲ ਕੀ ਮੂਰਤ
ਬੀ॥ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਦਕ

ਰਿਦਾਥਾ ਸੇਵਹੁਪੀਰਿਤਭਲਾਗਿਆਨ
 ਵਲੁਥਾ॥ ਅਰੁਬਰੁਗਬੀਦਿਆਵੰਤਥਾ॥
 ਰਾਜਾਭੀਉਸਪੀਰਿਤਪਾਸੀਨਤਾਪ੍ਰਤਿਜਾਤ
 ਥਾ॥ ਤਹਾਸੀਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣਕੀਪੁਜਾ
 ਕਰਦਾਥਾ॥ ਤਹਾਵਹੁਬ੍ਰਹਮਣੁਸੀਗੀਤਾ
 ਜੀਕੇਆਰਵੇਧੀਆਇਕਾਪਾਤੁਕਰਿਦਾਥ
 ॥ ਰਾਜਾਸੁਣਿਦਾਥਾ॥ ਅੰਸੇਹੀਸੁਣਦੇਪੜ
 ਦੇਬਹੁਤੋਂਦਿਨਬੀਤੋ॥ ਅਰੁਰਾਜਾਭੀਸੇਵਾ
 ਪੁਜਾਕਾਰਿਕੈਕਥਾਵਾਰਤਾਸੁਵਲਕਾਰਿਆ

੮੦

੦

੦

ਕਰੈ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਿ
ਕੈ ਪਾਰਿ ਨੋ ਚਲਿਆ ਜਾਦਾ ਥਾ॥ ਇਤਨੇ ਮੇ
ਇਕ ਅਤੀਤੁ ਪਰਦੇ ਸੀਅਮਾ ਇਨਿ ਕਾਲਿਅ
॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਹੋਰੁ ਭੀ ਬਹੁਤੇ ਅਤੀਤੁ ਆਏ॥ ਕ
ਹਨੇ ਲਾਗੇ ਹੋਰਾ ਜਾਜੀ ਤੂੰ ਹਮਕੋ ਕੋਈ ਠਊਰ
ਦੇਤਿ ਜਹਾ ਹਮ ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਨਾਰਸੀ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਕਰੈ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਅੰਦਰੁ ਬਨਾ
ਇੰਦੀਆ॥ ਤਹਾ ਵਹੁ ਅਤੀਤੁ ਰਹਾ ਨਿਲਾ
ਗੇ॥ ਬਹੁਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੀ ਪਾਭੋ ਜੀਅ॥ ਓਨ

ਰਸੋਈਕਰੀ॥ ਬਹੁਰਿਪਿਛੇਤੋਰਾਜਾਉਸ
ਕੇਦਰਸਨਕਉਮਾਇਆ॥ ਹਮੇਸਾਮਾਇ
ਆਕਰੈ॥ ਇਕਾਦਿਨੁਰਾਜਾਅਪੁਨਾਪੁਤ੍ਰਭੀ
ਸੀਰੀ॥ ਲਿਆਇਆ॥ ਅਉਰਸੋਵਕਭੀਨ
ਲਿਲੀਏ॥ ਤਹਾਰਾਜਾਉਸਮੰਦਰਿਮਾਰਿਆ
ਇਆ॥ ਤਹਾਰਾਜਾਅਤੀਤਨਹਲਿਗਿਆ
ਨਿਚਰਚਾਕਰਾਨੇਲਾਗਾ॥ ਇਤਨੇਮੈਪੁਤ੍ਰ
ਰਾਜੇਕਾਹਵੇਲਿਮੈਗਾਇਆ॥ ਤਿਸਹਵੇਲੀ
ਮੈਇਕਪ੍ਰੇਤਗਹਿਦਾਬਾ॥ ਤਿਨਰਾਜੇਕੇਪੁਤ੍ਰਕ

੮੧

ਕਉਮਾਰਿ ਛਾਡਿ ਆਸੇ ਵਕਾਨੇ ਜਾਇ ਰਜੇ
ਕੋਖ ਬਰਿਕਰੀ ॥ ਕਰੇਗ ਜਾਜੀ ਕਿਆ ਬੈਠੇ
॥ ਰਾਜ ਕਉ ਰੋਕੇ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਮਾਰਿ ਛਾਡਿ ਆਪੈ ॥
ਇਤਨੀ ਬਾਤਿ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਚਿਤਾਓ
ਤਾਤ ਰੁਭਾਇ ਆਪ ॥ ਪਰਤਾਭੀ ਰਾਜਾ ਸੀਰੀਤ
ਜੀ ਕਾ ਯਾਰ ਵਧਾਇ ਆਉ ਸੁਣਿ ਦਾਹੀ ਰਹਿਅ
॥ ਰਾਜਾ ਬਡਾ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤਿ ਬਾ ॥ ਅਪੇ ਪਰਪੁ
੩ ਕੋ ਬਿਓਗ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕਉ ਬਡਾ ਸੇਕ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆਏ ਮਹਿਤ ਜੀਤ ਮਾਰਾ

ਦਰਸਨੁ ਹਮ ਕੋ ਭਲਾ ਯੁਗਿ ਆਜੀ ਇਕੁ ਪੁ
ਤ ਥਾ ਸੋਭੀ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਮਾਰਿ ਆਜੀ ਇਤ ਨੇ ਮੈ
ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰ ਬੋਲ ਓ ਠੀ ਆਏ ਰਾਜਾ ਤੇਰ
ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਮਾਰਿ ਮਾਏ
॥ ਕਹੈ ਜੀ ਪ੍ਰੇਤ ਨੇ ਮਾਰਿ ਮਾਏ ॥ ਕਹੈ ਓਹੁ ਕਿ
ਥੈ ਹੈ ॥ ਚਲ ਓਸ ਕੇ ਦੇਖੈ ॥ ਰਾਜਾ ਮਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮਣੁ ਮਰੁ ਅਤੀਤ ਜਹਾ ਵਹੁ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਥ
ਤਹਾ ਮਾਇ ਕੇ ਦੇਖੈ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਪੁ
ਇਆ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਵਹੁ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣੁ

੮੩

ਨੇਕਾਹਿਆਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਤੰਕਹਾ ਹੈ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਰੇ ਬੋਲ ਦਾ ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ। ਤ
 ਪ੍ਰੇਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮੈ ਤੈ ਸਾਰਖੇ
 ਕਈ ਖਾਇ ਕਾਰਿ ਪਚਾਏ ਹੈ। ਕਿਆ ਹੋਇ
 ਆਜੇ ਮੈ ਇਕੁ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਤਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮਣ ਕਾਹਿਆਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਮੈ ਤੈ ਨੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਜੁਨਿ
 ਤੇ ਛੁਟਾਇ ਦਾਹਾ। ਮੈ ਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਯਾਰ
 ਵੇਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਿ ਤੈ ਨੂੰ ਸਨਾਵਦਾਹ
 ॥ ਓਸ ਕੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਜੁਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਗਾ॥

ਅਗੁਲਿਤਨੇਜੀਉਤੈਪਛੈਖਾਧੇਹੈ।ਤੇਭੀ
ਉਧਾਰੈਗਾ।ਅਪਨੀਦਇਆਕੀਦਿਸਾਇ
ਕਾਰਿਦੇਖਬਾਲਕਬੋਲੈ।ਵਹੁਬਾਲਕੁਜੀ
ਦੇਅਰਤੁੰਪਛਲੇਜਨਮਕੀਖਬਰਿਦੇਹ
ਤੂੰਪ੍ਰੇਤੁਕਿਉਕਾਰਿਭਾਇਆਥਾ।ਤਾਮੇਤੈਨੋ
ਉਧਾਰਾਗਾ।ਤਾਪ੍ਰੇਤਕਹਿਅਮੇਪਿਛਲੇ
ਜਨਮੁਕਾਬੂਹਮਣਥਾ।ਹਲਬਾਹਦਾਥਾ।
ਖੇਤੀਕਰਦਾਥਾ।ਤਹਾਇਕਹਿਨਾਇਕੁਬੂਹਮ
ਣਦੁਰਬਲਾਮਾਇਆਦੁਖੀਆਥਾ।ਵਹੁਆਉਦਾਹੀ

੮੩

ਖੇਤੀਪਾਸਿਗਿਰੀਪਾਤ੍ਰਿਅਮਾਜਾਉਸਨੇਬ
 ਹੁਤਪੁਪੁਲਗੀਤਾਵਹੁਬਹੁਤਕਾਹਲਾਭ
 ਇਮਾਗਤਿਸਕੇਅੰਗਮੈਬਹੁਤਫੇਰੇਥੇ॥
 ਇਕੁਤਹਾਇਲਿਮਾਈਬ੍ਰਹਮਣਕਾਮਾਸੁ
 ਖਾਇਮਾਕਰੈ॥ਓਹੁਭੈਰਵੈਭੈਰਵੈਨਹੀ॥ਉ
 ਸਕਾਮਾਸੁਚਾਇਚਾਇਪਾਇ॥ਅਰੁਮੈਦੇਖਿ
 ਆਕਰਾਉਤਾਵਨਹੀ॥ਮੇਰੇਮਨਦਾਇਆ
 ਆਵੈਨਹੀ॥ਇਲਤੇਬ੍ਰਹਮਣਕੋਛਤਾਵ
 ॥ਇਤਨੇਮੈਇਕੁਸਾਧੁਆਇਮਾਤਾਸਾਧ

ਕਹਿਆ ਰੇਹਲ ਜੋ ਤੇਰੇ ਗਾਲਿ ਮੇਜ ਨੇਉਂ
ਤੰਬੁਹ ਮਣ ਹੈ ਅੰਧਰ ਕਰਮ ਤੇਰੇ ਚੰਡਾਲ ਕੇ
ਹੈ। ਅਮਰੇ ਨਿਰਦਾਇਆ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਕੈ ਪਾਸਿ
ਇਸਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਕਾ ਮਾਸੁ ਇਲਿਪਈ ਖਾਈ
ਹੈ। ਅਮਰੁ ਤੂੰ ਅਖੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਅੰਧਰੁ ਤੁਹਦ
ਉਦਾਨਾ ਹੀ। ਤੂੰ ਕੋਈ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹੈ। ਅੰਧਰੇ
ਤਿਨਿ ਦਾ ਕਰਮਾ ਕੇ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਅਵਸਨ
ਰਕਾ ਮੇਧੁ ਦੇ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਜੇਕਿ ਸੀ ਕੋ ਚੋਰ
ਨੇ ਪੋਰਿਆ ਹੋਵੈ। ਅਮਰੁ ਦੇਖ ਕਾਰਿਆ ਪਪਾ

੮੪

ਸਤੰਚਲਿਦਾਰਹੈ॥ ਦੂਜੈਜੋਕਿਸੀਕੋਸਿੰਘ
ਨੇਪੇਰਿਆਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਦੇਖਕਾਰਿਪਾਸਤੰਚ
ਲਦਾਰਹੈ॥ ਅਰੁਤੀਜੇਜੋਕਿਸੀਕੋਪ੍ਰੇਤਨੇ
ਮਾਰਿਆਹੋਵੈ॥ ਤਿਸਕੋਨਾਛਡਾਵੈ॥ ਅੰਧੇਸੇਤਿ
ਨਿਕਰਮਾਕੇਕਰਨੇਹਾਰੇਅਵਸਕਾਰਿਨਰ
ਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਅਰੁਜੋਜੀਉਦਾਇਆਵੰਤਹੈ
ਤਿਨਕੋਤਾਆਵੰਤਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਤਾਅਵਸਿਕ
ਰਿਅਸਮੇਧਜਗਕਰੈਕਾਠਲੁਲਗਦਾਹੈ॥
ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਵਤੈਨੇਮੇਰਾਸਾਰਾਪੁਰੈ॥ ਤੁਮਵਸ

ਕਾਗਿਪਸਾਚੁਹੋਵੈਗਾ॥ਇਤਨੇਮੈਬਚਨ
ਸੁਣਕਾਰਿਚਰਨਪਕਣੈਅਰੁਬੇਨਤੀਕਰੀ
॥ਕਹੈਜੀਮੈਤਾਪਿਸਾਚੁਹੋਵੈਗਾ॥ਮੇਪੁਰੁਮੇ
ਗਉਧਾਰੁਕਦੇਹੋਵੈਗਾ॥ਅਗੁਕਿਉਕਰਿਹੋ
ਵੈਗਾਜੀ॥ਤਾਸਾਧਕਹਿਆਜੀਕੋਈਸੀਗੀ
ਤਾਜੀਕੇਗਿਆਰਵੇਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕ
ਰਦਾਹੋਵੈਤੂੰਸੁਣੈਤਾਤੇਗਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ॥
ਜਾਇਹੁਪੁਰਬਲੀਕਥਾਸੁਨੀਤਾਹਾਜਾਬ੍ਰ
ਹਮਣਕੋਪੁਛਣਲਾਗਾ॥ਕਹਿਆਏਗੁਸਾ

੮੫

ਈਜੀਅਬਕਹਿਕਰੀਮੇਜੀ॥ਇਸਿਪ੍ਰੇਤ
ਕਾਓਧਾਰੁਕਰੀਮੇਜੀ॥ਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕਉਜੀਵਾ
ਵੈ॥ਤਾਸਾਧਿਨੇਗੀਤਾਜੀਕੇਰਿਆਰੁਵੇਪਿ
ਆਇਕਾਪਾਠਕਹਿਸੁਨਾਇਆ॥ਅਰਜ
ਲਕਾਰਿਚੁਲੀਭਰਕਾਰਿਓਸਕੇਮੁਹਪਗਛਿ
ਰੂਕੀ॥ਤਾਵਹੁਤਾਂਤਕਾਲਿਪ੍ਰੇਤਕੀਜੁਨਤੇਛੁ
ਟਾ॥ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈ॥ਅਰੁਜਿਤਨੈਜੀਉ
ਖਾਧੇਥੇਤੇਭੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥਭਯੋ॥ਅਰੁਗਜੇਕਾ
ਪੁਤ੍ਰਭੀਜੀਵਾਇਆ॥ਸਿਯਾਮਸੰਦਰਚਤੁ

ਰਭੁਜਰੁਪਧਾਰਿਆਸਭੀਜੀਭਿਆਨੁਖ
 ਵੇਰੁਏਆਕਾਸਤੇਬਿਬਾਨਆਏਆਇਤਨੇ
 ਮੇਰਾਜਾਬੋਲਿਆਰੇਪ੍ਰਤਮੇਰਾਪੁਤਕਉਨਿਸਾ
 ਠੈ।ਤਾਵਹੁਪ੍ਰਤਬੋਲਿਆ।ਏਹੁਰਭੁਜਸਿ
 ਯਾਮਿਸੰਦ੍ਰਤੇਗਪੁਤ੍ਰਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਆ
 ਉਪੁਤ੍ਰਮਿਲਾ।ਤਾਪ੍ਰਤਨੇਕਹਿਆਏਪਿਤਾਤੂੰ
 ਕਿਸਕੋਕਹਿਦਾਹੈ।ਪੁਤ੍ਰਮੈਤਾਅਗੈਭੀਕਈ
 ਬਾਰਪੁਤ੍ਰਗਾਇਆਹਾ।ਅਰੁਕਈਆਕਾ
 ਹਿਪ੍ਰੇਤਾਗਾਇਆਹਾ।ਕਹੈਏਰਾਜਾਜੀਧੰਨ

੮੬

ਏਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਹੈ ਜਿਨਿ ਮੇਨੂੰ ਭਛ ਨ ਕਰਿਆ ਥਾ॥
ਅਬ ਮੇਰੀ ਤਾਜੀ ਕੇ ਘਰ ਵੇਧਿਆ ਉਸੁਨਿ
ਕਰਿ ਕਿਰਤਾਰ ਥਭਾਇਆ ਜੀ॥ ਤਾਰਾ ਜੇਕ
ਹਿਆ ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਅਉਹਮ
ਰੇ ਸਾਤਾਨ ਨਹੀ ਮੇਰੀ ਕਉ ਨ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਗੀ
॥ ਤਾਵਹੁ ਪ੍ਰੇਤ ਬੋਲਿਆ ਏਰਾ ਜਾਕਿ ਸੀ ਕੈ ਘ
ਰਿ ਮੇਰੇ ਕੁਥੈ ਸਨੇ ਹੋਦਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭਗਤ ਹੋਦਾ
ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕੁਲ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਦਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ
ਭਗਤਿ ਹੋਦਾ ਹੈ॥ ਤੁੰ ਤਾ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਬ

ਤਕਾਰਿਤਨਾਕਾਗਿ। ਮੈਸੀਨਾਗਾਇਦੁਪਾ
 ਸਗਾਇਆਗਾ। ਜਾਮੈਸੀਨਾਗਾਇਦਜੀਕ
 ਦਰਸਨੁਕਰਾਗਾਤਾਤੇਰੇਕਈਕੁਲਾਕਾਓਧ
 ਰੁਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਰਾਜੇਕਾਹਿਆਮਬਹੀਸਿਧ
 ਹੀਏਜੀ। ਤਾਬਿਬਾਨਪਰਬੈਠਕਾਰਿਬੈਕੁ
 ਠਕੋਸਿਧਾਗੇ। ਤਾਰਾਜੇਨੋਸਾਧਨੇਕਾਹਿਆ
 ਤੇਰੇਤਾਪੁਤਾਕੀਨਿਆਕੋਈਨਾਹੀਏਗਾ
 ਜਾਮਬਤੁੰਭੀਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਯਾਰਵੇਧਿਅ
 ਇਕਾਪਾਠਕਾਰਿਪਰਤੁਲਸੀਮੈਜਲਿਪਾਇ

੮੭

०
 ०
 ०

०

ਆਕਰੁ। ਤਾਏਗਾਜਾਜਾਤੁਭੀਮੇਸੇਕਰਿ
 ਸੀਤਤਿਕਰਿਗਿਪਤਿਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁਕਿਤ
 ਰਥਭੀਹੋਵੈਗਾ। ਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਕਾਰਿ
 ਬੈਕੁੰਠਕਉਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭਾਇਆ। ਤਾਮ
 ਤੀਤੁਅਰੁਵਹੁਬ੍ਰਹਮਲਸਾਧਾਦਿਸੀਤਰੁਕੋਚ
 ਲਦੇਹੇ। ਤਾਗਾਜਾਭੀਗੀਤਾਕੋਗਿਆਰਵੇ
 ਪਿਆਇਕਾਪਾਤੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰਾਨੀਲਾਗ
 ॥ ਅਰੁਤੁਲਸੀਮੇਜਲਭੀਸਿੰਚਦਿਲਾਗਾ।
 ਤਾਸੀਨਾਗਾਇਲਜੀਕਹਿਆਏਲਛਮੀਗੀ

ਤਾਕਾ ਘਰ ਵੇਧਿ ਆਇ ਕਾਏ ਹਿਮ ਹਾਤਮ ਹੈ ८੮
ਸੋ ਤੈ ਸੁਨਿਆ ਹੈ ॥ ਆਇ ਤਿਸੀ ਪਦਮ ਪ
ਰਾਣੇ ਸਤੀ ਈਸ ਰੁਸੀ ਬਾਏ ਉਤਖੰਡੇ ਗੀਤਾਮ
ਹਾਤਮ ਨੇ ਘਰ ਵੇਧਿ ਆਇ ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਸੀਪੂ
ਰਨੰਤਾਇ ਮਾ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਆਗੈ ਬਾਰ ਵੇ
ਧਿ ਆਇ ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਚਲਿਆ ॥ ॥
॥ ਸੀਨਾ ਗਾਇ ਦੇਵਾਚੁ ॥ ॥ ਏਲਛਮੀ
ਅਬ ਤੈ ਨੋ ਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਬਾਰ ਵੇਧਿ ਆਉ
ਕਾਮ ਹਾਤਮ ਕਹੈ ਹੋ ॥ ਤੁੰ ਸੁਵਾਣਿ ਕਾਰੀ ॥ ਦਖ

ਫਦੇਸਮੈਸੁਖਾਨੰਦਾਇਕੁਰਾਜਾਰਹਦਾਥਾ॥
ਤਿਸਕੇਨਗਰੁਬੀਖੇਵਿਖਿਆਵੰਤਾਇਕਲ
ਪਟਿਰਹੈ॥ਤਿਸਕੀਪ੍ਰਤਿਗਨਕਾਨਾਲਿ
ਥੀ॥ਅੰਮੇਸੇਹੀਬਹੁਤੇਇਨਬੀਤੇਥੇ॥ਅਰੁ
ਤਿਸਿਨਗਰੁਮੈਇਕੁਦੇਵੀਕਾਮੰਦਰੁਭੀਥ
॥ਵੇਦੋਨੋਜਨੇਲੰਪਾਇਅਰੁਗਨਕਾਸਾ
ਇਉਹਾਮਦਰਾਪਾਨਿਅਰੁਮਾਸਕਛੁਸੰਕਾ
ਨਕਰੈ॥ਅਰੁਬੀਖਿਆਕੋਰੋਗੁਕਰੈ॥ਜਿ
ਕੋਈਓਨਾਕਉਪਛੈਤੁਮਕਹਾਰਹਦੇਹੈ॥

ਤਾਵੈ ਭਰਹੀ ਕਹਿਆ ਕੇਗੇ ॥ ਹਮ ਦੇਵੀ ਕੇ
 ਮੰਦਰ ਮੇਰ ਹ ਦੇ ਬੋ ॥ ਅਰ ਦੇਵੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰ ਦੇ ਗੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਦੇ ਦੋ ਨੋ ਜਨੇ ਭਾਠਿ ਬੋਲੈ
 ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲੈ ਕੀ ॥ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵ
 ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਇਕਿ ਦਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ
 ਕੀ ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਤਤ ਕਰੀ ਕਾਲ
 ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ॥ ਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਅਗੀ ਅਕਰੀ
 ਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਕਿਛੁ ਬਰੁ ਮਾਗਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੰਗੈ ਗਾਏ
 ਮੇ ਦੇਵੀ ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਨੋ ਪਨੁ ਅਰੁ

੮੮

ਤਾਨਦੇਵੋਜੀ॥ਤਾਦੇਵੀਕਹਿਆਮਵਸਕ
 ਰਿਮੇਤੈਨੋਧਾਨਿਅਰੁਸੀਤਾਨਦੇਵਾਗੀ॥ਤੂੰਮੇ
 ਰਾਕਹਿਆਕਰੁ॥ਪਹਿਲਾਇਨਾਪਾਪੀਅ
 ਕਾਉਧਾਰੁਕਰੁਲੇਹੀ॥ਕਿਛੁਮੇਸਾਉਪਾਉ
 ਕਹਿਜੀਤਿਕਾਰਿਏਪਾਪੀਉਧਰੈ॥ਕਹੈਭਲ
 ਜੀ॥ਤਾਓਹੁਬ੍ਰਹਮਣਗੁਰੂਪਾਸਿਗਾਇਆ॥
 ਅਰੁਗੁਰਤੇਪੁਛਿਆਕਹੈਜੀਮੇਭਵਾਨੀਕੀ
 ਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰੀਥੀਅਸਤੇਤ੍ਰਪਦਿਆਥਾ॥
 ਭਵਾਨੀਮੇਰੇਪਰਪ੍ਰਸੰਨਭਈ॥ਮੇਨਉਧ

ਨਸਤ ਨਾਰੀ ਦੀ ਹੈ। ਕਰੈ ਤੂ ਇਨ ਦੇ ਨਾਪ
ਪੀਆ ਕਾਪ ਹਲੇ ਉਧਾਰ ਕਰਿ ਲੇਤਾ ਮੇ ਤੂੰ
ਦੇਵਾ ਗੀ। ਹੁਣਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਉਪਾਉ ਦਸੈ
ਮੇ ਕਰਾਜੀ। ਤਾਗੁਰ ਕਾ ਹੋਆ ਮੇਤਾ ਅਸਾ ਕਿ
ਛੁ ਉਪਾਉ ਜਾਣ ਦਾਨਾ ਹੀ। ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸੀ
ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਤੇ ਪੁਛਾ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇਤ ਪ
ਸਿਆ ਕਰੀਤੀ ਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕਰੈ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗ
ਇਣ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ। ਆਕਾਸਿ ਬਾਣੀਆ
ਈਤੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਵੁ। ਹੁਸਿਮਰਨ ਕਰਨਿ

੯੦

ਲਾਗਾ। ਤਾਸੀ ਨਾਗਾ ਇਫਜ਼ੀ ਗਰਦੁਪਾਰਿ
ਬੈਠ ਕਾਰਿ ਅਕਾਸਿ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਕਹੈ ਏ
ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਤ੍ਵੰ ਕਿਸਿਕਾਮ ਨਾ ਕੇਲੀ ਏਤਪਾਸਿ
ਆਕਰਦਾਹੈ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਕਹਿ ਆਏ
ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਏ ਵੀ ਕੀਤਪਾਸਿ ਆਪੁ
ਜਾਸੇ ਵਾਪੁ ਜਾ ਕਰੀ ਥੀ। ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੁਈ
ਜੀ ਮੇਏ ਧਾਨਿ ਅਰੁ ਸੀਤਾ ਨਾਦਿਤੀ। ਅਰੁ ਕ
ਹਿ ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਏ ਮੇਰੇ ਮੰਦ੍ਰੇ ਪਾਪੀ ਰਹ
ਦੇਹੈ। ਇਨਾ ਕਾਊ ਪਾਰੁ ਕਰਿ। ਤਾ ਮੇਏ ਤ੍ਵੰ ਧ

ਨਿਅਰਿਸੰਤਾਨਿ ਦੇਵਰੀ॥ ਕਹਿਆ ਏਸੀ
 ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ॥
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਜੀ ਸੋ ਮੈਂ ਕ
 ਰਾਜੀ॥ ਓਨ ਪਾਪੀ ਉਧਾਰੈ ਜੀ॥ ਤਾ ਸੀ ਨਾਰ
 ਏਲ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸੀ ਗੀ ਤਾ ਜੀ ਕੇ ਬਾਰ ਵੇ
 ਧੀ ਆਉ ਕਾ ਪਾਤੁ ਜੁਲਾਉ॥ ਵੇਦੋਨੋ ਪਾਪੀ ਉ
 ਧੈਰੋਗੇ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨੇ ਆਨ ਕਾਰਿ ਦੇਵੀ ਕੇ
 ਮੰਦ੍ਰੇ ਮੈਂ ਦੇਵੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ॥ ਕਹੈ ਏਸੀ
 ਦੇਵੀ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਮੈਂ ਨੋ ਆਗਿਆ

ਕਰੀਹੈ। ਤੂੰ ਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਬਾਰ ਵੇਧਿ ਆਇ
 ਕਾ ਪਾਤੁ ਸੁਨਾਉ ਉਨਾ ਪਾਪੀਆ ਕਾਉ ਧਾਰੁ
 ਰੋਵੈ ਗਾਤਾ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਆਗੀਤ ਕਾ ਧਿਆ ०
 ਉਸੁ ਨ ਕਰਿ ਵੇਕਿ ਉਕਰਿ ਉਧਰੈ ਗੋ। ਤਾਬੁ
 ਹਮਦ ਕਹਿ ਆਇ ਦੇਵੀ ਜੀ ਸੀ ਭੁਗਵਾਨ
 ਜੀ ਨੈ ਮੈਨ ਉਆਗਿ ਆਇ ਤੀਹੈ। ਤਾ ਦੇਵੀ
 ਕਹਿ ਆਮ ਵਸ ਕਰਿ ਮੈਨੋ ਭੀ ਆਗਿ ਆਮ ०
 ਈਹੈ ਤੂੰ ਪਾਤੁ ਕਰੁ। ਅਰੁ ਦੇਨੋ ਪਾਪੀਆ ਕ
 ਉਭੀ ਸਦ ਲੋਹੀ। ਤਾਬੁ ਹਮਦ ਨੇਵੇ ਦੇਨੋ ਪਾ

ਪਾਤਿਸਦਲੀਤੇ। ਤਾਬ੍ਹਮਲਨੇਸੀਗੀਤਾਜੀ
 ਕੇਬਾਰਵੇਪਿਆਇਕਾਪਾਠਕਾਰਿਸੁਨਾਇ
 ਅਗਸੁਲਦੇਹੀਦੋਨੋਜਣੇਉਸੀਵੇਲੇਅਧਰ
 ਮਦੇਹਿਤੇਛੁਟੇ। ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈ। ਗੁਬਿਬਾਨ
 ਆਏਤਿਨਾਪਰਬੈਠਕਾਰਿਬੈਕੁਠਕੇਸਿਧਾਰੇ
 । ਤਾਦੇਵੀਕਹਿਆਏਬ੍ਹਮਲਗੀਤਾਜੀਕੇਬ
 ਰਵੇਪਿਆਇਕਾਛਲਿਅੰਸਾਹੈ। ਜੇਅੰਸੇਮ
 ਹਾਪਾਪੀਅਧਰਮਦੇਹਤੇਛੁਟੇ। ਤਾਤੇਹੇਬ੍ਹਮ
 ਲਾਅਜਤੇਲੈਕਰਾਇਸਨਗਰਕਾਗਜਮੇ

ਤੈਨੋਂ ਦਿਤਾ ॥ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰਿ ਜੀਭ
ਦਾ ਨੀਜੀ ਅੰਤ ਰਿਧਿ ਅਨਹੋਈ ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਾ ਅਪਣੇ ਪੁਰ ਕੇ ਚਲਿਆ ॥ ਅਰੁ ਨ ਗੁਰ
ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੈ ਸੀਤਾ ਨ ਨ ਬੋਹੁ ਦੀ ॥ ਉਨ ਮਨ ਮੇ ਬਿ
ਚਾਰੀ ਕਹੈ ਏਹ ਰਾਜੇ ਮੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਦੇਵਾ ਮੇ ਤਪ
ਸਿਆ ਕਰਾ ॥ ਤਾ ਇਤਨੇ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੁ ਆਇ
ਨਿਕਲਿਆ ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਆਏ ਸਾਮਾ ਮੀ ਦੇ
ਵਤਾ ਤੂੰ ਈਹਾ ਆਉ ਏਹਿ ਰਾਜ ਤੂੰ ਕਰਿ ਮੇ ਰੁਪ
ਸਿਆ ਜਗਇ ਕਰਾਗਾ ॥ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨੁ ਕੋ ਸਿੰਘ

ਸਨਪੁਰਬੈਰਾਇਆ। ਅਰੁਆਪੁਤਪਸਿਆ ੬੩
ਕਰਨਲਾਗਾ। ਤਾਬੁਹਮਦਰਾਜਕਰਨਿਲ
ਗਾ। ਏਹਿਬਾਤਿਰਾਜੈਕੇਭਵਾਨੀਨੇਬਸਾਈ
ਥੀ। ਤਾਰਾਜਾਬੀਰਕਤਹੋਇਆ। ਬੁਹਮਦ
ਕੋਰਾਜੁਦੀਆ। ਤਾਸੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕਾਰਿ
ਆਏਲਾਛਮੀਮੇਤੈਨੇਏਹਿਫਲਗੀਤਾਜੀ
ਕੇਬਾਰਵੇਧੀਆਇਕਾਕਾਰਿਆਹੈ। ਸੋਤੈਸੁ
ਨਿਆਹੈ॥

॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਣੇਸਤੀ
ਈਸਰਸੰਬਾਰੇਤਿਰਾਖੈਗੀਤਾਮਾਰਾਏਬਾਰ

ਵਾਪਿਆਉਸੰਪੂਰਨਭੁਇਆ॥੧੨॥ ॥

॥ ਅਗੈਤੇਰਵੇਪਿਆਉਕਾਮਹਾਤ
ਮਚਲਿਆ॥ ॥ਸੀਨਾਗਾਇਏਵਾਚੁ॥

॥ ਏਲਛਮੀਅਬਮੈਤੇਰਵੇਪਿਆਉਕਾਮਹ
ਤਮਕਾਠਲੁਕਹੋਹੋਤੰਸਨਕਰਿ॥ਦਖਣਦੇਸ
ਮੈਇਕਹਰਿਹਰਿਪੁਰਨਗਰੁਥਾ॥ਤਿਸੁਨਗ
ਰੁਕੇਗਜੇਕਾਨਾਮੁਮਨਪ੍ਰਮਾਥਾ॥ਤਿਸਕੇਨ
ਗਰੁਮੈਇਕਾਬਿਭੁਚਾਗੀ॥ਇਸਤੀਰਹਦੀਥੀ॥
ਮਦੁਮਾਸੁਖਾਦੀਥੀ॥ਬੁਰਾਕਰਮਕਰੈ॥ਉਸ

ਨੇਇਕਾਇਨਾਇਕਪੁਰਖਨਾਲਿਬਚਨਕ
ਰਿਆਖੈਅਮਕੇਬਨਮੈਜਾਈਹਾਤੁਓਹਾਅ
ਈਓ।ਤਉਓਹੁਪੁਰਖਹੋਰਸਬਨਮੈਜਾਇਨਿ
ਕਲਿਆ।ਏਜਾਦਾਹੀਕਬਚਨਕਹਿਕਾਰਿ
ਗਨਕਾਉਸੀਬਾਨਿਮੈਆਈ।ਅਰੁਆਗੈ
ਵਹੁਪੁਰਖੁਗਨਕਾਕੋਟੋਲਿਦਾਫਿਗੈ।ਗਨ
ਕਾਆਪਨੇਕਹੇਪਰਬਨਮੈਆਈ।ਵਹੁਪੁ
ਰਖਕੋਟੋਲਦੀਫਿਗੈ।ਪੁਰਖੁਗਨਕਾਕੋਟੋਲ
ਦਾਫਿਗੈ।ਸਾਗਦਿਨਬੀਤਿਆਵਹੁਪੀਤਮ

੯੪

ਨਾਮਿਲਿਆ।।ਇਤਨੇਮੇਸਾਸੁਪਈ।।ਇਕ
 ਲੀਬਨੀਮੇਖਲੀਪੁਕਾਗੈ।।ਤਾਗਨਕਾਕਾਪ੍ਰੀਤ
 ਮਬਸਤੇਨਿਕਲਿਆ।।ਇਆ।।ਤਾਗਨਕਾਬ
 ਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਕੁਈ।।ਕਹਿਆ।।ਅਬਿਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤ
 ਮਾ।।ਇਆ।।ਇਤਨੇਮੇ।।ਇਕਾਸਿੰਪੁਆ
 ਇਆ।।ਤਾਵਹੁਗਨਕਾਡੁਗੀ।।ਤਾਸਿੰਘਕਹਿ
 ਆਏਗਨਕਾਮੇਤੈਨੋਖਾਵਾਗਾ।।ਤਾਗਨਿਕ
 ਕਹਿਆ।।ਤੂੰਅਪਨੇਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਬਤਕ
 ਹਿਸਨਾਉ।।ਤੂੰਪਿਛਲੇਜਨਮ।।ਬਿਖੈਕਉਦਥਾ

॥ ਅਰੁ ਮੇ ਤੇ ਰਾ ਪਿਛਲੈ ਜਨਮ ਕਿਆ ਬੁਰਾ ਕ
 ਰਿਆ ਬਾ ॥ ਤੂੰ ਮੈ ਨੋ ਖਾਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ
 ਮੈ ਪਿਛਲੈ ਜਨਮ ਕਾ ਬੁਰਾ ਮਨੁ ਬਾ ॥ ਸੁਰੁ ਬੁ
 ਤ ਬੋਲ ਚਾ ਬਾ ॥ ਅਰੁ ਬੁਤ ਲੋ ਗ੍ਰੀ ਬਾ ॥ ਅਰੁ ਜੁ
 ਆਖੇ ਲਦਾ ਬਾ ॥ ਜਿਉ ਕੀਉ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮੈ ਪਰ
 ਇਆ ਧਨ ਲੈ ਆਵਦਾ ਬਾ ॥ ਅੰਸੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਇ
 ਕਾਇਨ ਧਨ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਿਸ ਵੇਰ ਕੀ ਵੇਲਾ ਚਲਿ
 ਆਜਾ ਦਾ ਬਾ ॥ ਉਸੀ ਵੇਲਾ ਪੈ ਗੇ ਗਿਰਿ ਪਾਤ੍ਰ
 ਅਮਾ ਅਰਗਾਇਆ ॥ ਤੁਜ ਮੈ ਨੋ ਮਾਰਦਾ

ਲੈ ਚਲਿਆ। ਤਾਧਰਮਰਾਇ ਪੁਛਿਆਏ
ਹਿਕਉਣਹੈ। ਤਾਜਮਕਹਿਆਏ ਹਬ੍ਰਹਮਣ
ਹੈ ਬਡਾ ਕਪਟੀ ਅਰੁ ਲੋਭੀ ਬਾ। ਤਾਧਰਮਰਾਇ
ਕਹਿਆਏ ਸਨੇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਜਨਮੁ ਦੇਵੋ। ਤਾਮੈ
ਨੇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਰਿਆ। ਤਾਧਰਮਰਾਇ ਮੈਨੇ ਕਹਿ
ਆਰੇ ਸਿੰਘ ਓਬਰੈ ਮੁਖ ਹੋਈ ਓ। ਅਰੁ ਪਾਪੀ
ਹੋਈ ਓ। ਅਰੁ ਜੇ ਜੋ ਪਾਪੀ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਕੋ ਤੁੰਖਾ
ਇਆ ਕਰਗਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਹੋਵੈ
ਸਾਧੋ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੋ ਨੇਹੈ ਮਤੁ ਜਾਇਆ ਕਰਗਾ। ३

ਸਿੰਘ ਕਾਰਿਆਏ ਬੰਬਰਾਨੀ ਗਨ ਕਾਤੂਪ
 ਪਨੀਹੈ ਮੇ ਤੇ ਨੁਖਾਵਾਗਾਇਤ ਨੀਬਾਤ ਕਹਿ
 ਕਰਿ ਗਨ ਕਾ ਸਿੰਘ ਨੇਖਾਇਲਈ। ਤਸਮ
 ਗਨ ਕਾ ਕੋਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ।
 ਤਾਧਰਮ ਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਰੀ ਇਸ ਕੋ ਚੰਡ
 ਲਨੀ ਕੇ ਜਨਮ ਦੇਵੋ। ਤਾਉਨ ਚੰਡਾਲਨੀ ਕਾ
 ਜਨਮ ਪਾਇਆ। ਉਸੀ ਜਨਮਾ ਬੰਖੇ ਮੇ ਨੂੰ ਕੋਈ
 ਬਰਖ ਬੀਤ ਗਏ। ਇਕਾਦਿਨ ਮੇ ਨਰ ਬਦਲਈ
 ਚਿਰ ਚਲੀ ਜਾਈ ਬੀ। ਤਹਾਇਕ ਸਾਧੁ ਸੀ ਗੀਤ

੯੬

ਜੀ ਕੇਤੇ ਰਵੇ ਧਿਆਇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਦਾਖਾ॥
ਤੁਹਾ ਮੇਸੁ ਨਿਆਵੁ ਹੀ ਬੇਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁਟੇ॥ ਦੇ
ਵਦੇ ਹੀ ਪਾਈ ਬਿਬਾਨ ਆਏ ਤਿਸ ਮੇ ਬੈਠਿ ਕ
ਰਿ ਬੈ ਕੁੰਠ ਕੋ ਚਲੀ॥ ਤਾਇ ਨਿਸਾਧ ਕਹਿਆ
ਤੁਮੇ ਸਾਕੋ ਨ ਪੁੰਨ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਜਿਤ ਕਰਿ ਤੁ
ਬਿਬਾਨ ਪਰੁ ਬੈਠ ਕਰੁ ਬੈ ਕੁੰਠ ਕੋ ਚਲੀ॥
ਤਾਮੇ ਕਹਿਆ ਤੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਸੁ
ਨਿਆ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਨੇ ਤੇ ਮੇ ਚਿਤਾ ਲਕੀ ਦੇ ਹਿਤੇ
ਛੁਟੀ ਦੇਵਦੇ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਬਿਬਾਨ ਪਰੁ ਬੈਠ ਕਹਿ

ਬੈਕੁਠਕਉਚਲੀਯਾ॥ ਜਾਚਲਨੇਲਗੀਬੈਕੁ
ਠਕਉਤਾਕਹਿਆ॥ ਕਿਛੁਮੇਸਾਭੀਇਲਾਜ
ਤੇਵੈ॥ ਇਕੁਸਿੰਘਬਨਿਮੈਰੋਜੀਨਿਪਹਿਲੇਜਨ
ਮਮੇਨੋਖਾਧਾਥਾ॥ ਤਿਸਕਾਭੀਉਧਾਰਹੋਵੈ॥ ਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਫਕਹਿਆਸੀਗੀ॥ ਤਾਜੀਕੇਤੋਰਵੇਧਿਅ
ਇਕਾਇਕਸਲੇਕਪੁਨਮੇਸਿੰਘਕੀਨਮਿਤਿ
ਕਾਰਿਦੀਆ॥ ਤਾਵਹੁਸਿੰਘਭੀਤਾਤਕਾਲਦੇ
ਵਦੇਹੀਪਾਈ॥ ਬਿਬਾਨਪਰਬੈਠਕੋਗਏ॥ ਤਾ
ਸੀਨਾਗਾਇਫਜੀਕਹਿਆ॥ ਏਲਛਮੀਸੀਗੀ

੯੭

੦

ਤਾਜੀਕੇਤੇਰਵੇਧਿਆਇਕਾਏਹਿਠਲੁਹੈਸੋ
ਤੈਸੁਲਿਆਹੈ॥

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾ
ਦੇਸਤੀਈਸਰਸੰਬਾਏਉਤਰੁਖੰਡੈਗੀਤਾਮਹਾਤ
ਮੇਤੇਰਵੇਧਿਆਉਸ੍ਰੀਪੁਰਨਿਭੁਇਆ॥੧੩॥

॥ ਆਗੈਗੀਤਾਕੇਚੌਦਮੇਧਿਆਇ

ਕਾਮਹਾਤਮੁਚਲਿਆ॥ ॥ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇ

ਵੇਵਾਚੁ॥ ॥ਹੇਲਛਮੀਆਗੈਚੌਦਮੇ

ਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤਮਕੋਹੋਹੋਤ੍ਰਿਸ੍ਵਨਕਰੁ

॥ਉਤਰਦੇਸਕਸਮੀਗੁਬਿਖੇਤਹਾਸੁਰਸਤੀ

ਛੇਤਰਤਾਰਥਹੈਤਹਾਕੇਪਡਿਤੁਮਹਾਬੀਦਿਆਵੈ
 ਤੁਹੰ॥ ਅਰੁਕਸਮੀਰੁਕੇਰਾਜੇਕਾਨਾਉਸੁਰਿ
 ਨੁਬਰਮਾਥਾ॥ ਅਰੁਇਕੁਰਾਜਾਸਿੰਘਲਾਈ
 ਪਕਾਥਾ॥ ਤਿਸੁਰਾਜੇਨਾਲਿਬਹੁਤਕਸਮੀਰ
 ਕੇਰਾਜੇਕੀਪ੍ਰੀਤਥੀ॥ ਤਿਨਕਸਮੀਰਕੇਰਾਜੇ
 ਕੇਬਡੇਬਡੇਮੋਤੀਲਾਲਜਵਾਹਰਦਾਰਿਆਈ
 ਘੋਡੇਬਹੁਤਭੁਜੇਥੇ॥ ਤਾਕਸਮੀਰੁਕੇਰਾਜੇਮਨ
 ਮੈਬਿਚਾਰਕਰੀਮੈਉਨੋਕਿਆਵਸਤੁਭੇਜਾ॥
 ਏਕਾਦਿਨਵਜੀਰਾਨੇਪਾਛਿਆਜੇਕੁਛਤਮਕ

੯੮

ਤੇਜੋ ਮੇਭੀ ਭੇਜਾ ਤਾ ਵਜੀਰਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏ
 ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਵਸਤੁ ਉਹਾ ਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤੁ
 ਮਭੇ ਜੋ ਜੀ ਤਾ ਰਾਜੈ ਕਹਿਆ ਅਉਰ ਬਸਤੁ ਉ
 ਹਾ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈ ਅੰਧਰੁ ਉਹਾ ਸਿਕਾਰੀ ਕੁਤੇ ਨ
 ਹੀ ਤਾ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਇ ਕੁਤੇ ਸਿਕਾ
 ਰੀ ਭੇਜੇ ਤਾ ਤਿਨਿ ਕਉ ਸੁਾਇ ਨੇ ਕੀਆ ਜੰਜੀਰੀ
 ਆਮਖਮਲ ਕੀਆ ਗਰਦਨੀਆ ਡੋਲੀ ਮੇ
 ਬੈਠਾਇ ਕੈ ਭੇਜੇ ਤਾ ਸਿੰਘ ਲਾਈ ਪਕਾਰਾ ਜਾਏ
 ਖਕਾਰਿ ਸਾਮਾਨਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਗਾਇਆ ॥

ਕਾਹਿ ਆਮ ਭੁਰਤਾ ਸਭ ਕੁਛ ਸੇਰੇ ਥਾਮੇ ਪਰੁ
 ਕੁਤੇ ਨ ਥਾਹ ॥ ਕਾਹਿ ਆਭੁਲਾ ਕਾਰਿ ਆਮੇ ਰੇ ਮਿ
 ਰਨੇ ਭੇਜੇ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੀਤ ਨੇ ਕੁਇ ਨ ਬੀਤੇ ਤਾਇ
 ਕੀਇ ਨਿਰਾਜਾ ਸਿਕਾਰੁ ਖੇਲ ਨ ਕੋਚਾਲਿਆ
 ॥ ਅਭੁਰ ਭੀ ਸਿਕਾਰੁ ਨ ਚਲੇ ਬੇ ॥ ਤਾ ਸੰਘਲਾ
 ਦੀਪ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਗਾਜੇ ਨਾਲਿ ਸਰਤ ਬਾ
 ਧੀ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੁਤਾ ਸਿਕਾਰੁ ਮਾਰੈ ਸੋ ਕੁਤਾ
 ਜਿਤੈ ਰਾਜੇ ਕੇ ਤਲੇ ਕਾਘੇ ਫਾਲੇ ਵੈ ॥ ਕਾਹਿ ਭੁਲਾ
 ਜੀ ॥ ਤਾ ਸਭ ਨਾਗਾਜਿ ਮਾਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ

ਸੁਆਨਛਰੇ॥ ਇਕਸਸੇਪਿਛੇ॥ ਵਹੁਸਸਾ
ਰੁਗਿਆਜਾਇ॥ ਵੇਕੁਤੇਪਿਛੈਲਗੇਜਾਹਿ॥
ਜਾਸਸਾਬਹੁਤਦੁਰਿਨਿਕਲਿਗਾਇਆ॥ ਤਾ
ਹੋਰਨਾਗਾਜਿਅਕੇਸੁਆਨਪਿਛੈਨੋਹਦਿਗ
ਏ॥ ਸਿੰਘਲਾਈਪਕੇਰਾਜੇਕਾਸੁਆਨਸਸੇ
ਪਿਛੇਦਊਤਗਾਏ॥ ਸਸੇਕੋਪਕਾਵੈਲੀਤਾ॥ ਤ
ਰਾਜੇਕੇਲੋਕਾਨੇਸੇਰੁਪਾਇਆ॥ ਤਾਵਹੁਕੁਤ
ਸੇਰੁਸੁਣਿਕੈਦਾਇਚਿਤਾਭਾਇਆ॥ ਇਤਨੇਮੇ
ਸਸਾਛਰਾਇਕਾਰਿਠੇਰਭਾਗਾ॥ ਸੁਆਨਕੇਦੰ

ਦੋਜੋਲਗੇਸਸੇਕੋਤਾਸਸੇਕਾਰੁਪਰਠਉਰਠ
 ਉਗਹੀਰਦਾਜਾਵੈ॥ ਅਰੁਸਸਾਨਠਿਆਨ
 ਠਿਆਜਾਵੈ॥ ਅਰੁਪਿਛੇਸੁਆਨਭੀਦਉਰਿ
 ਆਜਾਵੈ॥ ਤਹਾਇਕਸਾਧਬਨਮੇਬੈਠਾਤ
 ਪਾਸਿਆਕਰਦਾਥਾ॥ ਅਰੁਤਹਾਤਲਾਉਥਾ
 ਜਲਨਗਲਿਭੁਰਿਆਥਾਉਸੀਤਲਾਉਮੇਸ
 ਸਾਜਾਇਗਿਰਿਆ॥ ਪਿਛੇਤੇਸੁਆਨਭੀਅ
 ਇਪਹੁਚਿਆ॥ ਸੁਆਨਭੀਤਲਾਉਮੇਗਿਰਿ
 ਆ॥ ਤਹਾਤਤਕਾਲਿਦੋਨੋਕੀਦੇਹਿਛਟੀ॥

ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈਬਿਬਾਨਪਰਬੈਰਕਾਰਿਬੈ
ਕੀਰਕੋਚਲੈ॥ਇਤਨੇਮੇਪਿਛੇਤੇਗਜਾਭੀ
ਆਇਆ॥ਜਾਦੇਖੇਤਾਸਸਾਅਰਕੁਤਾਦੇ
ਨੇਕੀਦੇਹਪਈਹੈ॥ਤਾਰਾਜੇਦੇਨਾਕੋਪੁਛਿਅ
ਤਮਕਉਨਹੈ॥ਭਾਉਨਾਕਾਹੀਆਏਗਜਾਮੇ
ਵਹੀਸਸਾਹਾ॥ਅਰੁਏਕੁਵਹੀਕੁਤਹੈ॥ਕ
ਉਏਗਜਾਤੇਰੀਕਾਲੀਆਵਹੈਵਜੀਤੈਹਾ
ਗਉਧਾਰੁਕਾਰਿਆਹੈਜੀ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਅ
ਧੰਨਭਾਗਮੇਰੇਤੁਹਾਡਾਧਾਰੁਹੈਇਆ॥ਤੁਮ

ਮੰਨਾਇਹ ਬਾਤ ਕਹੋ। ਤੁਮ ਕਉ ਨ ਧੁੰਨ ਉਤੇ
 ਉਧਰੇ ਹੋ। ਤਾਉ ਨੀ ਦੇਵ ਦੇ ਹੀ ਪਾਈ। ਕਾਰਿ ਕ
 ਹੀ ਆਹ ਮਨਾ ਹੀ ਜਾਣ ਦੇ ਅੰਪਰਾਇ ਸਜਲ
 ਕੇ ਛਹੇ ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ਭਈ। ਇਤ ਨੀ ਬਾਤਿ
 ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਵ ਨੋ ਬੈ ਕੰਠ ਕੋ ਸਿਧਾਗੇ। ਤਾਰਾ
 ਜੇ ਨੇ ਸਾਧ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਏ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਏ ਹੀ ਕੋਤ
 ਕਨਾ ਜਾਨੀ ਅਸਾ ਅਰੁ ਸੁਆਨੁ ਇਸ ਪ
 ਨੀ ਮੇਗਿ ਰੇਖੇ ਉਨ ਕੇਤ ਹਾਤ ਤਕਾਲਿ ਪਾਨੁ ਛੁ
 ਟਿਕਾਰਿ ਦੇਵ ਦੇ ਹੀ ਪਾਈ। ਬਿਬਾਨ ਪਰੁ ਬੈਠ

ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਕੋ ਸਿਧਾਰੇ ਏਹਿ ਜਲ ਕੈ ਸਾਹੇ ਜੀ
॥ ਤਾ ਸਾਧ ਕਹਿ ਆਮੇਰੇ ਗੁਰਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਧਾ
ਵੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਸਰਮਾ ਹੈ ॥ ਮੇਰਾ
ਗੁਰੁ ਈਹਾ ਚਰਨ ਪੈਵੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਈਹਾ ਮੇਰਾ
ਥੋਧੈ ਦਾਹਾ ॥ ਪਾਵਿ ਤੋਹੇ ਇਕਾਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਜੀ
ਕੇ ਚਉਦਮੇਧਿ ਆਇ ਕਾ ਪਾਠੁ ਕਰਦਾਹਾ ॥
ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਉਪਨ੍ਯਾਸੈ ਹੈ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆ
ਏ ਸਾਧ ਜੀ ਜਾਪੁਰਨ ਭਾਗੈ ਵੈ ॥ ਤਾ ਸਾਧ ਕਾ
ਚਰਨਾਮ ਤਪਾਈ ਮੇਜੀ ॥ ਇਨ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਪੁੰ

ਨਕਾਰਿਆ ਥਾ ਜੀ॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰਿ ਇਨ ਕੀ ਮੁਕ
 ਤਿਹੋ ਈ ਜੀ॥ ਸੋ ਬਿਰਤਿ ਤਸੁ ਨਾ ਵੇ ਜੀ॥ ਤਾਸਾ
 ਧਨੇ ਕਾਰਿ ਆਏ ਰਾਜਾ ਜੀ॥ ਮੇਤੁ ਮਕੋ ਇਨ ਕੋ ਪਿ
 ਛਲੇ ਜਨਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਨਾਉ ਦਾਹਾ ਜੀ॥
 ਏਰਾਜਾ ਏਹਿ ਸਸਾਪਿ ਛਲੇ ਜਨਮੁ ਬਿਖੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਣ ਥਾ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਭਰਿ ਸਾਟਿ ਭਇਅ
 ਥਾ॥ ਅਰੁ ਏਹਿ ਕੁਤੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮੁ ਬਿਖੇ ਏ
 ਸਕੀ॥ ਇਸ ਤੀਥੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਣਿ ਕਾਇਨੀ ਏ
 ਸਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਸਿਦਾ ਥਾ॥ ਇਨ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ

ਕੋਬਿਖਿ ਦੇ ਕਹਿ ਮਹਿ ਆਜਾਏ ਹਿਮਾਈ
ਤਾਏ ਨੇ ਕੋ ਜਮ ਮਾਰ ਕਹਿ ਲੇ ਗਾਇਆ ਰਾ
ਜੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸਿ ਤਾਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਅ
ਗਿਆ ਕਹਿ ਇਸ ਬੁਧ ਮਹਿ ਕੋ ਸਮੈ ਕੈ ਜਨ
ਮਪਾਵੇ ਤਾਇ ਨਾ ਦੇ ਨਾਨੇ ਕਹਿ ਆਏ ਰਾਜਾ
ਜੀਹ ਮਾਰਾ ਉਧਾਰੁ ਕਦ ਹੋਵੈ ਜੀ। ਤਾਧਰਮ
ਰਾਇ ਕਹਿ ਆਬ ਨਮੋ ਇਕ ਸਾਧਗੀ ਤਾਪਾ
ਠੀਰ ਹੁਦਾਹੈ ਜਾਤਿ ਸਕੇ ਚਰਨੇ ਕਾ ਪਾਣਿ ਤੁਮ
ਰੇ ਅੰਗ ਕੇ ਲਾਗੈ ਗਾਤ ਤੁਮਾਰਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ

ਗਾਧਰਮਗਾਇਕੇਪਰਤਾਪਕਗਿਕਿਰਤਾਰ
 ਥਭਏ। ਤਾਰਾਜੇਨੇਡੰਡਉਤਕਰੀ। ਆਪਨੇ
 ਗਿਹੀਆਇਕਾਗਿਕੁਬ੍ਰਹਮਣਕੋਕਹਿਆ
 ॥ ਤੂੰਗੀਤਾਜੀਕੇਚਉਦਮੋਧਿਆਇਕਾਪਾਠ
 ਕਾਰਿਆਕਾਰੀ। ਰਾਜਾਭੀਸੁਨਕਾਗਿਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
 ਭਾਇਆ। ਤਾਸੀਨਾਰਾਇਣਜੀਕਹਿਆਏਲ
 ਛਮੀਚਉਧਮੋਧਿਆਇਕਾਇਹਿਫਲਹੈਸੋ
 ਤੇਸੁਨਿਆਹੈ।

॥ ਇਤ੍ਰਿਸੀਪਦਮਪੁਰਣੇ
 ਸਤੀਈਸਰਸੀਬਾਏਉਤਰਪੰਡੁਗੀਤਾਮਹਾਤਮੇ

ਉਧਮੋਧਿਆਇਸੀਪੁਰਨਭਇਆ॥ ੧੪॥

॥ ਆਗੇਪਵੇਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾਤ
ਮੁਰਲਿਆ॥ ॥ ਸੀਨਾਗਇਦੇਵਾਭਾ॥

॥ ਏਲਛਮੀਅਬਪਵੇਵੇਧਿਆਇਕਾਮਹਾ
ਤਮੁਕਹੋਹੋਤੁਸਵਨਕਾਗਿ॥ ਗਉਰੁਦੇਸਕੇਰਾ
ਜੇਕਾਨਾਉਨਗਸੀਪਥਾ॥ ਤਿਸਕੇਮੰਤੀਕਾਨਾ
ਮੁਸੁਰੰਭਾਥਾ॥ ਰਾਜੇਕੇਆਪਣੇਵਜੀਰੁਕਾਬ
ਰਾਭਰਵਾਸਾਥਾ॥ ਮਨਮੇਕਾਹਿਆਮੇਰਾਮੰਤੀ
ਬਹੁਤਕੁਲਾਰੈ॥ ਅਰਵਜੀਰੁਕੇਮਨਮੇਕਪ

ਟਿਵਰਤਾ ਕਹੈ ਮੰਗ ਜੇ ਕੋ ਮਾਰੁ ਕਾਰਿ ਰਾਜੁ ਕ
 ਰੇਗਾ ॥ ਇਸਾਚਿ ਤਵਨੀ ਮੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਬੀ
 ਤਗਾਏ ॥ ਏਕਾਦਿਨੀ ਜਿਉ ਰਾਜਾ ਸੁਤਾ ਬਾ ॥
 ਅਉਰ ਬੀ ਲੋਕ ਸੁਤੇ ਬੇ ॥ ਤਾਵਜੀ ਰਨੇ ਸਤੀ
 ਲੋਕ ਮਾਰ ਕਾਰਿ ਰਾਜਾ ਕੋ ਭੀ ਮਾਰਿ ਮਾ ॥ ਅ
 ਰਾਜੇ ਕੇ ਪੁਤ ਕੋ ਭੀ ਮਾਰਿ ਮਾ ॥ ਰਾਜੇ ਕੀ ਏ
 ਬੀ ਭੀ ਮਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਰਾਜਾ ਮਾ ਪੁਕਰਨ
 ਲਾਗਾ ॥ ਇਸੀ ਤਰਹ ਨਾਲਿ ਬਹੁਤ ਬਰਸ
 ਬੀ ਤਗਾਏ ॥ ਬਹੁ ਗਈ ਕਾਦਿਨੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੇ ਭੀ ਪੁ

ਨਛਡੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਕ੍ਰਮਿ ਰਤ ਮੁਇਆ।
ਤਾਜ ਸੰਬੰਧ ਕਾਰਿ ਮਾਰੂ ਦੇ ਲੈ ਗਏ। ਤਾਰਾ ਜੈ
ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਿ ਆਕਿ ਮਾਹੈ। ਤਾਜ ਮਦੂ
ਤਾ ਕਹਿ ਆਏ ਹਿ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹੈ ਜੀ। ਤਾ ਧਰਮ
ਮਰਾਇ ਕਹਿ ਆਕਿ ਮਾਹੈ। ਤਾਜ ਮਦੂ ਤਾ
ਕਹਿ ਆਏ ਹਿ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹੈ ਜੀ। ਤਾ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਕਹਿ ਆਕਿ ਮਾਹੈ। ਤਾਜ ਮਦੂ ਤਾ ਕ
ਹਿ ਆਏ ਹਿ ਬਡਾ ਪਾਪੀ ਹੈ ਜੀ। ਤਾ ਧਰਮ ਰਾ
ਇ ਕਹਿ ਆਇ ਸਕੇ ਬਡੇ ਪੈਰ ਨਰ ਕਮੇ ਪਾ

ਵੇਸਮੇਂ ਸਹੀ ਕਰੁ ਬਹੁਤ ਨਰ ਕਭੋਰੇ॥ ਤਾਅ
ਗਿਆ ਕਰੀ ਇਸ ਕੋਘੈ ਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਪਾਵੇ॥
ਬਹੁਤ ਅਗਿਆ ਕਰੀ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਮੇਜ
ਨਮ ਦੇਵੇ॥ ਤਾਉਨ ਘੋਰੇ ਨੇ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਾਬਿ
ਖੇਜਾਇ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ॥ ਰਹਾ ਬਹੁ ਬਡਾ
ਘੋਰਾ ਭਲਿਆ॥ ਬਡੇ ਮੁਲ ਕਾ॥ ਤਹਾਇ ਕੁ
ਬੈਸੁ ਘੋਰੇ ਆਕਾ ਬੈਪਾਰੀ ਰਹਦਾ ਥਾ॥ ਉਨ
ਵਹੀ ਘੋਰਾ ਮੁਲੁ ਲੀਤਾ॥ ਵਹੁ ਬਪਾਰੀ ਘੋ
ਰੂ ਕੇ ਮੁਲੁ ਲੈ ਕਾਹਿਆ ਪਦੇ ਦੇਸ ਕੇ ਰਲਿਅ

੧੦੫

॥ ਜਾ ਦੇ ਸਮੇ ਅਗ ਇਆ ਤਾ ਗ ਜੇ ਕੇ ਲੋ ਕਾ ਨੇ
ਗ ਜੇ ਕੇ ਖਬਰ ਕਰੀ ॥ ਕਰੈ ਏ ਗਾ ਜੀ ਇਕ
ਸਉ ਦਾ ਗਰਘੈ ਤੁਲਿਆ ਅਗ ਇਆ ਹੈ ਅਪਰ
ਬਡੇ ਮੁਲ ਕਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਤਮ ਕੇ ਦਰ ਕਾਰ ਹੈ ਤਾ
ਲੇ ਵੇ ਜੀ ॥ ਤਾ ਗ ਜੇ ਉਸ ਬੈ ਪਾਗੀ ਕਿ ਬੁਲਾਇ
ਕਹਿਘੈ ਤਾ ਦੇਖਿ ਅਗ ॥ ਤਾ ਗ ਜੇ ਉਸ ਬੈ ਪਾਗੀ
ਤੇਘੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮੁਲ ਲੀਤੇ ॥ ਓਹੁ ਭੀਘੈ ਤੁ
ਵਿਚੇ ਮੁਲ ਲੀਤਾ ॥ ਤਾ ਗ ਜੇ ਕਹਿ ਅਗ ਇਸਘੈ
ਕੈ ਕਓ ਠੇਹੋ ਤਹਾ ਅਓਹੁ ਸਭੇਘੈ ਤੇ ਠੇਹੇ ॥

ਜਾਚੁ ਸਘੋੜੇ ਨੇ ਟੇਰ ਨ ਲਗੇ। ਤਾਘੋੜੇ ਨੇ ਗ
ਜੇ ਕੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕਹਿ ਸਿਰਿ ਟੇਰਿ ਮਾ। ਤਾ
ਜੇ ਕਹਿ ਮਾਇ ਨਿਘੋੜੇ ਮੇਰੀ ਵਲ ਦੇਖਿ ਕਹਿ
ਸਿਰਿ ਟੇਰਿ ਮਾ। ਏਹੁ ਕਾਰਨਾ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਾ
ਗਜੇ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣਿ ਮਾ। ਜੋਘੋੜੇ ਕੀ ਪ
ਰੀਖਿ ਮਾ ਜਾਣ ਦੇਖੇ। ਕਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਏਹਿ
ਜੋਘੋੜਾ ਹੈ ਮੁਲੁ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਇ ਸਕੇ ਟੇਰ
ਨ ਲਗੇ ਥੇ ਤਾਇਨ ਮੇਰੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕਹਿ ਸਿ
ਰਿ ਹੀ ਲਾਇ ਮਾਥਾ। ਏਹੁ ਕਾਰਨਾ ਕੀਆ ਹੈ

੧੦੬

੦

ਜੀ॥ ਤਾਬ੍ਹਾਮਲਾਨੇ ਕਾਹਿਅਏਰਾਜਾਜੀ
ਤੁਮਕੋਇਨੀਸਿਰਾਨਿਵਾਇਆਥਾਜੀ॥ ਕੋ
ਈਪੈਤਮਾਗਸਰਪਪੈਜੀ॥ ਤਾਰਾਜੇਕਾਹਿਅ
ਸਿਉਤੁਮਕਹਦੈਹੋਤਿਓਨਹੀ॥ ਫੇਰੁਰਾਜੇ
ਕਾਹਿਅਭਾਲਾਹੁਇਤੁਮੇਮੁਲੁਲੀਤਹੀ॥
ਜਾਬਹੁਤਾਇਨਬੀਤੇਤਾਇਕਾਇਨੀਰਾਜਾ
ਸਿਕਾਰੁਖੇਡਾਨਿਕੋਚਲਿਅਮਾ॥ ਸਿੰਘਲਾਦੀ
ਪਕੇਘੋੜੈਪਰਾਮਸਵਾਰੁਹੋਇਅਮਾ॥ ਰਾਜਾਬ
ਨੀਮੇਗਾਇਅਮਾ॥ ਤਹਾਸਿਕਰੁਪਿਛੈਘੋੜੈ

ਤਿਸਾ ਪਾਧਾ ਬਹੁਤ ਸਤਾ ਬੀਰਲੈ। ਰਾਜਾ
 ਸਿਕਾਰੁ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰਿ
 ਇਨਿਕਾਲਿਆ ਹੋਰ ਸਾਦਿਨ ਰਾਜਾ ਸਿਕਾ
 ਰਾਹੁ ਬਾਣਾਨਾ ਲਿਖਾ ਗੋਲੀਆਨਾ ਲਖਾ
 ਬਰਛੀਆਨਾ ਲਖਾ ਰਾਖਾ। ਉਸਾਦਿਨ ਰਾ
 ਜਾ ਸਿਕਾਰੁ ਬਨਾ ਲਿਖ ਕਾਹਿਲੀਤਾ। ਤਾ
 ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ। ਇਤਨੇ ਮੇ
 ਦੇ ਪਾਹਿਰਾਇ ਨਿਚਰਿਆ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕੋਰੀਖਾ
 ਲਾਗੀ। ਜਾਰਾ ਜਾ ਦੇਖ ਬਨ ਮੇਇ ਕਾ ਅਤੀਤ

ਕੀ ਕੁਟੀਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੁਲਾਸਰੇ ਵਰੁ ਹੈ॥
ਰਾਜਾ ਭੂਹਗਾਇਆ॥ ਘੋੜਾ ਬਿਗਛਿ ਸਿਓ
ਬਾਧਿਅਪਾਣੀ ਪੀਤਾ॥ ਜਾਦੇਖੇਤਾ ਇਕੁਤ
ਪਸੀਹੈ॥ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਗੀਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇ
ਧਿਆਇਕਾ॥ ਮਾਧਾਸਲੋਕੁ ਲਿਖਾਇਤਾਹੈ॥
ਤਿਸ ਕੋ ਕਹਿਅਰੇ ਬਾਲਕ ਤੂੰ ਖੇਲਦਾ ਭੀ ਠਿ
ਹੁ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਪਤ ਪਰ ਜੇ ਕੁਛ ਲਿਖਿਆਹੈ
ਤਸ ਕੋ ਪੜ੍ਹ ਭੀ॥ ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਓਸਾ ਬਿਛਨਾਲੁ
ਘੋੜਾ ਬਾਧਿਆਥਾ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਵ ਹੀ ਪਤਿ ਜੇ

ਸਿਪਤ ਪਰੁਗੀਤਾ ਕਾਮਾਧਾਸਲੋ ਕੁਲਿਖਿ १੦੮
ਆਥਾ ਸੋਈ ਪਤਤੁ ਕਰਿਯੋ ਤੈ ਪਰਾਮਾ
ਇਪਾਇਆ ਘੋੜੇ ਨੇਵੇ ਅਖਰੁ ਦੇਖੇ ਦੇਖਦੇ
ਹੀਤਤ ਕਾਲ ਘੋੜੇ ਕੀਏ ਹਿਛਟੀ ਦੇਵਦੇ ਹੀਪ ०
ਈਆ ਬਿਬਾਨਾ ਏਉ ਸਪਰੁ ਬੈਠ ਕਰਿ ਬੈਠੁ
ਠਕਉ ਚਾਲਿਅਾ ਅਕਾਸਿ ਮੇਜਾ ਇਖੜਾਤੁ
ਇਅਾ ਜਾਰਾ ਜਾਏਖੇ ਘੋੜਾ ਮਾਇਆ ਪਾਇਅ ०
ਹੋ। ਗਾਜਾ ਬਹੁਤ ਦਲਿ ਗੀਰਗੁ ਇਅਾ ਕਹੈਏ
ਹਾਕੀਨਿ ਮਾਰਿਅਾ ਇਰੁਨੇ ਮੇਵਹੀ ਅਕਾਸਤੇ ਦੇਉਤ

ਬੋਲਿਅਸਾਕਹੈਰੇਰਾਜਾਤੇਰਾਘੋੜਾਮੈਹਾ।
ਮੈਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈਪੈ।ਮੈਬੈਕੁਰਕਉਚਲਿ
ਆਹਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਾਹਿਅਤੈਕਉਨਪੁਨਕ
ਰਿਆਥਾ।ਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈਤਾਦੇਵਦੇਹੀਕਾਹਿ
ਆਏਰਾਜਾਤੀਇਸਰਖੀਸਰੁਤੇਪੁਛਾ।ਰਾਜੇ
ਜਾਇਰਖੀਸਰੁਤੇਪੁਛਾਅਸਾਕਹੈਦੇਰਖੀਸਰੁ
ਜੀਇਹੁਕਾਰਨਾਕੀਅਭਾਇਆਜੀ।ਤਾਸ
ਧਕਹਿਅਏਰਾਜਾਇਸਕੀਜਿਉਬਿਧਿਹੈ
ਤਿਉਕਹਦਾਹਾ।ਤਾਉਨਕਾਹਿਅਸਾਇਨੀਬਿ

ਛਕਪਤਪੁਰਗੀਤਾਕਾਆਧਾਸਲੋਕੁਲਿਖਿ
ਆਥਾਉਸਪਤਿਕੇਅਛੁਰਕੇਅਗੁਛਹੇਤੇਘੋ
ਛੇਕੀਦੋਹੀਛੁਟੀਦੇਵਾਦੇਹੀਪਾਈਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਭਾਇਆਯਤਾਰਜੈਕਾਰਿਆਏਹੀਪਿਛਲੈ
ਜਨਮਿਕਉਦਥਾਜਾਮੇਮੁਲਲੀਤਾਥਾਤਾ
ਇਨਿਮੇਰੀਵਾਲਦੇਖਿਕਾਰਿਸਿਰਿਹਲਾਇ
ਆਥਾਯਾਇਹੁਚਲਿਤੁਮੀਕਿਛੁਨਜਾਨਿਆ
ਜੀ।ਤਾਸਾਧਕਾਰਿਆਏਹਾਜਾਤੀਪਿਛਲੈਜ
ਨਮੁਭੀਰਾਜਾਥਾਯਾਇਹੁਪਿਛਲੈਜਨਮੁਤੇ

੧੦੯

ਰਾਵਜੀਰੁਥਾਤੈਨੋਇਨੁਮਾਰਿਆਥਾ।ਰਾ
ਜੁਏਹਿਕਰਨਲਾਗਾਥਾ।ਹੁਣੁਤੈਠੇਰਭੀਰ
ਜਾਭਾਇਆਹੈ।ਜਾਏਹਿਮੁਇਆਤਾਪਰਮ
ਗਾਇਨੋਇਸਕੋਸਭਨਰਕਭੁਗਾਏਬਹੁਰ
ਸਿੰਘਲਾਟੀਪਮੈ।ਇਸਕੋਘੋੜੈਕਾਜਨਮੁਦੀ
ਆਪਤਾਇਹਿਮੁਲੁਲੀਤਾ।ਇਨਤਾਸਿਰੁਹ
ਲਾਇਆਥਾ।ਤਾਉਨਿਕਹਿਆ।ਤੈਨਉਕ
ਹਿਆਥਾ।ਏਗਜਾਮੈਨੂੰਤੈਪਛਾਣਦਾਨਹੀ
।ਮੈਤੈਨੋਪਛਾਣਦਾਹਾ।ਇਤਨੀਬਾਤਿਕਹੀ

ਕਾਹੁ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰ ਕੋ ਗਇਆ ॥ ਪਿਛੇ ਤੇਰਾ ਜਾ ਕੇ
 ਲੋਕ ਹੋਰੁ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਹੋਰੁ ਘੋੜਾ ਲੇਆਇ
 ॥ ਤਾਗ ਜੇਨੇ ਸਭ ਧਿਕੇ ਤੰਤੁ ਉਤਕਰੀ ॥ ਘੋੜੈ ਪ
 ਰੁਬੈ ਠਕਰਿ ਰਾਜਾ ਆਪਨੇ ਪਾਰਿਕੋ ਅਗਇਅ
 ॥ ਰਾਜਾ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਦੇ ਕਰਿ ਆਪਤ ਪਸਿਅ
 ਕਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ਤਹਾ ਰਾਜਾ ਭੀਗੀ ਤਾ ਕੇ ਪੰ
 ਦਵੇ ਪਿਆਮਾਇ ਕਾ ਪਾਠੁ ਕਰਨਿ ਲਾਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਤਾ ਰਬੁ ਗੁਇਆ ॥ ਤਾ ਸੀਨਾ ਗਇਨੁ ਕਹਿਅ
 ਏਲਛਮੀ ਮੇ ਪੰਦਵੇ ਪਿਆਮਾਇ ਕਾ ਠਲੁ ਕਹਿ

ਆਹੈ ਸੋ ਤੈ ਸੁਣਿਆ ਹੈ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ

ਪਦਮ ਪੁਰਾਣੇ ਸਤੀ ਇਸ਼ਰ ਸੰਬਾਏ ਉਤਰ ਖੰਡੇ
ਗੀਤਾ ਮਹਾਤਮੇ ਧਿਆਗ ਇਪਵਿਵਾਸੀ ਪੁਰਨ
ਭਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਆਹੈ ਸੋ ਲਵੇ

ਧਿਆਗ ਇਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਿਆ ॥ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣੋ ਵਾਚੁ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾ

ਰਾਇ ਦਸੀ ਕਹਿਆ ਏਲਛਮੀ ਅਬ ਤੈਨੇ
ਸੋਲਵੇ ਧਿਆਗ ਇਕਾ ਫਲੁ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ਤੂੰ ਸਦ
ਨ ਕਰਿ ॥ ਸੋਰਠ ਦੇ ਸਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾਨਾ ਮੁਖਰੁ

ਗੁਬਾਹੁਥਾ॥ ਵਹੁਰਾਜਾਬਡਾਧਰਮਾਤਮਾਥਾ
 ॥ ਤਿਸਕੇਨਗਰਮਾਨਿਘਰਿਘਰਿਠਾਕੁਰਹੁ
 ਮਾਰੇ॥ ਅਰੁਜਗੁਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਘਰਮੇਜਗੀ
 ਅਰੁਸੁਇਨੇਕੇਥੀਮੁ॥ ਅਰੁਛਤਾਮੇਸੀਸੀਦੁ
 ਨਗਰੀਥੀਮ॥ ਅਰੁਗਜਾਹਰਿਕਾਭਗਤੁਥਾ
 ॥ ਅਰੁਸਾਧਾਸੀਤਾਕੀਅਰੁਬ੍ਰਹਮਣਾਕੀਸੇ
 ਵਾਕਰੈ॥ ਤਿਸਕੀਪਰਜਾਭੀਪਰਮਾਤਮਾਥਾ
 ਹੁਤਥੀ॥ ਰਾਜਾਹਰਿਕਾਭਗਤੁਥਾਸਭਨਜੀ
 ਆਪਰੁਦਇਆਕਰੈ॥ ਰਾਜੇਕੇਹਾਥੀਬਹੁਤ

ਥੋ॥ ੫੫ ॥ ਵੇਬਹੁਤ ਦਰਬੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ
ਲਾਲੁ ਜਵਾਹਰੁ ਬਹੁਤ ਥੋ॥ ੫੬ ॥ ਇਕੁ ਜੋਹ
ਥੀ ਥੀ ਸੋ ਬਡਾ ਰਾਜੇ ਕੇ ਨਗਰੁ ਮੈ ਸੋ ਰੁਬਹੁ
ਤ ਕਰੈ ॥ ਕਿਸੀ ਮਹਾਉਤ ਮਕਉ ਨੇੜੇ ਆਵ
ਫਦੇ ਵੈ ਨਹੀ ॥ ਜਿ ਕੋਈ ਮਹਾਉਤ ਮਓ ਸਪ
ਰਿਚ ਵੈ ਤਿ ਸਕੇ ਮਾਠਿ ਡਾਰੈ ॥ ਅਰਿਉ ਸਕੈ
ਪੈਗਾ ਮੈ ਜੰਜੀਰੁ ਪਾਈ ਰਖੀ ਮੈ ॥ ਤਾਗਾ ਜੇ ਦੇ
ਸਦੇ ਸਕੇ ਮਹਾਉਤ ਕੋ ਚਿਠੀ ਆਲਿਖੀ ਆ
ਕੋਈ ਮੈ ਸਾਭੀ ਮਹਾਉਤ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿ ਕੋਈ ਇ

ਸਹਾਥੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਕੜੈ ॥ ਉਸ ਕੋ ਨ ਜੀ ਕਰੇ
 ਈ ॥ ਆਇਸ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਵਹੁ ਹਾਥੀ ਨ ਗਰੁ ਕੇ
 ਮੰਦਾ ਅਗੈ ਖੜਾ ਰਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਗਲੀ ਮੇਜਾਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਿਸੁ ਗਲੀ ਕੇ ਢਾਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜਿਕੋ
 ਈ ਉਸ ਕੋ ਅਗੈ ਆਵੈ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਰਿ ਭਾਰੈ ॥
 ਬਹੁਰ ਨ ਗਾਰਿ ਮੇ ਆਵੈ ਮਨੁ ਖਾਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵੈ
 ॥ ਕਿਸੀ ਬਨ ਮੇ ਨਿਕਸਿ ਜਾਵੈ ॥ ਬਿਰਛਾ ਕੇ
 ਢਾਹਿ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਗਰ ਮੇ ਆਵੈ ਮੇਸੇ
 ਹੀ ਨ ਗਰ ਮੇ ਬਡੇ ਉਪਦ੍ਰੁਕਰੈ ॥ ਰਾਜਾ ਮਨ

ਮੇਰੀ ਤਾਬਹੁਤ ਕਰੈ। ਕਹਿਏ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਬਹੁਤ
 ਦੁਖ ਦੇਵੈ। ਤਾਮਾਨੇ ਮੇਰੀ ਬਿਚਾਰੀਆ ਕ
 ਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿਤ ਕਰਿ ਹਾਥੀ ਬਸਹੈ ਵੈਸੇ ਈ ਉਪ
 ਫਿਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਪੁਰੁਬ ਸਹੈ ਵੈ ਨਾਹੀ। ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਟੁਭੀ ਹਾਥੀ ਵਾਲਿ ਚਲਿਆ ਤਾਲੇ ਕਾ ਕਾਰੀਅ
 ਏ ਬ੍ਰਹਮਾਣਿ ਇਸ ਮਾਰਗ ਤੀ ਮਤੁ ਜਾਹੀ। ਹਾ
 ਥੀ ਮਾਰੈ ਗਾ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਟਕਰਿ ਆਮੇਰੇ ਬਿਖੈ
 ਭਜਨ ਕਾ ਮੇਰਾ ਬਲੁ ਹੈ। ਕਿਆ ਹਾਥੀ ਕੀ ਸਕ
 ਤ ਹੈ। ਜੁ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇਸ ਕੈ। ਤਾਲੇ ਕਾ

ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਪਸੂ ਹੈ। ਭਜਨਿ ਦਾਛ ਲਾਕਿ
ਆਜਾ ਲਦਾ ਹੈ। ਤੈਨੋ ਬੀਚਿ ਤੇ ਚੀਰਿ ਤਾਹੈ ਗ
॥ ਤਾਬ੍ਹ ਹਮਲ ਕਹਿਆ ਜੇ ਗਾਇੰਦਾ ਤਿਨ ਕੋ ਮ
ਰੈ ਗਾ। ਜੋ ਸੀਪ ਰਮੇ ਸੁਰਜੀ ਕੇ ਭੁਜਨ ਤੇ ਬੇ
ਮੁਖ ਹੈ। ਤਾਬ੍ਹ ਹਮਲ ਕਹਿਆ ਜੇ ਗਾਇੰਦਾ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਮਾਰੈ ਗਾ। ਜੋ ਸੀਪ ਰਮੇ ਸੁਰਜੀ ਕੇ ਭੁ
ਜਨ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖ ਹੈ। ਮੈ ਤਾਹਰਿ ਕਾ ਭੁਗਤੁ ਹਾਅ
ਰਮੇ ਗੈ। ਇਹਾ ਰੀਅਨ ਹੈ। ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਾਰਿ
ਮੇਰੀ ਮਿਤੀ। ਇਸੀ ਕੋ ਹਾਥਿ ਹੈ ਤਾਅਤ ਬਸੇਖ

੧੧੩

੦

੦

॥

ਬਿਨਾਮਾਈਕੋਈਨਹੀਮਾਰਦਾਇਤਨੈ
ਮੇਹਾਬੀਨਜੀਕਾਮਾਇਆਤਾਬ੍ਰਹਮਦ
ਜਹਾਖੜਾਥਾਤਹਾਹੀਖੜਾਗਹੀਆਜਹਾ
ਦੁਹਾਬੀਨੇਤੈਆਇਆਤਾਬ੍ਰਹਮਦਨੈ
ਉਸਕੀਵਾਲਿਨੇਤਕਰਿਦੇਖਿਆਤਾਹਾਬੀ
ਨੇਸੁੰਡਨਾਲਿਚਰਨਬੰਦੇਤਾਲੇਕੀਨੇਜਾ
ਇਆਬ੍ਰਹਮਾਇਨੇਹੁਇਮਾਰੈਗਾਤਾਹਾਬੀ
ਚਰਨਬੰਦਕੈਖੜਾਹਾਇਗਹੀਆਤਾਬ੍ਰਹ
ਮਦਕਹੀਆਏਗਜਾਇਦਮੇਤੈਨੋਜਾਇਦਾ

ਹਾਤੁਪਿਛਲੇਜਨਮਕਾਪਾਪੀਤਮੇਤੈਨੇਰੁ
 ਧਾਰਗਾਤੁਭੀਤਮਤੁਕਰੈ।ਤਾਵਹੁਗ
 ਜਿਐਦੁਬਾਰਬਾਰਚਰਨਛੁਹੈਮੰਥਾਨਿਵ
 ਵੈ।ਤਾਲੇਕੀਰਾਜੇਪਾਸਕਾਰਿਆ।ਏਰਾਜ
 ਜੀਜੇਸੁਹਾਥੀਕੇਪਕੜਨੇਕਾਜਤਨੁਤਮਕ
 ਰਦੇਥੇਸੋਹਾਥੀ।ਇਕੁਬ੍ਰਹਮਣੁਅਗੋਪੜਾ
 ਹੋਇਗਹਿਆਹੈਜੀ।ਏਹੋਬਾਤਸੁਣਿਕਾਰਿ
 ਰਾਜਾਅਗਇਆ।ਦੇਖੈਤਾਹਾਥੀਬ੍ਰਹਮਣ
 ਅਗੋਪੜਹੈ।ਤਾਸਾਧਕਹਿਆਹੈਗਜਾਇ

੧੧੪

ਦੁਤੰ ਅਗੈਆਉਹਾਥੀਅਗੈਆਇਕੋਸਿ
ਰਿਨੀਵਾਇਆਵਹੁਸਾਧਗੀਤਾਪਾਠੀਥਾ॥
ਕਰਿਮੰਡਲਤੇਜਲਲੇਕਰਿਅਰੁਮੁਖਤੇਕ
ਹਿਆਜੋਮੈਗੀਤਾਕੇਸੋਲਮੋਧਿਆਇਕੋਪਾ
ਠਕਰੇਕਾਪੁਨਿਮੈਇਸੁਹਸਤੀਕਉਦੀਆ॥
ਮੇਰੇਪੁਨਕਰੇਤੇਏਰਿਅਧਰਮਦੇਹਿਤੇਛੁ
ਟੈ॥ਇਤਨਾਕਹਿਕਾਰਿਉਸਕੈਮੁਖਉਪਾਰਿ
ਛਿਟਾਕਿਆ॥ਤਬਹੀਤਤਕਾਲਿਹਾਥੀਕੀ
ਦੋਹਿਛੋਰੁਕਰਿਦੇਵਦੇਹੀਪਾਈ॥ਬਿਬਾਨ

ਅਯਾਏਆਤਿਸੁਪਰਬੈਠਿਕਹਿਉਸਰਜੇ
 ਕੇਅਗੇਆਪੁਕੁਭਾਇਆਕਹਿਆਏ
 ਰਾਜਮੈਤੇਰੇਨਗਰਮੈਇਸੀਨਮਿਤਿਰਹਦਾ
 ਥਾਤੁਬਠਾਧਰਮਗੁਹੈਮੇਆਨਮੇਬਿਚਾਰੁ
 ਕਰਦਾਥਾਕੋਈਅੰਸਾਜੀਉਹੋਵੈਮੇਨੋਇਸ
 ਦੇਹਿਤੇਛੁਡਾਵੈਇਨਬ੍ਰਹਮਣਨੇਗੀਤਕੋ
 ਸੋਲਵੋਧੀਆਇਕਾਇਕੁਸਲੇਕੁਕਾਪੁਨਦੇ
 ਕਹਿਅਧਰਮਦੇਹਿਤੇਛੁਡਾਇਆਸੁਕਤਿ
 ਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਕਹਿਆਇਤਨੀਬਾਤਕਹਿਕਹਿ

ਬੇਕੁੰਠਕੋਗਇਆ। ਰਾਜੇਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿਪ
ਸਿਆਇਭੂਭੈਤਕਗੀ। ਕਹੈਏਸਾਧਜੀ
ਤੈਕਉਦੁਸੰਤਪਤਿਆ। ਜਿਸੁਕਰਿਏਹਿਹ
ਬੀਹਾਬੀਖਨ੍ਹਹੈਇਰਹਿਆ। ਠਹਿਰਿਮੁਕਤਿ
ਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰਿਆ। ਤਾਬ੍ਰਹਮਾਦੁਕਹਿ
ਆਮੇਸੀਗੀਤਾਜੀਕੇਸੇਲਮੇਧਿਆਇਕ
ਪਾਠਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਕਰਦਾਹਾਜੀ। ਤਿਸੁਕਾਪ੍ਰ
ਨਮੇਤਿਸਕੀ। ਤਿਸਕੀਨਮਿ। ਤਿਕਰਿਆਬ
॥ ਉਸਕੇਢਲਕਰਿਏਹਿਹਾਬੀਜੀਇਆ।

ਅਰੁਮੁਕਤਿਹੋਇਆ॥ ਤਾਰਾਜੇਕਾਰਿਆਜੀ ੧੧੬
ਗਾਜੀਏਦੁਪਿਛਲੈਜਨਮਕਉਲਥਾਜੀ॥
ਬ੍ਰਹਮਦਨੇਕਾਰਿਆਏਰਾਜਾਏਹੀਹਸਤੀਪਿ
ਛਲੈਜਨਮੁਇਕੁਬ੍ਰਹਮਦਥਾ॥ ਇਕੁਤਪ
ਸੀਸਾਧਕਾਸਿਖਥਾ॥ ਗੁਰਨੇਇਸਕੋਬਿਏ
ਆਬਹੁਤਪੜਾਈਥੀ॥ ਤਾਇਕੁਸਮੇਬਿਖੇ
ਗੁਰੁਤੀਰਥਕੋਚਲਿਆ॥ ਓਹੁਸੇਵਕਉਸੀਨ
ਗੁਰੁਮੇਰਹਦਾਥਾ॥ ਓਸਸਿਖਕੀਪ੍ਰਤਤਾਬ
ਹੁਤਹੋਈ॥ ਰੁਲੇਰੁਲੇਮਨਖਉਸਕੇਦਰਸਨ

ਕੋਆਉਲਾਗੋ।।ਇਤਨੇਮੇਬਾਰਾਬਰ
ਸਪਿਛਉਉਸਕਾਗੁਰੂਰੀਆਇਆ।।ਜਾ
ਦੇਖੇਤਸਿਖਬੈਠਾਹੈ।।ਤਾਉਨਸਿਖਨੇਦੇਖਿ
ਆਮੇਗਗੁਰੂਆਇਆਹੈ।।ਤਾਮਨੇਮੇਬਿਚ
ਗਨਿਲਾਗਾ।।ਮੇਇਨਕਾਮਾਦਰੁਕਰਾਚ
ਰਨਗਾਰਿਰਾਗਾ।।ਮੇਰੀਪ੍ਰਭਤਾਪਾਟਿਜਾਇ
ਗੀ।।ਤਾਉਨਸਿਖਨੇਆਪਨੇੜਮੁਦਲੀਏ
।।ਅਰੁਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ।।ਗੁਰਨੇਜਾਨਿਆ
ਮੇਨੇਦੇਖਿਕਰਿਨੇੜਮੁਦਗਿਆਹੈ।।ਤਾਗੁ

ਰਨੇਕਹਿਆਰੇਮਦਾਅੰਧਤੈਮੰਨੋਉਦੇਖਿਕ
 ਰਿਨਮੰਥਾਨਿਵਾਇਆਨਡੰਡਉਤਕਰੀ
 ਯਤੈਆਪਨੀਪ੍ਰਭਤਾਕਾਅਭਿਮਾਨਕਾਰਿਅ
 ਹੈ॥ਅਉਰਤੈਨੀਕਿਆਸਰਾਪੁਦੇਵਾ॥ਜਾ
 ਹਿਤੁਹਾਥੀਹੁਜੀਓ॥ਤਾਇਨਬੇਨਤੀਕਰੀ
 ਕੈਹੰਜੀਤਮਾਰੇਬਚਨਤਾਬਿਰਥੇਜਾਣੇਕੇਨ
 ਹੀ॥ਏਮਹਾਰਾਜਜੀਮੇਗਉਧਾਰੁਕਿਉਕਰਿ
 ਰੇਵੈਗਾ॥ਤਾਗਰਕਹਿਆਗੀਤਾਕੇਸੋਲਵੇ
 ਧਿਆਇਕਾਪਾਠਕਾਪੁਨੁਜਿਕੋਈਤੈਨਦੇ

ਵੈਗਾਤਾਤੇਰੀਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੀ।।ਸੇਵਹੁਹਾ
ਥੀਉਧਾਰਿਆ।।ਤਾਰਾਜੈਕਾਹਿਆਜੀਮੈਨੂੰ
ਭੀਗੀਤਾਕਾਪਾਠਕਰਾਨੇਸਿਖਾਵੇਜੀ।।ਤਾ
ਸਾਧਕਹਿਆਭੁਲਾਰਾਜਾਤਾਸਾਧਨੇਗੀ
ਤਾਕਾਪਾਠਗਜੇਕੋਭੀਸਿਖਾਇਆ।।ਤਾ
ਰਾਜਾਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰਕਉਗਜਦੇਕਰਿਆਪੁ
ਤਪਸਿਆਕਰਨਕੋਬਨਮੈਗਾਇਆ।।ਤ
ਸੀਨਾਰਾਇਣਿਜੀਕਹਿਆਹੇਲਛਮੀਗੀ
ਤਾਕੇਸੋਲਮੋਧੀਆਇਕਾਫਲਕਹਿਆਸੇ

ਤੈਸਾਨਾਮ॥

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾ

੧੧੮

ਲੇਸਤੀਈਸਰੁਸੰਬਾਏਉਤਰਖੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾ
ਤਮਨੇਸੋਲਵਾਧਿਆਯਾਇਸ੍ਰੀਪੁਰਨਭਾਇਆ॥

੧੬॥

॥ਆਗੈਗੀਤਾਕੇਸਤਾਰਵੇਧਿ

ਆਯਾਇਕਾਮਹਾਤੁਮੁਚਲਿਆ॥

॥ ॥

॥ਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਵਾਚੁ॥

॥ਸ੍ਰੀਲਛਮੀ

ਜੀਕੋਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਜੀਕਹੇਹੈਲਛਮੀਅਬ
ਗੀਤਾਕੇਸਤਾਰਵੇਧਿਆਯਾਇਕਾਫਲੁਕਹੇਹੈ
ਤੂੰਸਵਨਕਰੁ॥ਇਕੁਮੰਡਲੀਕੁਦੇਸੁਥਾਤਿ

ਸਕੇ ਰਾਜੇ ਕਾਨਾ ਉਦੁਸਾਸਨ ਥਾ ॥ ਇਕੁ ਰਾ
ਜਾ ਹੋਰ ਸੁਦੇਸ ਕਾ ਭੀ ਥਾ ਉਨ ਦੇ ਨੇਨੇ ਹਾ ਥੀ
ਲੜਾਏ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਸੁਗਤਿ ਬੀਧੀ ਜਿ
ਸਕਾ ਹਾ ਥੀ ਜਿ ਤੈ ਸੋਈ ਦਰਬਾਜਿ ਤੈ ॥ ਇਹਿ
ਕਹਿ ਕਹਿ ਹਾ ਥੀ ਲੜਾਏ ॥ ਜਾ ਦੇ ਨੇਨੇ ਲੜੇ ਤ
ਵਹੁ ਅਉਰ ਦੇਸ ਕਾ ਜੋ ਰਾਜਾ ਥਾ ਤਿਸ ਕਾ ਹਾ
ਥੀ ਜਿ ਤਿਅਸਾ ॥ ਰਾਜੇ ਦੁਸਾਸਨ ਹਾ ਥੀ ਮਾਰਿ
ਆਸਾ ਫੇਰ ਕੀਤ ਨੇ ਕੁਝਿ ਰੁਪਿ ਛੈ ਤੇ ਹਾ ਥੀ ਮ
ਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਉ ਬਹੁਤਾ ਚਿਤਾਉ ਪ

ਜੀ॥ ਕਹੈ ਇਕੁ ਤਾਮੇਰਾ ਦਰਬੁ ਗਾਇਆ ॥
ਜੈ ਹਾਥੀ ਮੁਇਆ ॥ ਤੀਜੈ ਲੋਕਾ ਕੀ ਹਾਸੀ
ਹੋਈ ॥ ਮੇਰੀ ਨੀਦਿਆ ਚਲੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀਰਿ
ਤਵ ਨੀਕਰ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਗਾਜੇ ਕਾਭੀ ਮਰਨੁ ਭੁ
ਇਆ ॥ ਤਾਗਾਜੇ ਕੋ ਭੀ ਜਮ ਬੀਧਿ ਲੇ ਗਏ ॥
ਤਾਗਾਜੇ ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹੀਆ ਏਹਿ ਹਾਥੀ ਕੇ
ਮੋਹ ਮੈ ਮੁਇਆ ॥ ਇਸਿ ਕੋ ਹਾਥੀ ਕੀ ਜੂਨ ਦੇ
ਵੇ ॥ ਗਾਜੇ ਦਸਾਸਨ ਮਾਰਿ ਕੈ ਫੇਰਿ ਹਾਥੀ ਕੀ ਜੂ
ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਿੰਘ ਲਾਈ ਪਮੇਜਾਇ ਜਨ ਮੁਖ

੧੧੯

੦

ਇਅਸਾਓਹੁਰਾਜੇਕੈਹਾਥੀਬਹੁਤਥੇ॥ਤਿ
ਨਾਮੇਇਰਿਭੀਹਾਥੀਅਸਾਇਅਸਾਇਸਨੈ
ਪਿਛਲੇਜਨਮਕੀਸਭਸੁਧਰਹੀਥੀ॥ਅਨ
ਮੇਕਤੈਮੇਭੀਪਿਛਲੇਜਨਮਾਬਿਖੈਰਾਜਾਥਾ
॥ਜਾਮੇਹਾਥੀਮੇਮਾਨਿਦੀਆਤਾਮੇਭੀਹਾਥੀ
ਕੀਜਨਪਾਈ॥ਅੇਸੇਹੀਕਾਰਿਬਾਰੁਬਾਰੁਪ
ਛੁਤਾਵੈ॥ਅਰਬਹੁਤਰੁਦਨੁਕਰੈ॥ਦਾਣਾਪ
ਣੀਕਛੁਖਾਵੈਨਾਹੀ॥ਇਤਨੈਮੇਇਕੁਸਾਧ
ਇਸੰਤਰੀਅਸਾਇਨਿਕਲਿਅਸਾ॥ਤਿਸਰਾਜੇ

ਕੋਸਲੋਕਪਾਤ੍ਰਿਕਾਰਿਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਕਾਰਿ
 ਅਗਾਤਾਹਜੇਕਹਿਆਏਸਾਧਜੀਕਿਛੁਮੰ
 ਗਿਲੋਹੀ। ਤਾਬਹਮਲਕਾਰਿਅਗਾਅਓਰਤ
 ਮੇਰੈਸਭਾਕਿਛੁਹੈਮੇਪਰੁਮੇਰੇਹਾਥੀਨਾਹੀ।
 ਮੇਨਓਹਾਥੀਦੇਹੀ। ਤਾਸਿੰਘਲਾਦੀਪਕੇਰ
 ਜੇਨੇਵਹੀਦਸਾਸਨਰਾਜਾਸੇਈਹਾਥੀਉਸਬ
 ਹਮਲਕੋਦੀਅਗਾਬਹਮਲਅਪਵੇਘਰਲੇ
 ਅਗਇਅਗਾਬਹਮਲਦਾਣਾਪਾਣੀਖੁਲਵੈ
 ਹਾਥੀਖਾਵੈਨਾਹੀ। ਅਹੁਰੁਦਨਕਰੈਮਨਮੇ

੧੨੦

੦

੦

ਚਿਤਾਮਾਨ ਰਹੈ। ਕਹੈ ਰੋ ਕੇਈ ਅੰਸਾਭੀ ਹੈ
ਮੈਨੋਇ ਸਿਆਧਰਮ ਦੇ ਹਿਤੇ ਛੁਗਾਵੈ। ਤਾਬ
ਹਮਣ ਨੇ ਮਹਾਉਤ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ਪੁਛਿਆ।
ਦੇਖੁ ਤਾਇ ਸਿਹਾਥੀ ਕੋ ਕਿਆ ਦੁਖੁ ਹੈ। ਇ
ਹੁਖਾ ਦਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ। ਤਾਮਹਾਉਤ ਨੇ ਦੇਖ
ਕਾਰਿ ਕਾਹਿ ਅਜੀ। ਇਸ ਕੇ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨਹੀ।
ਤਾਬ ਹਮਾਇ ਫੇਰਿ ਰਾਜੇ ਪਾਸਿ ਗਇਆ। ਕ
ਹੈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਵਹੁਹਾਥੀ ਖਾਦਾ ਪੀਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀ।
।। ਅਰੁ ਖੜਾਰ ਦਨ ਕਰੈ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਰਾਜੇ ਕਾਰਿ

ਮਾਚਲਮੈਦੇਖਾਤਾਰਜੇਭਲੇਭਲੇਬੈਦਮ
 ਹਾਉਤੁਨਾਲਿਲਿਅਮਾਇਅਮਾਜਹਾਹਾਥੀ
 ਖੜਥਾਰਜੈਬੈਦਾਕੋਕਹਿਆਵੇਖੋਇਸਕੋ
 ਕਿਆਦੁਖੁਹੈ। ਤਾਬੈਦਾਮਹੁਮਹਾਉਤਾਨੇਦੇ
 ਖਿਆਕਹੈਰਾਜਾਜੀਇਸਕੋਤਾਦੁਖੁਕੋਈਨ
 ਹੀਜੀ। ਅਮੇਪੁਰਾਇਸਕੇਮਨਮੈਦੁਖੁਹੈ। ਮਨ
 ਕੇਦੁਖੁਕਰਿਹਾਥੀਦੁਖੀਹੈਜੀ। ਤਾਰਾਜੈਕਹਿ
 ਆਜੇਏਹੁਮੁਖਤੇਬੋਲਦਾਕਿਉਨਹੀ। ਤਾਰਾ
 ਜੈਕਹਿਆਏਹਾਥੀਤੂਮੇਰੇਨਾਲਿਬੋਲਿਤੈਨੇ

ਕਿਆਦੁਖੁਹੈ। ਤਾਹਾਥੀਆਨੁਖਕੀਭਾਖਿ
ਆਮੈਕਹਿਆਏਰਾਜਾਤੁੰਬਰਾਧਰਮਾਅਤ
ਮਾਹੈ। ਅਮਰਏਹੁਬ੍ਰਹਮੰਦੁਭੀਬਡਾਬੁਧਵਾ
ਨਿਹੈ। ਇਨਿਭੁਲੇਪੁੰਨਾਮਾਰਿਪੀਤੁਤਹਾਰਿ
ਕਾਭਗਤੁਹੈ। ਏਰਾਜਾਤੁੰਜੇਮੈਨੋਪੁਛਿਦਾਹੈ
। ਖਾਦਾਪੀਦਾਕੁਛੁਨਾਹੀ। ਏਰਾਜਾਇਸੁਬ੍ਰ
ਹਮੰਦਕੇਘਰਮੈਸਭਕੁਛੁਹੈ। ਇਸਕਾਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਸੋਪਾਵੈਜੇਪੁੰਨਾਮਾਤੁਮਾਰੇਵੈ। ਰਾਜਾਮੈਤਾਬ
ਰਾਪਾਪੀਹਜੀ। ਮੈਨੋਇਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੀਠਾਕੁ

ਰੁਜੀਕਾਕਹਾਹੈ। ਤਾਬ੍ਰਹਮਣਕਹਿਆਏ
 ਰਾਜਾਤੀਆਪਨਾਹਾਥੀਫੇਰਿਲੇਹਿ। ਨਿਦਾ
 ਲਾਖਾਵੈਨਾਪਾਣੀਪੀਵੈ। ਤਾਰਾਜੈਕਹਿਆ
 ਮੇਫੇਰਿਲੇਵਾ। ਮੇਰੇਭਾਣੇਮੇਰੇਭਾਵੈਜੀਵੈ।
 ਮੇਰੇਭਾਣੈਕੁਛਹੋਵੈ। ਤਾਹਾਥੀਕਹਿਆਏਰਾ
 ਜਾਜੀਤੁੰਕਲਪੇਮਤਾ। ਜੋਮੈਕਹਿਦਾਹਾਸੇਤੁੰਕਰ
 ਾਕਹੈਏਬ੍ਰਹਮਣਤੇਰੇਘਰਮੇਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੀਪੈ
 ਥੀਹੈਤਾਬ੍ਰਹਮਣਕਹਿਆਹੈ। ਤਾਹਾਥੀਕਹਿਅੰ
 ਲੇਆਉ। ਬ੍ਰਹਮਣਪੋਥੀਲੇਆਇਆ। ਤਾਹਾਥੀਕਹਿ

ਆਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਸਤਾਰ ਮੇਧਿਆਇਕਾ
ਸਲੇ ਕੁਤੂਮੇ ਨੇ ਸੁਣਾਓ। ਤਾ ਮੇਧਿਆਇਕਾ ਅਧਰ
ਮਦੇ ਹਿਤੋ ਛੁਟਾਗਾ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣਨੇ ਗੀਤਾ ਕੇ
ਸਤਾਰ ਮੇਧਿਆਇਕਾ ਪਾਠ ਕਰਿਆ। ਤਾ ਹ
ਥੀ ਨੇ ਸੁਨਿਆ। ਤਾ ਬਹੀਤਤ ਕਾਲਹਾ ਥੀ ਕੀ
ਦੇ ਹਿਛੁਟਿਆ। ਦੇਵ ਦੇਤੀ ਪਾਈ ਬਿਬਾਨ
ਆਇਆ ਤੇ ਸੁਭਿ ਪਾਰਿ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕੇ
ਅਗੈਆ। ਟਿਖਤਾ ਕੁਇਆ। ਤਾ ਰਾਜੇ ਸਿਭ
ਕਹਿਆ। ਏਹ ਜਾਤੁ ਪੀਨਿ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਪੀਨਿ

ਬਾਹਮਾਇਹੈ॥ ਜਿਨਮੇਨੋਕਿਰਤਾਰਥਕਾਰਿ
 ਆਹੈਜੀ॥ ਅਬਿਮੇਬੈਕੁੰਠਕੋਚਲਿਆਹੁ
 ॥ ਤਾਰਾਜੈਕਹਿਆਤੁਤਾਬੈਕੁੰਠਕੋਜਾਦਾਹੈ॥
 ਮੇਰੇਪਾਸੀਕਹੁਤੁਅੰਪਨੇਪਾਹਿਲੇਜਨਮਕੀ
 ਬਾਰਤਾ॥ ਹਾਥੀਕੀਦੋਹਿਤੈਕਿਉਕਰਿਪਾਈ
 ਥੀ॥ ਤਾਉਨਦੇਵਦੇਹੀਪਾਇਕਾਰਿਕਹਿਆ
 ॥ ਮੇਪਿਛਲੇਜਨਮਕਾਰਜਾਹਾ॥ ਮੇਰਨਾਮੁ
 ਦੁਸਾਸਨਥਾ॥ ਮੇਹੋਰਸੁਨਾਇਹਾਥੀਲਣਾ
 ਏਥੇ॥ ਮੇਰਾਹਾਥੀਨਠਾ॥ ਕਿਤਨੇਕਾਇਨਾਤੇ

ਪਿਛੈ ਹਾਥੀ ਮੁਇਆ ਓਸ ਕੇ ਮਰਨੇ ਤੇ ਮੈਨੇ
ਬਹੁਤਾ ਓਤਾ ਉਪਜੀ। ਬਹੁਤ ਮੇਰੇ ਭੀ ਪ੍ਰਾਨ
ਛੁਟੇ। ਜਾਬੈ ਮੈਨੇ ਲੇ ਗਏ। ਤੁਹਾ ਜੇ ਧਰਮ
ਇਕਹਿ ਆਇਸ ਕੇ ਹਾਥੀ ਕੈ ਮੋਹ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨ ਛੁ
ਟੇ। ਓਸ ਕੇ ਹਾਥੀ ਕੀ ਜਨਮੇ ਪਾਵੇ। ਤਾ ਮੈ
ਨੇ ਹਾਥੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਦੀਆ। ਤਾ ਮੇਰਾ ਜੇ ਧਰਮ
ਕੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿਉ ਕਹਿ ਰੇ ਵੈਰੀ
ਜੀ। ਤੁਹਾ ਜੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਿ ਆਜੇ ਕੋਈ ਤੈ
ਨੇ ਸੀ ਗੀਤਾ ਜੀ ਕੇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਪਿਆਮਾ ਇਕਾ ਪਾਠਿ

ਸੁਭਾਵੇਗਾ। ਤਾਤੇਗੀਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੀ। ਇਤ
ਨੀਬਾਰਤਾਕਹਿਕਹਿਬੈਛੰਠਕੋਸਿਧਾਰਿਅ
॥ ਰਾਜਾਮਾਪਦੇਗਿਹਿਅਗਇਅਗ। ਬ੍ਰਹਮ
ਰਾਮਾਪਦੇਕਾਰਜਲਾਗਾ। ਤਾਸੀਨਾਰਾਇ
ਣਜੀਕਹਿਆਏਲਛਮੀਮੈਸਤਾਰਮੋਧੀਅ
ਇਕਾਠਲੁਕਹਿਆਸੋਤੈਸ੍ਵਨਕਰਿਆ
ਠੈ॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਪਦਮਪੁਰਾਣੇਸਤੀਈਸੂ
ਸੰਬਾਏਉਤਰੁਖੰਡੇਗੀਤਾਮਹਾਤਮਨੇਸਤਾਰ
ਮੋਧੀਅਗਇਸ੍ਰੀਪੁਰਨਗੁਇਅਗ। ੧੭॥ ॥

ਅਗੋਅਠਾਗਮਾਪਿਆਉਚਲਿਆ ਅ
ਰਜਨਉਵਾਚ ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗ
ਵਾਨਜੀਪਾਤਿਪ੍ਰਸਨਕਰੋਹੈ ਹੈਮਹਾਬਾ
ਹੈਜੀਸੀਨਿਆਸਕਿਸਕੋਕਹਤੇਹੈਜੀ ਅ
ਹੁਤਿਆਗਕਿਸਕੋਕਹਤੇਹੈਜੀ ਮੇਨੁ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਇਨ ਦੇ ਨੇਪਰ ਸਨੇ ਕਾ ਉਤਰੁਕ ੨੮
ਹੋ ਜੀ ॥ ਮਰ ਜਨ ਕੀ ਬੈਨ ਤੀ ਮਾਨ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਾਨ ਜੀ ਬੋਲ
ਤੁਭਏ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ॥ ਹੇ ਮਰ
ਜਨ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਜੋ ਸਭ ਹੀ ਕਰਮਕ
ਰਜ ਹੋਂ ॥ ਜੋ ਤਿ ਮਾਗ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਾ ਮਲ
ਕੀ ਸਗਨਿ ਮਾਵੈ ਹੋ ॥ ਬੁਧਿ ਵਾਨਗਿ ਮਾਨੀ ਸਿ
ਨਿ ਮਾਸਾਇ ਸਕ ਕਹਤੋ ਹੋ ॥ ਮਰੁ ਬਹੁ ਫਿਰੇ
ਹੀ ਸਗਨਿ ਮਾਇ ਕਰਾ ਮੇਰੀ ਭਗਤੀ ਬਿਨਾ

ਅਉਰਕਿਸੀਵਸਤਕੀਕਾਮਨਾਨਾਕਰਨੀ। ਜੇ
ਗਿਆਨਵਾਨਇਸਕੋਤਿਆਗਕਹਤੇਹੈ। ਏ
ਹਤੇਮੁਖਮਾਪਣੇਮਤਕਾਸੀਨਿਮਾਸਮਹੁਤਿ
ਮਾਗਕਹਿਮਾਮਮਬਮਉਰਜਾਸੋੜਕਾਮ
ਤੁਸੁਣਾ। ਏਕਸਾਸਤਾਇਉਕਹਤੇਹੈ। ਅਜਿਉਬੁ
ਰੇਕਰਮਾਤਿਮਾਗੀਮਾਹਿ। ਅਤਿਉਕੁਲੇਭੀਤਿ
ਮਾਗੀਦੀਏਚਾਹੀਮਾਹਿ। ਅਕਿਸਕਰਕੇਜੇ
ਸੁਣਾ। ਭੁਲੇਕਰਮੇਕਾਫਲੁਸੁਖਭੋਗੀਮਾਹਿ।
ਮਹੁਬੁਰੇਕਰਮੇਕਾਫਲੁਦੁਖਭੋਗੀਮਾਹਿ।

ਭੁਲੇਕਰਮਸੁਇਨੇਕੀਬੇੜੀਹੈ॥ ਅਰੁਬੁਰੇਕਰ ੨੯
ਮਲੇਹੇਕੀਬੇੜੀਹੈ॥ ਅਤਿਸਕਾਰਨਤੇਦੋਨੋਭੁਲੇ
ਅਰੁਬੁਰੇਕਰਮਬੀਪਨਕੇਦਾਤਾਹੈ॥ ਅਤਿਸਕਾਰ
ਣਤੇਬੁਧਵਾਨਕਹਤੇਹੈਜੇਸਭਹੀਕਰਮਾਤਿ
ਆਗੀਆਹਿ॥ ਅਰੁਬਹੁਕਿਦੂਸਰਾਮਤੁਸਾ
ਸੜਕਾਏਹਭੀਹੈਜੇਜੰਗਾ॥ ਅਰਦਾਨਾਤਪ
ਸਿਮਾਏਸਨਾਨਾ॥ ਏਹਜੇਸਤਕਰਮਾਹੈ॥ ਏ
ਹਨਹੀਤਿਆਗਣੇ॥ ਏਹਸਤਕਰਮਮਨੁਖ
ਕੋਪਾਵਿੜਕਰਤੇਹੈ॥ ਹੇਭਾਰਤਬੀਸੀਚਿਮਹਿ

ਸੇਸਦਾ ਮਰਜਨਾ ਅਥਾਨਿਸ ਬੈਕਰਿ ਮੇਰੇ ਅਤ
ਕਾਤਿ ਮਾਗਾ ਸੁਣਾ ਹੇ ਮਰਜਨ ਪਾਡੁ ਵਹੇ ਪੁਰ
ਬੋਵਿਖੇ ਸੇਸਦਾ ਗਤਿ ਮਾਗਾ ਭੀਤੀ ਨ ਪਰਕਾਰਕ
ਹੈ ਸੇਤੁ ਸੁਕੇ ਕੋ ਹੋ ਹੈ ਜੰਗ ਦਾਨਾ ਤਪਾਸਿ ਮਾ
ਇਸਨਨਾ ਏਹਿ ਨਹੀ ਗਤਿ ਮਾਗਾਣੇ ਮਾਨੁਖ
ਕੋ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਹੈ। ਬਬੇ ਕੀ ਪੁਰਖਾਇ ਨ
ਕਾਤਿ ਮਾਗਾ ਨਹੀ ਕਰਤੇ। ਏਹੁ ਜੋ ਹੈ ਸਤ ਕਰਮ
ਅਤੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੈ। ਜੋ ਇਨ ਕਰਮਾ ਕੋ ਕਰਿ ਤੇ ਹੈ
ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰਨਿ ਤਿ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਮਰੁ ਫਲ

ਕੀ ਬਾਛਨ ਹੀ ਕਰਤੋ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਹੋ ਮਰ ੩੦
ਜਨ ਮੇਰੇ ਮਤਾ ਬਿਖੇਏ ਹਿ ਬਾਤ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਸੇਸ
ਦੇ ਹੋ ਜੇਸਤ ਕਰਮ ਕੀ ਜੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਰੁ ਫਲੁ
ਕਿਛੁ ਮਾਰਗਿ ਮੇਨ ਹੀ ॥ ਏਹ ਬਾਤਿ ਮਤ ਸੇਭ ਲੀ
ਹੋ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਮਾਗਿ ਮਾਨਤਾ ਕਾਗਿ ॥ ਮਥਵਾਮ ॥
ਲਸਕਰ ਸਤ ਕਰਮ ਕਾਤਿ ॥ ਮਾਗੁ ਕੀਜੋ ॥ ਮ
ਗਿ ਮਾਨ ਕੀ ਮਾਹੇ ਸੇ ਸੁਣਾ ॥ ਏਸ ਨ ਕੀਏ ਕਿ
ਮਾਹੇ ॥ ਏਤ ਪਰਕਾਰ ਮਾਲਸਕਰ ਜੇਸਤ ਕ
ਰੇ ਮੇਹੁ ਕਾਤਿ ਮਾਗਤੋ ॥ ਜੇਤਾ ਮਸੀਤਿ ਮਾਗੁ

ਕਹਾਵੈਹੈ॥ ਅਮਰੁਜੇਦੇਹਕੇਦੁਖਕੇਡਰਸਤਕਰ
ਮਾਤਿਮਾਗੀਮੇ॥ ਜੇਇਸਨਾਨੁਕਰਤੇਮੁਖਕੇ
ਜੀਤਲਾਗਤਾਹੈ॥ ਜੇਇਤਪਰਕਾਰਸਤਕਰ
ਮਹੁਕਾਤਿਮਾਗੁਕਰੇ॥ ਜੇਰਾਜਸੀਤਿਮਾਗੁ
ਕਹੀਮੇਹੈ॥ ਅਮਰੁਜੇਇਤਪਰਕਾਰਸਤਕਰ
ਮਕਰੇ॥ ਜੇਕਹੇਕਿਮੇਰਾਬ੍ਰਾਹਮਣਖੜੀਕਾ
ਜਨਮੁਦੁਰਲਭਹੈ॥ ਇਹੁਇਸਨਾਨਤੇਮਾ
ਦਿਲੇਕਰਸਤਕਰਮਮੁਖਕੇਮਦਸਰਕਰ
ਨੇਮਾਏਹੈ॥ ਇਹਸਮੁਖਕਾਰਿਸਤਕਰਮਕ ੩

ਗੈ। ਅਮਰੁ ਫਲੁ ਕਛੁ ਮਾਰੈ ਨਹੀ। ਜੇ ਮੇਸਾਸਾ ੩੧
ਤਕੀਤਿ ਮਾਰੁ ਕਹੀ ਮੈ ਹੈ। ਹੇ ਅਰਜਨ ਜੇਤ
ਲੇ ਬਿਬੇਕੀ ਪਰਖ ਹੈ। ਜੇ ਹਿਸਨਾਨ ਤੇ ਮਾਰਿ
ਲੇ ਕਰ ਜੇ ਸਤ ਕਰਮ ਹੈ। ਅਤਿ ਨਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀ
ਕਰਤੇ। ਅਮਰੁ ਮਾਪਤੀ ਸਤ ਕਰਮ ਹੁਕਾਤਿ ਮ
ਗਨਹੀ ਕਰਤੇ। ਸਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹੈ। ਅਮਰੁ
ਲੁਕਿ ਛੁਬਾਛੁ ਤੇ ਨਹੀ। ਸਤ ਕਰਮ ਹੁਕਰ ਬੁ
ਧਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ਬੀ
ਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾਕਾਗਿ ਮਾਨੁ ਉਪਜੈ ਹੈ। ਜ

ਬਮੇਰੀਆਹਿਮਾਕਾਗਿਮਾਨੁਉਪਾਜਿਮਾਨਤਬ
ਹੀਸੀਸਾਰਕੇਬੰਧਨਹੁਤੇਮੁਕਤਹੂਮਾਨਉਸ
ਕਾਰਣਤੇਸਤਕਰਮਨਹੀਤਿਮਾਗਣੇਜੇਸੇ
ਪਉਫੀਕਿਮਾਰਗਮੰਦਰਪਰਚੜੀਤਾਹੈ। ਤੇ
ਜੇਹੀਸਤਕਰਮਮੁਕਤਿਹੋਣੇਕੀਮਾਪਉਫੀ
ਮਾਹੈ। ਮਮਗੁਜਿਨਿਦੇਹਿਧਾਰੀਹੈਜੇਮਵਸ
ਕਰਮਕਰਤਾਹੈ। ਕਿਜੀਦੇਹਧਾਰੀਕੀਸਕਤ
ਨਹੀਜੇਸਭਹੀਕਰਮਤਿਮਾਹੈ। ਜਬਪਿ
ਤਾਕੇਬੀਰਜਸਾਥਿਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਾਹਿਮਾ

ਇਮਾਹੈ॥ ਤਿਸੀਸਮੇਤਿਸੀਵਿਨਤੋਲੇਕਾਰਿ ੩੨
 ਮਰਨੇਕੇਵਿਨਪਰਜੰਤਮਕਰਮਾਕਿਸੀਸਮੇ
 ਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਨਿਹਕਰਮਮਰੁਤਿਮਾਗਿਕਬ
 ਹੋਤਾਹੈਸੋਸੁਣਾ॥ ਪਿਰਥਮੇਸਾਤਿਕਰਮਕਹੈ॥
 ਮਰੁਮੁਖਪਰਮੇਸਗਬਿਖੇਸਮਰਪਟਕਹੈ॥
 ਫਲਕਛੁਮਾਹੈਨਹੀ॥ ਤਬਹੀਨਿਹਕਰਮ
 ਮਰੁਤਿਮਾਗਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਬਮਰਜਨਮੇ
 ਰਸੁਣਾ॥ ਮਨੁਖਕੋਨਿਤਹੀਮਪਨੇਕਰਮਕੀ
 ਏਤੋਤੀਨਪਰਕਾਰਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਕੁਲੇਕ

ਰਮਕਾਫਲਸੁਖਾਮਮਹੁਬਰੇਕਰਮਕਾਫਲਦੁ
ਖਾਮਮਹੁਲੇਬਰੇਦੇਨੋਮਿਲੇਹੁਏਕਰਮਕੀ
ਜੋਹੋ। ਤਬਸੁਖਦੁਖਰਲੇਮਿਲੇਭੋਗੀਮਾਹਿ।
ਸੋਇਹਤੀਨਹੀਪਰਕਾਰਕੇਫਲਨਿਤਹੀਸਿ
ਸਾਰਕੇਮਨੁਖੋਕੋਹੋਤੇਹੋ। ਪਰਉਨਕੋਹੋਤੇਹੋ।
ਜੇਸੀਸਾਰਕੋਤਿਮਾਗਕਰਿਸੇਰੀਸਰਨਿਨ
ਹੀਮਾਏਤਿਨਕਾਮਮਹੁਜੇਸੇਰੇਚਰਣਾਰ
ਬਿੰਦਕੀਸਰਣਮਾਏਹੋ। ਅਤਿਨਕੋਨਿਕਾਇ
ਕੇਈਦੁਖਦਾਯਕਫਲਨਹੀਮਾਏਸਕਤਾ।

ਮਬਹੇਮਰਜਨਮਵਰਸੁਣਾਜਿਤਨੇਕਰ ੩੩
 ਮਦੇਹਿਧਾਰੀਓਮਨੁਖੇਤੇਰੋਤੇਹੈ। ਕੁਲੇਮਬ
 ਵਾਬੁਰੇ। ਸੋਸਭਹੀਕਰਮਾਦੇਹਿਮਨਾਇੰਦੀ
 ਮਾਂਤੇਰੋਤੇਹੈ। ਮਮਰੁਮਾਤਮਾਮਕਰਤਾਹੈ।
 ਕਿਛੁਕਰਤਾਨਹੀ। ਮਮਰੁਕੇਵਲਾਇਕਹੈ। ਦੂ
 ਸਰਾਸਾਥਕੋਊਨਹੀ। ਸੋਮਾਤਮਾਨਿਰਮ
 ਲਹੈ। ਹੇਮਰਜਨਸੋਮਾਤਮਾਕੋਤੈਨੇਪਹਿ
 ਚਾਣਿਆਹੈ। ਜਿਨਕੀਬਾਧਿੰਨਿਰਮਲਹੈ ॥ ਮਤਿ
 ਸੋਮਾਤਮਕੋਜਾਣਤੇਹੈ। ਮਮਰੁਜੇਦਗਮਤਿ

ਕਰਕੇ ਅੰਧੇ ਹੋ। ਅਮਾਤੁ ਸੰਕੇ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਤੇ। ਹੇ
ਅਰਜਨ ਜਿਨਕੇ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਮਾਤ
ਸੰਕੇ ਦੇਖਣੇ ਹਾਰੇ ਹੋ। ਅਮਰੁ ਹਉ ਜੁ ਕਈ। ਮਾ
ਤਮਾਰਾ ਮਹੀ। ਜੇ ਅਕਰਤਾ ਹੋ। ਜੇ ਕਛੁ ਕੁਲੇ ਬੁ
ਥੇ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੋ। ਜੇ ਮਨ ਤੇ ਅਹੁਇ ਵੀ। ਮਾਤੇ
ਹੋਤੇ ਹੋ। ਜੇ ਸੰਕੇ ਮੇਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋ। ਜੇ ਮਨੁ ਬੁ
ਕਿਸੀ ਬੰਧਨ ਮੇਨ ਹੀ। ਅਮਰੁ ਮੁਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੋ।
ਤਿਸੰਕੇ ਕਈ ਸਿਸਾਰਕਾ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਅਬ
ਹੋ ਅਰਜਨ। ਤਿਨ ਪਰਕਾਰਕਾਰੀ ਮਾਨ ਹੋ।

ਅਰੁਤੀਨਪਰਕਾਰਕਾਰਕਰਮਾਮਰੁਤੀਨਪ ੩੪
ਰਕਾਰਕਾਰਤਾਮਰੁਨਕੇਕੇਦਭਿੰਨਭਿੰਨਕ
ਰਿਸੁਣਾਮਰੁਪਹਿਲੇਸਾਂਤਕੀਗਿਮਾਨਸੁ
ਣਾਮਰੁਸਾਗਿਮਾਨਕਾਰਿਸਭਨੇਕੁਤੇਪ੍ਰਣੀ
ਓਬਿਖੇਏਕਹੀਮਾਬਿਨਾਸਿਮਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਖਾਪਿਯਾਨਜਗੀਮਾਵੈ। ਏਹਜਾਣਕਾਰਿਸ
ਤਾਕਿਸੀਕਾਸੁਖਦਾਯਕਹੈ। ਏਹਹੈ। ਦੁਖਾਵੈਕਿ
ਸੀਕਿਨਹੀ। ਏਹਸਾਂਤਕੀਗਿਮਾਨਕਹਾਵੈਹੈ।
ਅਰੁਜਿਤਾਗਿਮਾਨਕਾਰਿਦਿਸਦਿਭਿੰਨਹੈ।

ਕਿਉਹੁ ਮੋਰਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਇਹੁ ਮੋਰਹੈ॥ ਇਹੁ ਸੱਤ
ਹੈ॥ ਇਹੁ ਮਿਤ੍ਰਹੈ॥ ਏਹੁ ਮਾਪਣਹੈ॥ ਇਹੁ ਪਰ॥
ਇਆਹੈ॥ ਮੇਸੇਸ ਮਝੈ ਤੋਰਾ ਜਸੀ॥ ਗਿਆਨੁ
ਜਾਣੀ ਮੇ॥ ਅਮਰੁ ਜਿਤੁ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਸਭ ਕੇ
ਣੀ ਬੁਝਾ ਦੇਸਾ ਦਿਆਵੈ॥ ਅਮਰੁ ਸਭ ਨੇਸਾ
ਬਿਬੈਰੁ ਬੀਧਿਆਰਹੈ॥ ਜੇ ਮੇਸਾ ਤਾਮਸੀ
ਗਿਆਨ ਕਹੀ ਮੇਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਕਰਮ ਸੁਣਾ ਜੇ
ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਕਰਮ ਕਰੈ॥ ਕਿਉਹੁ ਕਰਮ ਕ
ਰਨਾ ਮੁਝ ਕੇ ਜੋਗਹੈ॥ ਜੇ ਕਰੈ॥ ਅਮਰੁ ਫਲ ਕੀ

ਬਾਛਾਨਾ ਕਰੋ। ਜੋ ਸਾਂਤ ਕੀ ਕਰਮ ਹੋ। ਅਮਰੁ ਜਿ ੩੫
ਸਕਰਮ ਕੀ ਏ ਕੇਫਲ ਕੀ ਬਾਛਾ ਹੋ। ਅਮਰੁ ਹੀ ਕ।
ਰਸਾ ਬਕੀ ਜੋ। ਕਿ ਏਹੁ ਕਰਮੁ ਹੋ ਕਰੋ। ਅਮ
ਰੁ ਜਿ ਸਕਰਮ ਕੇ ਕਰਤੇ ਜੀ ਜਾਲੁ ਬਹੁ ਤ ਹੋਇ।
ਜੋ ਮੇਸਾ ਕਰਮ ਰਾਜ ਸੀ ਕਹਾਵੈ ਹੋ। ਅਮਰੁ ਜਿ
ਸਕਰਮ ਕਰਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਭੀ ਨਾ ਹੋਇ। ਅਮ
ਰੁ ਕਿ ਸੀ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇ ਕਰਕਰਮ ਕਰੋ। ਅਮਰੁ ਕਰ
ਮ ਕਰਣੇ ਕਰ ਕਿ ਸੀ ਜੀਵ ਕਾ ਪਾਤ ਹੋਇ।
ਅਮਰੁ ਅਪਣਾ ਬਲੁ ਅਮਰੁ ਵਡਿ ਮਾਈ ਲੋਕੋ ਦਿ

ਖੇਦਿਖਾਵਣਹਿਇਜੋਇਤਪਰਕਾਰਮਾਇਆ
ਕਾਮੋਹਿਮਾਕਰਮਾਕਾਮਰੰਭੁਕਰਤਹੈ। ਜੋਤਾ
ਮਸੀਕਰਮਕਹਾਵੇਹੈ। ਮਸਕਰਮਕਾਕਰਤਾਉ
ਨਾ। ਜੋਇਤਪਰਕਾਰਸਤਿਕਰਮਕਰੈ। ਗਿਆ
ਸਤਕਰਮ। ਜੰਗਮਹੇਤਸ੍ਵ। ਸਰਾਧਾਖਿਆਹੈ।
ਇਨਤੇਮਾਦਿਲੇਕਰਮਵਰਤੀਸਤਕਰਮਹੈ।
ਜੋਇਨਕਰਮਾਕੇਕਰੈ। ਮਰੁਫਲਕੀਬਾਛਾਨ
ਕਰੈ। ਸਭਕਿਛੁਈਸ੍ਵਰਪਰਮੇਸਰਮਰਬਜ
ਣੈ। ਜੋਸਭਕਿਛੁਪਰਮੇਸਰਕਾਹੈ। ਮਰੁਉਦ

ਮਤੇਰਹਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੩੬ ॥
ਹੁਇ ਉਤੀਨ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋਇ ਹੁਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਪੁਰਾਹੋ ਦੇਗਾ ਤਬ ਮੇਰਾ ਤਖੋਰਾਇ ਗਾ ॥ ਮਰੁ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਕਾਰਜਾਵਿ ਗਏ ਤੋ ਕਲਪੇ ਨਹੀ ॥ ਮਰੁ ॥
ਰਜ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਤਬ ਪਰਸੀਨ ਨਹੋਇ ॥ ਦਹ
ਕਿਮਾਸ ਮਝੈ ॥ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਗਵਾਨ ਕੀਇ ਛਾਹੈ ॥ ਈਸ਼ਰ ਕੀਇ ਛਾਪਾਇ
ਕਰਾਜਿ ਸਭੁ ਤਪਹਾਨੀ ਕੀਪ੍ਰਾਤਿ ॥ ਸੋਸੋ ਤੋ
ਜਨ ਪਾਵੈ ਹੋ ॥ ਜੋਇ ਤਕਾਤਿ ਕਾਰਜ ਕਰਤਾ

ਹੈ॥ ਜੋ ਸਾਤ ਕੀ ਕਰਤਾ ਕਹਾਵੈ ਹੈ॥ ਅਬ ਰਾਜ ਸੀ
ਕਰਤਾ ਸੁਣਾ ਜੀਵਹੁ ਕੇ ਦੁਖਾਵਣੇ ਦਿਖੇ ਜਿਸ
ਕਾ ਸੁਭਾਵੈ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਮਪਾਵਿ ਤਰਹਣਾ॥ ਅਮਰੁ
ਹਰਖ ਸੇਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਣਾ॥ ਅਮਰੁ ਮੇਜੋ ਚ
ਤਵਨੀ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਣੀ॥ ਮੇਜਗਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਅਮਰੁ ਫਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਉਗਾ॥ ਏਹੁ ਫਲੁ
ਪਾਵਉਗਾ॥ ਅਮਰੁ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਧੀਨਤਾ ਕਰੇਗੇ॥
ਇਤਨਾ ਮਿਤ ਹਰਖ ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਗ੍ਰਾਹਤੋ ਜੇ ਦਰਬ
ਖਰਚ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੋ ਸੋਭਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥

ਮੈਸਾਜਗਕਰਤਾਹਾਜਸੀਕਹਾਵੇ॥ ਅਬਤਾ ੩੭
ਮਸੀਕਰਤਾਸੁਣੁ॥ ਜੇਸਾਸਤਕੀਬਿਧਿਸਮਝੈ
ਹੀਨਹੀ॥ ਅਕਿਜਗਮਹੋਤਸੂਕਿਤਾਬਿਧਿਕੀਜੇ
ਹੈ॥ ਅਗੁਕਿਸੀਕੋਮਸਤਕਾਨਿਵਾਵੈਨਹੀ॥ ਅ
ਰਮਹਾਮੂਫ਼ਮਰਮਾਲਸੀ॥ ਅਬਿਖਾਦੀਸਭਾਕਿ
ਸੀਸੋਲਛਾਣੀ॥ ਅਗਦੋਲਛਾ॥ ਮੈਸਾਕਰਤਾ
ਤਾਮਸੀਕਹਾਵੇ॥ ਅਬਹੋਪਨਜੈਤਨਿਪਰਕਾ
ਰਕੀਦਿਛਤਾਹੈ॥ ਅਉਨਕੇਭੇਦਾਭਿੰਨਭਿੰਨਸੂਫ਼
ਜਿਸੁਬਧਕਰਾਗ੍ਰਹਸਤਮਹਿਕੁਤੀਸੁਖੀਰਹੀ

ਮੈਂ ਮਰੁ ਕੁਲੇ ਕਾਰਜ ਕੇ ਕੁਲਾ ਜਾਣੀ ਮੈਂ ਮਰ
ਕੁਬਰੇ ਕਉ ਬੁਰਾ ਜਾਣੀ ਮੈਂ ਮਰੁ ਉਹੁ ਭੀ ਜਮਾਈ
ਮੈਂ ਕਿਉ ਜਬਾਤ ਤੇ ਮੁਖ ਕੇ ਬੰਧੈ ਹੋ ॥ ਉਸ ਤੇ ਮੁ
ਕਤੁ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਉਤਨੀ ਮਾਬਾਤਾਂ ਸ
ਮਾਈ ਮੈਂ ਸੋ ਉਹੁ ਜਾਤ ਕੀ ਬੁਧਿ ਕਹਾਵੈ ਹੋ ॥
ਮਰੁ ਜਿਸ ਬੁਧਿ ਕਰਾ ਬਿਪਰੀਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ॥
ਧਰਮ ਕੇ ਮਧਰਮ ਜਾਣੈ ॥ ਕੁਲੇ ਕਰਮ ਕੇ ਬੁਰਾ
ਜਾਣੀ ਮੈਂ ॥ ਉਹੁ ਲਛਣ ਗਾਮੀ ਬੁਧਿ ਕੈ ਹੋ ॥
ਮਬਤਾ ਮਾਸੀ ਬੁਧਿ ਉਤਾ ॥ ਜਿਸ ਬੁਧਿ ਕਰ

ਅਪਰਮਕੇਧਰਮਜਾਣੈ। ਕਉਣਾਅਪਰਮਾ। ੩੮
ਜੇਜੀਵਕੇਘਾਤਕੀਏਤੇਪ੍ਰੰਨਸਮਝੈ। ਇਹਬ
ਕਰਾਹਉਮਾਰੇਗਾਂਤਬਪ੍ਰੰਨਹੋਇਗਾ। ਅਉਰ
ਭੀਜੇਨੇਉਲਦੇਧਰਮਸਮਝੈਹੈ। ਅਮੇਸੀਬੁਧ
ਅਪਰਾਧਤਾਮਸੀਕਹਾਵੈਹੈ। ਅਬਾਦਿੜਤਾ
ਸੁਣਾ। ਪਿਰਬਮੇਸਾਂਤਕੀਦਿੜਤਾਕਹੈਹੈ।
ਜਬਮਨੁਕਿਸੀਬਿਕਾਰਕੇਨਾਚਿਤਵੈ। ਅਰੁ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਸਭਹੀਵਸੋਹੋਗਿ। ਅਰੁਕੇਵਲਏ
ਕਪਰਮੇਸਰਕੀਸਰਨਿਹੋਇ। ਜਬਾਇਤਨੀ

ਆਬਾਤ ਹੋਵਾ ਹਿਤ ਬਸਾਂਤ ਕੀ ਦਿੜਤਾ ਜਾਨ
ਣੀ ਅਬ ਰਾਜ ਸੀ ਦਿੜਤਾ ਸੁਣਾ ਅਪਣੇ
ਰਾਮਾ ਬਿਖੇ ਦਿੜਹੋਣਾ ਅਰੁ ਖਾਢਣੇ ਪਿਵਣੇ
ਦਿਖੇ ਦਿੜਹੋਣਾ ਹੇ ਪਾਰਥਾ ਉਹ ਰਾਜ ਸੀ ਦਿ
ੜਤਾ ਕਹਾਵੇ ਹੋ ਅਬ ਤਾਮ ਸੀ ਦਿੜਤਾ ਸੁਣਾ
ਮਹਾ ਘੋਰ ਨਿਦਾ ਹੋਣੀ ਅਬ ਸੁਰਤ ਸੋਣਾ ਅ
ਰੁਪ ਰਮਾ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਮਗਨਾ ਅਰੁ ਹਰਿ ਕਿ
ਸੀ ਸੋ ਕਲਾਹਿ ਬਿਖਾਧਾ ਉਹ ਤਨਿ ਹੀ ਬਾਤਾ
ਕਰਤਾ ਮਸੀ ਦਿੜਤਾ ਹੋਵੇ ਹੋ ਜੇ ਮੇ ਸੇ ਦੁਰ

ਬੁਧੀਜੀਵਹੈ॥ ਮਾਪਣੀਹੀਦੁਰਬੁਧਕਰਕੈ ੩੯
ਰੰਗੋਹੂਏਹੈ॥ ਨਿੰਦਾਬਿਤਾਕਲਾਹਿ॥ ਇਨਤੀ
ਨੋਬਿਕਾਰਤੇ॥ ਮਾਪਣੇਮਾਪਕੇਮੁਕਤਨਹੀਕ
ਰਸਕਤੇ॥ ਇਨਕੀਤਾਮਸੀਦਿਫਤਜਨਣੀ
ਹੇਭਾਰਤਬੀਸੀਓਮਹਿਸੇਸਦਮਰਜਨਮ
ਬਤੀਨਪਰਕਾਰਕਾਸੁਖਸੁਣਾਕਛੂਮਾਪ
ਦਾਰਬਖਾਵੇ॥ ਮਿਸਦਜਾਣੇ॥ ਸੁਖਦਾਯਕ
ਤੁਲਜਾਣੇ॥ ਮਮਿਤਕੇਸਮਾਨਜਾਣੇ॥ ਸੋਪ੍ਰਿ
ਥਮਤਪਹੈ॥ ਕਸਦਕਰਤਪਕਰੈ॥ ਤਬਹਾਜ

ਪਾਵੈ। ਸ੍ਵਰਗਾਫਲੁ ਪਾਵੈ। ਏਹੁ ਸੁਖ ਸਾਤ ਕੀ
ਕਹਾਵੈ ਹੈ। ਅਬ ਰਾਜ ਸੀ ਸੁਖ ਕਾ ਪਰ ਸਿੰਗਾਉ
ਨਾ। ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਮਨ ਸਾਰ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਥਮੇ
ਸੁਖ ਪਰਗਟਾ। ਪੀਛੋ ਬਿਖਵਤਾ। ਫਲੁ ਪਾਗ।
ਤੁਛ ਫਲੁ। ਏਹੁ ਸੁਖ ਰਾਜ ਸੀ ਕਹਾਵੈ। ਅਬ ਤ
ਮਾਜੀ ਸੁਖ ਕਾ ਪਰ ਕਾਰ ਸੁਣਾ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਿਸੁਰ
ਤੋਹੋ ਇਕ ਰਸੈ ਨਾ। ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਮਾਲ ਸਬ ਹੁਤਾ। ਅ
ਸਾਵਧਾਨਤਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰੇ ਜੋਈ ਕਰੈ ਹੈ।
ਏਹੁ ਕੁਸਲ ਜਾਣੈ ਹੈ। ਤਮਾ ਅੰਧੇਰੇ ਮਾਹਿ ਬੈਸੈ

ਅਤਸੈਕਰਕਸੰਗਹੋਇ। ਹੇਅਰਜਨਕੁਮਤੇ ੪੦
ਲੇਕਰਜੇਲੇਕਹੈ। ਅਮਰਉਪਰਜੇਹੈਦੇਵਤਾਕੇ
ਲੇਕਾ। ਅਮਰੁਤਲੇਜੇਹੈਪਤਾਲਕੇਲੇਕਾ। ਏਹ
ਸਭਹੀਪਰਾਕਿਰਤਜੇਹੈਮਾਇਆਜਿਤਿਸਤੇ
ਉਪਜੇਹੈ। ਅਮਰੁਇਨਤਨਿਲੇਕਾਬੀਖੇਮਾਇ
ਮਾਕੇਤੀਨਗੁਨਵਰਤੇਹੈ। ਅਮਰੁਇਨਤਨਿਹੀ
ਗੁਣਕੇਸੁਭਵਹੁਮਾਹਿਲੇਕਵਰਤੇਹੈ। ਲੇਕ
ਬੀਖੇਗੁਣਹੈ। ਅਮਰੁਗੁਣਵਿਖੇਲੇਕਹੈ। ਇਸ
ਕਾਰਣਤੇਤ੍ਰਿਗੁਣਮਈਸ੍ਰਿਸਾਦਿਹੈ। ਹੇਅਰ

ਜਨਮ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖੜੀ ਸੁਦਰਦੇਸਾ ਗੁਣ
 ਚਾਰ ਬਰਨੇ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਕੀ ਪਰ ਕਿਰਤ ਸੁਣਾ ਸੁਭ
 ਵਕੀ ਪਰ ਕਿਰਤ ਕਿ ਮਾਕਹੀ ਮੇਜੇ ਸਾਬਹੀ ਲੇ
 ਜਨਮੀ ਮੇਰੇ ਗੰਧ ਬਮੇਤੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਕੀ
 ਪਰ ਕਿਰਤ ਸੁਣਾ ਗੁਣੀ ਮਾਜੀਤਣੀ ਮਾਮ
 ਰੁਮਨੁ ਜੀਤਣਾ ਤੁਪਾਸਿ ਮਾਕਰਨੀ ਪਾਵਿਤ
 ਰਹਣਾ ਸਿਖਾ ਮਰੁ ਕੇ ਮਲ ਸੁਭਾਵਾ ਮਰੁ ਗਿ
 ਮਾਨ ਮਪਣਾ ਜਾਨਣਾ ਮਰੁ ਬਿਗਾਨ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਜਾਨਣਾ ਮਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ਬਿਖੇਸਤ

ਕਰਮਸਮਰਪਣੇ॥ਕਿਪਰਮੇਸਰਸਤਹੈ॥ਉਹ ੪੧
ਬ੍ਰਹਮਣਕੇਸੁਭਾਵਕੇਪਰਮਹੈ॥ਅਬਖੜੀਕੇ
ਸੁਭਾਵਕੇਪਰਮਸੁਣਾ॥ਸੁਰਮਾਹੋਣਾ॥ਤੇਜਵ
ਨਹੋਣਾ॥ਅਰੁਰਾਜਸੀਗੁਣਮੈਦਰਤਣਾ॥ਅ
ਰੁਜੁਪਤੇਕੁਰੈਨਹੀ॥ਅਰੁਦਾਨੁਕਰਣਾ॥ਅ
ਰੁਮਾਪਕੇਠਾਕਰਮਹੰਤਜਾਨਣਾ॥ਪਰਮੇਸਰ
ਕੀਸੇਵਾਵਿਖੈਸਰਧਾਰਾਖਣੀ॥ਏਹੁਖੜੀਕੇਸੁ
ਭਾਵਕਹੈਹੈ॥ਅਬਥੈਸਕੇਸੁਭਾਵਕੇਪਰਮਸੁ
ਣਾ॥ਖੜੀਕਰਣੀ॥ਅਰੁਗਉਕੀਦਹਲਾ॥ਅਰੁ

ਬਪਾਰੁ ਕਰਨਾ ਏਹ ਤੇ ਬੈਸ ਕੇ ਸੁਭਾ ਵ ਕੇ ਪਰਮ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਨੀ ਬਰਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜਿਕ
ਛੁਇਨੇ ਤੀਨਹੁ ਬਰਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇਤਿ ਜੀਮੈ ਸੀਤੋ ਖਾਏਹ ਸੂਦਰ ਕੇ ਸੁਭਾ ਵ ਕੇ ਪ
ਰਮ ਹੈ॥ ਏਹ ਚਾਰ ਬਰਨ ਕੇ ਸੁਭਾ ਵ ਕੇ ਪਰਮ ਕ
ਹੈ॥ ਏਹ ਚਾਰ ਬਰਨ ਕੇ ਪਰਮ ਕਰਮ ਕਹੈ ਹੈ॥
ਜੇ ਮਾਨੁ ਚਾਰ ਬਰਨ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪਣੇ ਸੁਭਾ
ਵ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਹਿ॥ ਤੇ ਭੁਲੀ ਸਿਧ ਤਾ ਕੇ ਪਾਵੈ
ਹੈ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪਣੇ ਕਰਮਾਦਿ

ਕੀਮਲੇਕਵਨਫਲਉਤਪੰਨਤਃ॥ ਪਰਮਬ੍ਰਹ ੪੨
 ਮਾਸਿਸਾਦਿਕਰਤਾਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੀਆਬਿਨਾਸ
 ਕਃ॥ ਇਦੰਬ੍ਰਹਮਜੋਜਾਇਪਾਵਹਿਜੋਇਹਕਰਮ
 ਦ੍ਰਿੜਤਣਃ॥ ੧॥ ਬਤੁਰਬਹੀਬਰਨੇਕਹੈਅਪ
 ਨੇਧਰਮਕਾਲਿਮਾਨਾਜੇਕਛੁਦ੍ਰਿੜਤਾਪਾਦਿਹੋ
 ਇਤੋਭੀਕਮਲਪਰਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੇਧਰਮਧਰਮ
 ਉਤਮਧਰਮਸੋਭੀਕੁਉਉਪਜਾਨਾਅਪਨੇਅ
 ਪਨੇਧਰਮਕਾਰਿਸਕੁਨੇਕੀਕਾਲਿਮਾਨਾਅਪ
 ਨੇਅਪਨੇਧਰਮਕੀਏਕਾਪਾਪਾਕਿਸੀਕੋਨਹੀ॥

ਪਰਧਰਮਕੀਏਕਾਲਿਮਾਨਨਹੀ। ਏਹਤੇਸਭੁਨੇ
ਬਰਣਕੇਧਰਮਕਹੇਹੈ। ਅਰੁਪੀਛੇਤੀਨੇਗੁਣਕੇ
ਲਛਣਭਿਨਾਭਿਨਕਹੇਹੈ। ਅਬਾਮਰਜਨਾਇ
ਨਚਾਰਹੀਬਰਨਾਬਖੇਜਿਸਕੇਮੇਰਾਭਜਨਕ
ਰਨੇਕਰਤੀਨੇਹੀਗੁਣਮਿਦਗਾਏਹੈ। ਜਿਸਹ
ਜਪਦਾਦਿਖੇਜਾਇਪਰਾਪਤਭਾਇਆਹੈ। ਅ
ਰੁਸਹਜਪਦਕੋਚਉਥਾਪਦਭੀਕਹਤੇਹੈ। ਅ
ਰੁਤੁਰੀਆਪਦਕੋਭੀਚੋਥਾਪਦਕਹਤੇਹੈ। ਅ
ਰੁਸਾਂਤਿਪਦਭੀਕਹਤੇਹੈ। ਜਿਸੇਸਾਪਰਾਨੀ

ਸਾਂਤਿਪਦਕੋਪਾਪਤਕੁਜਾਹੈ॥ਸੋਤਿਸਕੋਕਿਸੀ ੪੩
ਕਰਮਕੋਤਿਆਗੋਕਾਦੁਖਨਹੀ॥ਅਰੁਜੇਸ
ਤਪਦਕੋਪਾਇਕਰਬਹੁੜਿਕਰਮਾਕਾਮਰੰਭ
ਕਰੈ॥ਤੁਬਾਤਿਸਕੋਦੇਖਹੈ॥ਤਿਸਕਾਦੇਸਦਾ
ਤਸੁਣਾਜੈਸੇਪ੍ਰਿਏਤੇਗਹਿਤਾਨਿਰਮਲਾਮਗ
ਨਿਜਲਤੀਹੈ॥ਅਗੁਤਿਸਾਨਿਰਮਲਾਮਗਨ
ਕੀਜੋਤਿਮਾਹਿਪ੍ਰਿਏਕੀਪੁਖਤੀਲਕੜੀਮਾਨ
ਮੇਲੀਮੈ॥ਤੁਬਾਨਿਰਮਲਾਮਗਾਨਿਕੋਵਿਗਾ
ੜਰਾਰੇਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਚਉਥੇਪਦਵਾਲੋਕੋਕਰ

ਸੇਕਾਮਰੰਤਕਰਨਦੇਖੋਹੈ। ਕਰਮਕਾਮਰੰਤ
ਸਤਪਦਕੋਦਿਗਾੜ੍ਹਾਰੇਹੈ। ਅਤਿਸਕਾਰਣਤੇ
ਜੇਤੁਰੀਆਪਦਾਵਿਖੇਲੀਨਕਾਇਆਹੈ। ਅਤਿਸ
ਕੇਕਾਮਨਕਾਮਰੰਤਕਰਣਾਕਿਛੁਨਾਹੀਗਹਿ
ਆਮਾਮਬਜੇਕੇਈਚਉਥੇਪਦਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਭ
ਯਾਹੈ। ਅਤਿਸਕੇਲੋਛਣਸੁਣਾ। ਅੰਪ੍ਰਥਮੇਤੋਤਿ
ਸਕੇਮਮਤਾਮੇਹੁਕਿਸੀਸਿਨਹੀ। ਅਮਰੁਸੀਸਾ
ਰਕੋਬਿਖਿਆਤੇਤਿਨਿਆਪਣਾਮਾਤਮਾਜੀ
ਤਰਾਖਿਆਹੈ। ਅਮਰੁਕਿਸੀਵਸਤਕੀਤਿਸ

ਕੇਮਨਾਵਖੇਬਾਛਾਨਹੀ। ਕਿਉਕਰਨਹੀਜੇਸੁ ੪੪
ਠਾਵਹੁਨਿਹਕਰਮਾਸਿਪਜਿਹੈਸੀਨਿਮਾਸਕ
ਮਾਥਾ। ਜੇਸੀਨਿਮਾਸਕੇਮਾਥੇਬੀਖੇਜਾਇ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਯਾਹੈ। ਤਿਸਸਾਂਤਿਪਦਕੇਸੁਖਕਰ
ਤ੍ਰਿਪਤਭੁਯਾਹੈ। ਅਪਾਇਗਹਿਮਾਹੈ। ਅਮਰੁ
ਤਿਸਸੁਖਕੈਸਮਾਨਮਵਹੁਕਉਨਹੀਸੁਖਾ।
ਉਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕੋਕਈਬਾਛਾਨਹੀ। ਜੇ
ਵਹੁਕਿਸਾਸਿਧਕੋਪ੍ਰਾਪਤਭੁਯਾਹੈ। ਜਿਸਾਸਿ
ਧਾਬੀਖੇਬ੍ਰਹਮਹੈ। ਜੇਵਹੁਮੁਖੁਬ੍ਰਹਮਾਸਿਧ

ਕੋਪਾਪਤਿਭਯਾ ਹੇਕੁੰਤੀਨੰਦਨਾਮਰਜਨਾਦ
ਹੁਮੇਰੇਜਾਨਣੇਕੋਗਿਆਨਕਾਰਿਪੂਰਨਭਾਇ
ਮਾਮਮਗੁਤਿਸਕੀਬੁਧਿਨਿਰਮਲਭੁਈਮਮ
ਤਸੈਕਾਰਿਮਮਗੁਮਹਾਈਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਖੇਤਿਸਕਾਦਿਛਾਨਿਸਚਾਹੈਮਮਗੁਸੰਸਾਰਕੇ
ਲੋਕਹੁਕੀਬਾਤਕਰਤਾਹੈਮਮਗੁਨਾਕਿਸੀਸਾ
ਬਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਵੈਗੁਮਮਗੁਇਕਾਂਤਦਾਸੀਮਮ
ਗੁਮੇਰੇਸਿਮਰਨਕੇਸੁਖਕੋਪਾਇਕਰਪੂਰਨਿਹੋ
ਇਗਹਿਮਾਹੈਮਮਪਾਇਗਹਿਮਾਹੈਮਮਗੁ

ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਜੋ ਇਹ ਹਿਮਾ ਹੈ। ਅਮਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਮਾ ੪੫
ਤੀਨ ਬਾਤਾ ਤਿਸਨੇ ਜੀਤ ਰਾਖੀ ਮਾ ਹੈ। ਕੋਨ ਤੀਨ
ਬਾਤ ਹੈ। ਸੋ ਸੁਣਾ ਬਚਨ। ਅਮਰੁ ਦੇ ਹਿ। ਅਨ
ਸਾ। ਏਹੁ ਤੀਨੇ ਜੀਤੀ ਮਾ ਹੈ। ਇਨ ਕਾ ਜੀਤਣਾ
ਕਿ ਮਾ ਹੈ। ਸੋ ਸੁਣਾ। ਦੇਹਿ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮਨੁਖ।
ਕਾ ਸੰਗੁ ਨਾ ਕਰੈ। ਅਮਰੁ ਜਿਹ ਬਾਕਰ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮ
ਨੁਖ। ਸਾ ਬਿਬਾਤ ਨਾ ਕਰੈ। ਅਮਰੁ ਮਨ ਕਾਰਿ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਚਿਤਾ ਰੇ ਨਹੀ। ਇਤ ਪਰ ਕਰੁ ਇਨ ਤੀਨੇ ਕੋ
ਜੀਤੈ। ਅਮਰੁ ਨਿਤ ਹੀ ਨਿਰੰਤਰੇ ਧੀ ਮਾਨ ਸਾ

ਬਿਜੁਫਿਮਾਰਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਜਾਰੇ ਸੀਸਾਰ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਹੋ
ਇ॥ ਕੇਸਾ ਬੈਰਾਗੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੁਣ॥ ਉਪਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਕੇ ਲੋਗ ਲਗਾ ਮਰੁ ਤਲੇ ਸੇਖਨਾਗ ਕੇ ਲੋਕ ਲਗਾ
ਜੋਇਨ ਸਭੁ ਨ ਕੋਇ ਨ ਸਮਾਨ ਜਾਣੈ॥ ਅਮਰੁ ਬਿ
ਨ ਸੇਹੁ ਏ ਜਾਣੈ॥ ਅਇਸਕਾਨਾ ਮੁਖੈ ਰਾਗਾਹੈ॥ ਬ
ਹੁੜ ਵਹੁ ਬੈਰਾਗਾ ਵਾਨ ਕੇ ਸੇਹੈ॥ ਹੀਕਾਗ ਮਰੁ ਬ
ਲਾ॥ ਅਮਰੁ ਗਰਬ ਮਰੁ ਕਾਮਾ॥ ਅਮਰੁ ਕਰੋਧਾ॥ ਇ
ਨਹਾ ਬਿਖੈ ਨਹੀ ਗਮਤੋ॥ ਛਾਦਨ ਕੁੰਜਨ ਤੋ ਮ
ਧਿਕ ਰਾਖ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਅਇਸਕਾਨਾ ਮਾਤਿ ਮਾਗ

ੴ ਪਹਲੇ ਬੇਰਾਗਾ ਹੂਆ ਪੀਛੇ ਤੇ ਤਿਆਗਾ ੪੬
ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਪੁਰਖ ਨੇ ਛੈ ਹੀ ਬਿਕਾਗ ਤਿਆ
ਗੇ ਹੋ। ਅਗੁ ਜਿਸ ਕਾ ਕਿਸੀ ਦਸਤੁ ਜਾ ਬਿਸਮ
ਤੁ ਨ ਹੀ। ਕਿਮ ਮਕੀ ਦਸਤੁ ਮੇਰੀ ਹੋ। ਮੇਸਾ ਜੋ
ਹੈ ਸਤਿਸਰੂਪੁ ਜੋ ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਦੇਹ ਜਾ ਬਿਹਰੇ
ਹੀ ਮੁਕਤਾ ਫੈਰਤਾ ਹੋ। ਬਹੁੜ ਕੈ ਸਾਹੋ। ਦਹੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਭੂਤ ਭੁਯਾ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮ ਭੂਤ ਕਿਮਾ ਕਹੀ
ਮੈਂ ਹੋ। ਜੋ ਸੁਣਾ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੁਹੈ। ਤੀਨੋ ਗੁ
ਣਾ ਤਿਸ ਕੇ ਕਦੇ ਗਏ ਹੋ। ਜਬ ਤੀਨੋ ਗੁਣ ਕਦੇ

ਤਬਜੈਸਾਮਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮਬਾਤੇਜਾਹੀਬ੍ਰਹਮਕ
 ਬ੍ਰਹਮੁਤ੍ਰਿਮਾ।।ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕੇਬ੍ਰਹ
 ਮਭੂਤਕਹੀਮੈਹੈ।।ਜਬਬ੍ਰਹਮਭੂਤਤ੍ਰਿਮਾ
 ਤਬਤਿਸਕਾਮਾਤਮਾਪਰਮਪਰਸੰਨਤ੍ਰਿਮ
 ਜਬਪਰਮਪਰਸੰਨਤ੍ਰਿਮਾਤਬਕਛੁਗਈਵ
 ਸਤਕੀਬਿੰਤਾਨਹੀ।।ਅਗੁਮਣਹੋਈਵਸਤ
 ਕੇਮਾਵਣੇਕਰਹਰਖੁਨਹੀ।।ਸਭਭੂਤਪਰਾਣੀ
 ਰਿਸਾਬਿਸਮਾਦਿਸਾਦਿ।।ਏਹਿਸਭੁਹੀਲੋਛੁਣ
 ਤੁਹੀਮਾਪਦਕੇਹੈ।।ਜਬਤੁਹੀਮਾਪਦਾਬਿਖੇ

ਮਨੁਖਾ ਮਾਏ। ਤਬ ਤੁਰੀ ਮਾਕੇ ਮਾਗੇ ਮੇਰੀ ਭਰਾ ੪੭
ਤਿਹੈ। ਸੇ ਮੇਰੀ ਭਰਾ ਤਕ ਪਾਵੈ ਹੈ। ਭਗਤਿ ਕਿਸ
ਹੈ ਜੇ ਸੁਣਾ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾਕੇ ਜੇ ਪਰਤਾਪ ਹੈ। ਤਿ
ਸਕਾ ਜਾਨਣਾ। ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਭਰਾ ਤਹੈ। ਸੇ ਭਰਾ
ਤਕੇ ਸੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਰੀ ਮਾਪਦ ਮਾਹਿ ਨੀ ਨ ਭਉ
ਮਾਹੈ। ਮਹਾਬ੍ਰਹਮਾਗੀ ਮਾਨਕਾ ਪਰਗਾਜੁ ਹੈ
ਇਮਾ ਹੈ ਜੇ ਨ ਕੇ। ਸੇ ਭਰਾ ਤਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਚਾ
ਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੈ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਪ
ਰਤਾਪੁ ਸਗਲ ਜਾਣੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਮਾਈ ਮਹਾਤਮ

ਤਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਧਿ ਕਰ ਬੀ ਬਾਗੀਏ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਜੰ
ਨਣੇ ਮਾਗੇ ਮਊਰ ਮਹਾ ਮਹਤੁ ਨਹੀ ॥ ਜਿ ਮਹਿ
ਮਾਪਹਿ ਚਾਣ ਲੇਣੀ ॥ ਏਹੇ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਹੋ ॥ ਏ
ਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਮਹੂਰਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੋ ॥ ਹੋ ਮਰਜਨ ਜਿਨ ਮੇਰੀ ਮਹਿ ਮਾਕੇ
ਜਾਨਣੇ ਕਾਗਿ ਮਾਨੁ ਨਾਮਾ ਮੰਮਿਤ ਪਾਨਕੀ
ਮਾਹੋ ॥ ਜਿ ਜਬ ਲਗਾ ਮਨੁ ਖਦੇਹ ਬਿਖੇਬ ਸੇ
ਹੋ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਜੇਹੇ ਜਾਤਿ ਪਦਾ ॥ ਤਿ
ਸ ਬਿਖੇ ਮਗਨ ਹੋਹੋ ॥ ਮਰਜ ਬਦੇਹ ਕੋ ਤਿਅ ॥

ਗੋਹੋਤਬਮੇਰੇਪਗਮਨੀਦਮਾਬਿਨਾਸੀਪਦਾਬਿ ੪੮
ਖੇਜਾਇਪਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ਏਹਤਉਚਉਬੇਪ
ਦਾ॥ਤੁਹੀਮਾਪਦਸਹਜਸਾਂਤਿਪਦਾ॥ਤਿਸਪ
ਦਕੋਸਭਹੀਸੀਪੁਰਨਲੱਛਣਕਹੋਹੈ॥ਅਜਿਨਕੋ
ਮੇਰੇਭਜਨਕਾਮੀਮਿਤਸਵਾਦੁਮਾਇਮਾਹੈ॥
ਅਰੁਸਾਬਹੀਮਾਇਮਾਕੀਭੀਕਿਰਤਕਰਤੇ
ਹੈ॥ਜੇਮੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਉਤਮਪਦਜਹੈਸਾਂਤਿਪ
ਦਾਤਿਸਪਦਕੋਵਹੁਭੀਪਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ਤਿ
ਸਕਾਰਣਤੇਹੈ॥ਅਰਜਨਤੂੰਭੀਨਿਰੰਤਰਿਮਨ

ਕਾਨਿਸਚਲਚੇਤਾਮੇਰੇਬਿਖੇਰਾਖਾਮਮਰੁਮੁਖ
ਸਾਬਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰਾਮਮਰੁਬਾਧਿਕਾਚੇਤਾਮੇਰੇਸ
ਬਿਦ੍ਵਿਕਕਰਾਮਮਰੁਨਿਰੰਤਰਮਨਕਾਚੇਤਾਮੇ
ਰੇਬਿਖੇਰਾਖਾਮੇਰੇਬਿਖੇਮਨਕਾਚੇਤਾਨਿਸਚ
ਲਗਾਖਹਿਗਾਤਾਂਪ੍ਰਮਗਤੀਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਰੇਦ
ਹਿਗਾਮੇਰੇਬਿਖੇਚੇਤਾਰਾਖੇਤੇਮੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਸਕੁਜੇਦੁਖਹੈ। ਤਿਨਾਤੇਤਰਜਾਹਿਗਾਮਮ
ਰੁਜੇਮਾਪਣੇਮਹੰਕਾਰਕਲੀਏਮੇਰੀਮਾਭਿ
ਮਾਨੁਮਾਨਹਿਗਾਤਬਤੇਗਾਬਿਨਾਸਹੋਇ

ਗਾ ਜੇਤੂੰ ਰੀਕਾਰ ਕੇਲੀਏ ਕਹਹਿ ਗਾ ਕਿਹਉ ੪੯
ਸੀਗਾ ਮੁਨਹੀ ਕਰਤਾ ਜੇਵਹੁ ਤੇਰਾ ਕਹਣਾ ਬਿ
ਅਰਥ ਹੋਵੇ ਗਾ ਸੁਰੁ ਹੋਵੇ ਗਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁ
ਰੁ ਹੋਵੇ ਗਾ ਜੇ ਸੁਣਾ ਜੇ ਸੀਤੋਰੀ ਮਾਦਿ ਤੇ ਪ
ਰਾ ਕਿਰਤਿ ਹੋ। ਜੇਤੁ ਸੁਰੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਗਾ। ਹੇਕੀਤੀ
ਕੇਪੁ ਤਾ ਮਰਜਨਾ ਜੇ ਸੇਜੇ ਸੇ ਸੁਭਾਵ ਕੇ ਦੇਹਧੰ
ਰੀਉ ਪਜੇ ਹੋ। ਜੇ ਸੁਭਾਹੀ ਸੁਭਾਵੁ ਕੇ ਬੀਧਨ
ਸਾ ਬਿਬਾਧੇ ਹੋਇ ਹੋ। ਸੁਭਾਹੀ ਲੋਕ ਸੁਭਾਵ ਕੇ
ਵਸਹੋ। ਪਰ ਸੁਭਾਵ ਕਿਸੀ ਕੇ ਵਸਨਾਹੀ।

ਜੇਤੂੰ ਕੁਦੈ ਬਕੇ ਸੇ ਹਕ ਰਸੇ ਹਿ ਮਾਹੁ ਮਾਕ ਹੋ ਗਾ
ਕਿ ਹਉ ਜੁਪੁ ਨ ਹੀ ਕਰਤਾ ਤਉ ਭੀ ਛੁੜੀ ਕਾਸੁ
ਭਾਵਤੁ ਸੁਤੇ ਮਦ ਸਜੁ ਪੁਕਰਾਇ ਰਹੇ ਗਾਹੇ
ਮਰਜਨ ਏਕ ਹੀ ਈ ਸੁਰਕਾ ਸਰੂਪ ਸਭ ਨੇ ਭੂ
ਤਪ ਰਾਣੀ ਓਕੇ ਰਿਦੋ ਬਿਖੇ ਬਸੇ ਹੋ। ਬਸਕ
ਰਿਕਿ ਮਾਕ ਰਹੇ ਹੋ ਸੋ ਸੁਣਾ। ਸਭ ਨੇ ਜੀਵੇ ਕੋ ਮਾ
ਇ ਮਾਕੇ ਜੀਤ ਪਰ ਬੈਠਾ ਇਕ ਰਿਕੁ ਰਮਾਵੇ ਹੋ।
ਹੋ ਮਰਜਨ ਤਿ ਸਕਾਰਨ ਤੇ। ਤੂੰ ਸਰਬ ਭਾਵ
ਕਰਿ ਤਿਸ ਈ ਸੁਰਕੀ ਸਗਣਿ ਜਾਹੁ ਮੇਰੀ

ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਰਮਸਾਂਤਿਜੋਹੈਕਾਲਿਆਣਰੂਪਾ ॥ ੪੦ ॥
 ਪੁਰਾਤਨਮਸਥਾਨਪਰਮਪਦੁਤਿਸਕੇਪਰ ॥
 ਪਾਤਿਹੋਹਿਗਾਹੇਮਰਜਨਦੇਹੁਗੁਹਜਤੇਗੁ
 ਹਜਾਬਹੁਕਮਤਸੇਕਰਕੇਗੁਹਜਾਸੋਮੈ
 ਸਾਗਿਮਾਨਤੁਸ਼ੈਕਾਹਿਮਾਹੈ ॥ ਮਰਜਿਤਨੇ
 ਮੁਖਕੇਪਰਪਾਤਿਹੋਣੇਕੇਮਾਰਗਹੈਤੇਰਲੇਮ
 ਲੇਸਕੁਕਹੋਹੈ ॥ ਜਿਤਮਾਰਗਤੇਰੀਇਛਾਹੈ
 ਤਿਸਹੀਮਾਰਗਮੇਰਾਭਜਨਕਰਾ ॥ ਭਜਨਕੇ
 ਮਾਰਗਮੁਖਕੇਮਾਇਮਿਲਹਿਗਾਹੇਮਰ

ਜਨਇਹਜੇਸਾਰੀਹੀਰੀਤਾਬਿਖੇਗਾਹਜਤੇਗਾ
ਹਜਏ। ਸੇਸਾਮੇਰਾਪਰਮਵਚਨਾਧੁਪਾਗਿਅਮ ०
ਨੁਹੈ। ਸੇਤੂਸਰਵਣਕੀਆਂਹੈ। ਤੁਸ਼ਕੋਕਿਉਕ
ਰਕਾਰਿਆਂਹੈ। ਤੁਸੇਰਾਮਿਤ੍ਰਹੈ। ਅਮਰਤੇਰੀਮ
ਤਿਚਰਨਕਮਲਾਜਾਬਿਦਿਛਹੈ। ਇਸਕਾਰਣ
ਤੇਤੇਰੀਕਾਲਿਮਾਣਕੇਨਮਿਤਕਹੈ। ਹੇਅਰ
ਜਨਮਨਕਾਨਿਸਚਲਚੇਤਾਮੁਸ਼ਮਹਿਰਾਖਾ
ਮੇਰਾਭਗਤੁਹੈਗਾ। ਅਹੁਮੇਰੀਪੂਜਾਕਰਾਅਮਰ
ਮੁਸ਼ਕੇਨਮਸਕਾਰੁਕਰਾ। ਇਤਪਰਕਾਰਮੁਸ਼ ५

ਸਾਥਿ ਮਿਲਿ ਜਾਹਿ ॥ ਮਰੁ ਸਭੁ ਨੇਕੁ ਜਨ ਬਿਖੇ ॥ ੪੧ ॥
ਮੁਖ ਕੇ ਏਹੁ ਜਨੁ ਰੁਚੈ ਹੈ ॥ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਦਿ
ਕੁਨਿ ਸਚਾ ਮਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ॥ ਜਬ ਤੂ ਮੇਰੇ ਇਸੁ
ਜਨ ਬਿਖੇ ਦਿਖੈ ਦਹਿਗਾ ॥ ਤਬ ਸਭੁ ਨੇਕੁ
ਗਤਿ ਤੇ ਤੂੰ ਮੁਖ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦਹਿਗਾ ਹਿਮ
ਰਜਨ ਸਭੁ ਹੀ ਭਜਨ ਤਿਆਰਿ ॥ ਕਰਗਾ ਕੇਵ
ਲ ਮੇਰੀ ਹੀ ਸਗਨਿ ॥ ਆਉ ॥ ਤੁਸਕੇ ਸਭੁ ਨੇਪ
ਪੈ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਗਾ ॥ ਚਿਤਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ॥
ਹੇ ਮਰਜਨ ਏਹੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਨਤੁਸਕੇ ਮੁਖ

ਹਿ। ਮਾਹੇ। ਜੇਤੁ ਸੁਮੇ ਜੇਲੋ ਕੋ ਕੋ ਨਹੀ ਸੁਣਾਵਣਾ।
ਕਿਨ ਕੋ ਜੇ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋ। ਮਮਰੁ ਕਾਂਸੀ
ਕੂਧੀ ਹੋ। ਗੁਰਾ ਦੀ ਭਗਤਿ ਤੇ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੀ ਨਹੀ। ਅਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਸੁਣਾਵਣਾ।
ਮਮਰੁ ਜੇਤ ਪਸੀ ਹੋ। ਮਮਰੁ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬੇਮੁ
ਖ ਹੋ। ਅਤਿ ਜੋ ਕੋ ਨਹੀ ਸੁਣਾਵਣਾ। ਜੇ ਸੋ ਕੋ ਸੁ
ਣਨੇ ਕੀ ਸਰਪਾ ਨਹੀ। ਧੀ ਅਤਿ ਨਹੀ। ਅਤਿਨ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਸੁਣਾਵਣਾ। ਮਮਰੁ ਜੇ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਹੋ।
ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਸੁਣਾਵਣਾ। ਮਮਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇ

ਰਾਪਰਮਗੁਹਜਾਗਿਆਨਹੈ। ਮੇਰੇਭਗਤਕੇਸ ੫੨
ਰਵਨਕਰਾਵੇਹੈ। ਤਿਨਮੇਰੀਪਰਮਭਗਤਕੀਨੀ
ਇਸਾਬਿਖੇਸੰਸਾਰਛੁਨਹੀ। ਕੈਸੀਪਰਮਭਗ
ਤਿਕੀਨੀਹੈ। ਸੋਸੁਣਾ। ਮੇਸਾਦੂਸਰਾਮਨੁਖਮੇ
ਰੇਤਖਣੇਕਉਸੰਸਾਰਬਿਖੇਕੋਈਨਹੀ। ਮੇਸਾ
ਮੇਰੇਤਖਕਰਤਾਨਕਉਆਗੇਭਾਇਆਹੈ। ਮ
ਰੁਨਕੋਈਪੀਛੇਹੀਭਾਇਆਹੈ। ਮਰਓਹਮੁਸ਼
ਕੋਆਤਿਪਿਆਰਿਓਤੋਪਿਆਰਾਹੈ। ਭਗਤਮੇ
ਰਾਉਹੀਹੈ। ਜਿਨਿਮੇਰਿਆਭਗਤਕਉਗੀਤ।

ਕਾਗਿਅਨੁਸੁਣਾਇਆਹੈ॥ ਅਮਰੁਉਸਕਾਫਲੁ
 ਅਮਰੁਵਡਿਅਈਕਿਆਕਹੀਮੈ॥ ਅਮਰੁਜਕ
 ਈਇਸਗੀਤਾਕਾਏਕਸਲੋਕਕਾਪਾਠੁਕਰੈ॥
 ਅਮਰੁਮਰਥਭੀਨਜਾਣਤਾਰੈ॥ ਅਮਰੁਪਾਠ
 ਹੀਕਰੈ॥ ਅਤਿਸਕਾਫਲੁਸੁਣਾ॥ ਅਭਨੋਜਗੀਤੈ
 ਸੇਸਦਾਗਿਆਨਜਗਾਹੈ॥ ਅਤਿਨਪਾਠਕਰਨਹੁ॥
 ਰੇਮੁਖਕੋਗਿਆਨਜਗਾਕਰਿਪੂਜਾ॥ ਅਮਰੁਤਿ
 ਸਪਾਠਕਰਨਹਾਰੇਕੋਨਿਕਦਹਉਜਾਇਖਵ॥
 ਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਿਸੀਕਾਨਾਮਲੋਕਰਕਉਬੁਲਾ

੫੩
ਵਤਾਹੈ॥ ਮਰੁਤਿ ਸਕਾ ਬੁਲਾਇ ਮਾਵਹੁਤਿ ਸ
ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਸਹੀ ਭਾਤ
ਜੇ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਕੇ ਸਲੋਕ ਪੜੈਗਾ ਉਸਕੋ ਨਿ
ਕਟਿਹਉ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਵਉਹੈ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਕੋਈ
ਗੀਤਾ ਕੇ ਮਰਥ ਕਰਿਕਾ ਰਿਤਗੋਤ ਕਉ ਸਰ
ਵਨ ਕਰਾਵੈ॥ ਅਤਿ ਸਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਵਡੈ ਮਾਈ
ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਤੇਜੇ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾ
ਵਡੈ ਮਾਈ ਬਚਨ ਤੇ ਮਗੋ ਚਰਹੈ॥ ਤੇਜੇ
ਹੀ ਗੀਤਾ ਕੇ ਮਰਥ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾ

ਬਚਨੇਤੇਮਗੋਬਰਹੈ। ਅਮੁਜਕਈ। ਇਸਗਿਅਮ°
ਨਕੇਸਤਿਸਤਿਕਰ। ਸਰਵਣਕਰੈ। ਸਤਿਸ
ਤਿਕਰਮਾਨੈ। ਸੋਸਰਵਣਕਰਨਹਾਰਾਤੀਜਨ
ਮਮਰਨਕੇਬੰਧਨਕੇਕਾਟਿਕਰਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦ
ਮਾਬਿਨਾਸੀਪਦਾਵਖੇਜਾਇਪਰਾਪਤਿਹੋਵੇ
ਹੈ। ਸਤਿਸਕਾਰਨਤੇਹੋਧਨਜੈ। ਏਹੁਗਿਆਨੁ
ਜੇਤੁਸੁਕੇਮੁਖੈਕਹਿਮਾਹੈ। ਸਤ੍ਰੀਉਕਾਗਾਰਚਿ
ਤੋਹਕਰਸਰਵਣਕੀਮਾਹੈ। ਅਮੁਤੇਰੇਵਿਖੇ
ਜੇਬਾਮਗਿਆਨਕਾਮੋਹਾ। ਸਤਿਸਕਾਰਤੇਨਾਸ

ਭਇਆਹੈਕਿਉਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਕਿ ੫੪
ਬਚਨਸੁਣਿਕਰਿਅਰਜਨਬੋਲਤਭਇਆ
ਅਰਜਨਉਦਾਚਾ॥ ॥ਹੇਅਬਨਾਸੀਪੁਰਖ
ਜੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀ॥ਤੁਮਾਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਜੇਥਾਮੇਹੁਆਗਿਆਨੁਸੋਤਿਸਕਾਨਾਸੁਭਾਇ
ਆਹੈਅਗੁਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਭਇਆ
ਹੈਅਗੁਬੁਧਿਭੀਨਿਰਮਲਭਈਹੈਅਗੁ
ਮੇਰੇਮਨਮਹਿਜੇਸੇਸੇਬੋਭੀਬੀਜਾਬਿਸਦੇ
ਨਿਦਿਹਤਹੈਹੈਜੀਅਗੁਪਰਮਹਰਖਸ॥

ਬਿਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਮੁਖ ਕ ਮਲ ਤੇ ਜੁਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਮਾਗਿ
ਮਾਭਈ ਹੈ। ਸਿਤੁ ਮਾਰੀ ਮਾਗਿ ਮਾਕੇ ਮਾਨ ਕਾਰਿ
ਜੁਪ ਕਰੇਗਾ। ਸੀਜੇ ਵਾਚਾ ॥ ਸੀਜੇ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰ
ਤਰਾਸਦ ਰਕੇ ਕਹੇ ਹੈ। ਕਿਹੇ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਤਰਾਸਦ
ਰਜੀ ਬਾਸ ਦੇਵ ਜੇ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਯਣ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ
ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ। ਮਮਰੁ ਪਾਰਬੰਜੇ ਹੈ ਮਰਜਨਾ
ਇਨ ਦੇ ਨਹੁ ਕਾ ਸੀਬਾ ਦਾ। ਮਮਰੁ ਗਿ ਮਾਨ ਗੋਸ
ਦਿਕ ਉਸੁ ਨਿਕਰਾ। ਮਮਰੁ ਬੀਚਾਰ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਮੇ
ਰੀ ਦੇ ਹਿਰ ਮਖੜੇ ਹੋਗਏ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਸ ਦੇਵ ਜੀ

ਜੇਮੇਰੇਗੁਰੂਹੈ। ਅਤਿਨਕੀਪਰਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮੁ ੫੫
ਸ਼੍ਰੋਕਾਦਿਬਾਦਿਸਾਦਿਭੁਈਹੈ। ਜੋਬਿਅਸਦੇਵ
ਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੁਖੈਇਹਗਿਆਨਸੁਦਨਕੀ
ਆਹੈ। ਜੋਇਹਗਿਆਨਮਾਤਿਗ੍ਰਹਜਤੇਗ੍ਰ
ਹਜਹੈ। ਜੋਗੀਸਰਕੇਈਸਰਜਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
ਭਗਵਾਨਜੀ। ਅਤਿਨਕੇਮੁਖਕਮਲਤੇਨਿਕਾਸਿ
ਆਹੈ। ਹੇਰਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਾਸਦਰਜੀਕੇਸਦਜੇ
ਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਭਗਵਾਨਜੀ। ਅਰੁਅਰਜਨਜੇ
ਹੈਗਾਂਡੀਦਧਨਖਕੇਧਾਰਣਹਾਰਾਜੋਤਿਨ

ਦੋਨੋਕਾਸੀਬਾਦੁਜੋਹੈ॥ਤਿਸਕੋਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿ
ਬੀਚਾਰਬੀਚਾਰਮੇਪਰਮਹਰਖਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ
ਤਾਹੈ॥ਅਮਰੁਜੋਮਰਜਨਕੋਹਰਿਜੀਨੋਬਿਸ੍ਵਰੂ
ਪਾਦਿਖਾਇਆਹੈ॥ਤਿਸਸਰੂਪਕੋਬੀਚਾਰਬੀ
ਚਾਰਹਉ॥ਬਿਸਮਾਦਭੀਹੈ॥ਇਜਾਤਾਹੈ॥ਅਮਰੁ
ਬਾਰੰਬਾਰਪਰਮਹਰਖਕੋਭੀਪਾਵਤਾਹੈ॥ਅਮ
ਬਮੇਰੀਬਾਤਸੁਣਾਹੇਰਾਜਾਜੀ॥ਜਿਸਓਰਜੋ
ਹੀਸੋਰੋਕੇਈਸਰਸੀ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਢਾਨਜੀ
ਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥ਅਮਰੁਜਿਸਓਰਗਾਂਡੀਦਿਖ

ਨਖਕੇਧਾਰਣਹਾਰਾਜੇਹੈ ਪਾਰਬਾਮਰਜਨਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਜੋਤਿਸੀਓਰਲਖਮੀਹੈ ॥ ਅਰੁਤਿਸੀਓਰਜੇ
 ਹੈ ॥ ਮੇਰੇਮਾਤਿਬਿਖੇਏਹੁਨਿਸਚਾਹੈ ॥ ਅਰੁਹੈ
 ਰਾਜਨਤੰਤ੍ਰੀਨਿਸਚੇਕਰਿਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਕੋਮ
 ਥੇਪਰਸ੍ਰੀਹਿਸ੍ਰੁਤਗਾਵਾਨਹੈ ॥ ਮੈਸੇਜੁਹੈਦ
 ਰੁਤਗੀਪਾਂਡਵਾ ॥ ਤਿਨਕੀਜੇਹੈਦੇਗੀ ॥ ਅਰੁ
 ਪਾਂਡਵਜੀਤਾਹਿਗੇ ॥ ਅਰੁਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਮਧਰਮੀ
 ਤੇਨਿਸਚੇਕਰਹਾਰਹਿਗੇ ॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਮਾ

ਜੇਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਸਿਨਮਰਜਨਸਿਬਾਦੇਸਰਬਸੰ
 ਸਤ੍ਰਿਨਿਰਣੈਸੇਖਪਰਮਜੋਗੋਨਾਮਸਦਦਸੰ
 ਧਿਆਇ॥੧੮॥ਅਮਾਰੋਮਠਾਰਦੇਧਿਆਇਕਾ
 ਮਹਾਤਮੁਚਾਲਿਮਾਸ੍ਰੀਨਗਾਇਣਦਾਬ॥ ॥ਹੇ
 ਲਛਮੀਅਮਾਰੋਸ੍ਰੀਗੀਤਾਜੀਕੇਮਠਾਰਦੇਧਿਆ
 ਇਕਾਮਹਾਤਮੁਕਹੋਹੈ॥ਅਰੁਫਲਕਹਤਾਹੈ॥ਤੂੰ
 ਸਰਦਣਕਹਾ॥ਜੈਸੇਛੇਤ੍ਰੇਮਹਿਹਾਰਿਦੁਆਰੁਸ੍ਰੇ
 ਸਦਹੈ॥ਜੈਸੇਤੀਰਥਮੈਪੁਹਕਰੁਤੀਰਥੁਸ੍ਰੇਸ
 ਦਹੈ॥ਜੈਸੇਪਰਬਤਮੈਕੈਲਾਸਪਰਬਤਸ੍ਰੇਸ

+

ਦਹੇ। ਜੇਸੇ ਸਰਬ ਰਿਖੀ ਓ ਮੇਨ ਰਦ ਰਿਖ ਸੇਸ ੫੭
 ਦਹੇ। ਜੇਸੇ ਸਰਬ ਪਸੂ ਯਨਿ ਮੇਕਾ ਮਧੇ ਨਗਾਉ
 ਸੇਸ ਦਹੇ। ਤੇਸੀ ਸਰਬ ਧਿਆਇ ਮੇ ਮਠਾਰਦ।
 ਧਿਆਉ ਮਾਤਿ ਸੇਸਾ ਦਹੇ। ਜੇਹੇ ਲਛਮੀ ਮਥ
 ਮਠਾਰਦੇ ਧਿਆਇ ਕਾਫਲ ਕਹੇ ਹਉ। ਤੇਸਰ
 ਦਣ ਕਗਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੇਉ ਪਰਦੇ ਦਲ ਕਹੇ
 ਤਹਾਂ ਸਰਬ ਦੇਵ ਤਿਓ ਕੀ ਮਾਂ ਪੁਰੀ ਮਾਹੇ। ਤਹ।
 ਇੰਦ੍ਰ ਕਬੇਰ ਬਰਨ ਜੱਛ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਹੀ ਦੇਵ
 ਤਾਬ ਸਤੇਹੇ। ਇਕ ਦਿਨ ਹਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ

ਪਰਬੈਠਾਥਾ॥ ਅਉਰਜੇਮੁਖਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਸਭੁਇ
 ਠੇਥੇ॥ ਓਰਬਸੀਗਾਵਤੀਥੀ॥ ਬਡੇਸੁਖਾਬਿਲ॥
 ਸਮੈਬੈਠੇਥੇ॥ ਮਾਨਦਮੇਮਗਨਥੇ॥ ਇਤਨੇਮੇਚ॥
 ਰਪਾਰਖਦਨਾਗਾਇਣਕੇਚੜ੍ਹਜਰੂਪਹੈਜਿਨ
 ਕੇ॥ ਬਿਬਾਨਪਰਬੈਠਾਇਕਰਏਕਸਾਧਕਉਲੈ
 ਮਾਏ॥ ਸਾਧੁਭੀਚੜ੍ਹਜਰੂਪਥਾ॥ ਸਭਦੇਵਤਾ
 ਦੇਖਤੇਥੇ॥ ਇਹਪਾਰਖਦਾਕਿਸਕੋਲੀਏਮਾਵ
 ਤੇਹੈ॥ ਇਤਨੇਮੇਪਾਰਖਦਾਬਿਬਾਨਲੈਮਾਏ॥
 ਮਭਾਇਦੁਕੋਕਹਿਮਾਹੇਰਾਜਾਇਦੁਤਮਾਇਦੁ॥

ਸਣਉਪਰਉਠਬੈਠਹੁ॥ ਇਸਸਾਧਕਬੈਠਣੇ ੫੮
ਵਹੁਜੀ॥ ਇਤਨਾਸੁਣਿਕਰਰਾਜਾਇਦੂਤੇਜ
ਉਸਸਾਧਕਾਸਹਾਰਨਸਕਿਆਉਠਿਖੜਾ
ਹੁਆ॥ ਉਸਚਤੁਰਭੁਜਰੂਪਕੋਬਿਬਾਨਸੈਉ
ਤਾਰਕਰਾਇਦ੍ਵਾਸਣਿਪਰਬੈਠਾਇਦੀਆ॥
ਤਬਰਾਜਾਇਦ੍ਵੈਲਿਆਆਪਣੇਗੁਰਕੋ
ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਜੀਕੋਪੂਛਤਾਭਇਆਹੇਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਹੇਗੁਰਦੇਵਜੀ॥ ਇਹਕਢਨਹੈ॥ ਇਸ
ਨੇਕਉਨਪੁਨਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਇਦ੍ਵਾਸਣਕਾਮ

ਧਕਾਰੀਭਾਇਆਹੈ। ਅਰੇਜਾਣੇਤੋਹੁਸਨੇਕੋਈ
ਤੀਰਥਕਾਇਸਨਾਨੁਭੀਨਹੀਕੀ। ਮਾਮਮਰੁ
ਵਿਸ਼ੇਸਰਮਹਾਦੇਵਕਾਦਰਸਨਭੀਨਹੀਕੀ
ਮਾਕੋਈਜਗਬੀਨਹੀਕੀ। ਮਾਕੋਈਠਾਕ
ਰਜੀਕਾਮੰਦਰਭੀਨਹੀਬਣਾਇਆਕੋਈ
ਮਹਾਦੇਵਕਾਮੰਦਰਭੀਨਹੀਉਜਾਗਿਆ
ਮਰੁਦਾਨਪੰਨਭੀਕੋਈਨਹੀਕੀ। ਮਾਮਰੁ
ਬ੍ਰਹਮਣਭੀਕੋਈਨਹੀਜੀਦਾਏ। ਦੋਸਨੇਕੀ
ਜੇਵਨਹੀਕੀਨੀ। ਧਰਤੀਕਾਪੰਨੁਨਹੀਕੀ

ਆਗਾਊਦਾਨਨਹੀਕੀਮਾਗਕਿਉਖੁਹੁਤਲ ੦੫੯
ਵੇਦੇਕੁਨਹੀਖਦਾਇਆਗਕਿਸੀਕੋਮਭੇਦਾਨ
ਨਹੀਦੀਮਾਗਏਤਨਿਮਾਪੁਨਾਮੇਕੋਈਪੁਨ
ਨਹੀਕੀਮਾਗਏਹਜੇਉਦੁਲੇਕਕਾਮਾਧਿਕਾ
ਰਿਭੁਇਮਾਹੈਸੋਕਿਸਪੁਨਕਰਿਭੁਇਮਾ
ਹੈਹੋਬ੍ਰਹਮਪਤਿਜੀਤੁਮਾਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ
ਹੋਤੁਮਕੋਹਜੀਗਇਨਕਦਨਪੁਨਕੀਮਾਹੈ
ਜੀਤੁਬਾਬ੍ਰਹਮਪਤਦੇਵਤਾਬੋਲੀਮਾਜੇ
ਇਸਨੇਪੁਨਕੀਮਾਹੈਮੇਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾ

ਏਹਿ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛੀ ਮੇ। ਤਬ ਹਾ
ਜਾਇ ਦੂਸਰੇ ਦੇਵਤਿ ਕਿ ਲੋਕ ਰਸਾਥਾ ਬੈਠਿ ਨ
ਬਜੇ ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਹੋ। ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸਿ ਗਏ। ਜਾਇ
ਕਰਾਮ ਸਦਾ ਗੰਭੀਰ ਉਤਕਰੀ। ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਮ
ਰੁਪਾਛਿ ਮਾ। ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ।
ਭਗਤ ਵਛਲ ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ। ਚਾਰ ਪਾਰਖ ਦ
ਤੁਮਾਰੇ ਏਕ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਭੂਪ ਕੇ। ਇੰਦ੍ਰਾ ਪੁਰ ਲੋਮ
ਏਹੋ। ਮਰੁ ਮੁਸਕੋ ਕਹਾ ਤੂੰ ਭੀ। ਮਰੁ ਇਸ ਨੂ ਬੈ
ਠਣੇ ਦੇਵ ਗੁ। ਤਬ ਮੇ ਉਸ ਕਾ ਟੇਜ ਸਾਹਿ ਨਹੀ ਸ

ਕਿਮਾ ਉਠਖੜਾਹੁਆਸਿਮੁਖਕੋਬਰੁਸੀਸਾ ੬੦
 ਹੈ। ਜੇਮੇਉਕੋੜਸਉਮਸਮੇਪਜੋਗਕੀਉਥੇ।
 ਤਬਾਉਦ੍ਵਾਸਣਪਾਇਆਥਾ। ਉਸਨੇਤੋਏਕ
 ਜਗਤੀਨਹੀਕੀਆ। ਏਹਮੁਖਕੋਬਰੁਮਸਬ
 ਰਜਹੈਜੀ। ਉਸਨੇਕਉਨਪ੍ਰੰਨਕੀਆਹੈ। ਜੀ
 ਸਤੇਉਦ੍ਵਾਸਾਣਿਪਰਬੈਠਾਹੈ। ਤਬਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇ
 ਠਜੀਹਸਕਰਬੋਲੇ। ਹੇਰਾਜਾਉਦ੍ਵਾਉਸਨੇਬ
 ਰਾਉਤਮਗਾਹਜਪ੍ਰੰਨਕੀਆਹੈ। ਉਸਕਾਉਹ
 ਨਮਥਾਜੋਨਿਤਗੀਤਾਕੇਮਠਾਰਵੇਹੀਮਾਉਕ ੦

ਪਾਠੁ ਕਰਤਾ ਬਾਗੁ ਇਸ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭੁਗੋ ਕੀ ਕਾ
 ਮਨਾ ਰਹੀ ਬੀ। ਜਬ ਇਸ ਨੇ ਦੇਹਿ ਛੋਡੀ। ਤਬ
 ਮੇ ਪਾਰਖ ਦੇ ਕੋ ਮਾਗਿਆ ਕਰੀ। ਕਿਹੇ ਪਾਰਖ
 ਦੇ ਤੁਮਾ ਇਸ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮੇ ਲੇ ਜਾਵੇ। ਇਸ
 ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਭੂਗਾਵਹੁ। ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਮਨ
 ਰਬ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਬ ਇਸ ਕੇ ਬੈਠੇ ਠੋਕੇ
 ਲੈ ਮਾਣੀਓ। ਤਾ ਤੇ ਹੋਗਾ ਜਾਇੰਦ੍ਰ ਤੂੰ ਨਿਹਾਇ
 ਤੇ ਹੋਹੁ। ਜਾਇ ਕੈ ਮਾਪਣਾ ਰਾਜ ਕਰਾਏ ਹੁਤੇ
 ਰਾਜਾ ਜਨ ਹੀ ਜਾਹਤਾ। ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਨਾਤੁ ਹੀ ਕ

੬

ਗੁਰਮਤਿ ਸਮੁੱਚੀ ਭੋਗ ਹੁਕੀ ਇਸ ਕੋਲੇ ਕਠੀਕ
 ਰਿਦੇ ਹੀ ਜਿਏ ਹੁਸੁ ਖੋਲੇ ਗੋ ਜਬ ਉਸ ਕੀਕ
 ਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਗੀ ਭੋਗ ਸੇ ਉਸ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿ
 ਰਕਤ ਹੋਵੇ ਗੀ ਤਬ ਮੇ ਉਸ ਕ ਉਸਾ ਜੁ ਜਮੁ
 ਕਤਿ ਕਾ ਮਪ ਕਾਰੀ ਕਰੇ ਗੀ ਤਬਾ ਇਤਨਾ ਸੁ
 ਨਕਰ ਰਾਜਾ ਇੰਦੁ ਨੇਤੁ ਗਵਨ ਕਉ ਮਸਦਾ
 ਗਡੰਡ ਉਤ ਕਰੀ ਮਮਾਗੀ ਮਾਪਾ ਉਕਰ ਦੇਵ
 ਲੋਕ ਕਉ ਗੀ ਮਮਾ ਮਮੁ ਭੋਗੇ ਕੀ ਸਕੁ ਸਮ
 ਗੀ ਉਸ ਚਤੁਰਤੁ ਜਰੁ ਪਕੇ ਕੋ ਕਠੀਕ ਰਦੀਨੀ

੬੭

੦

ਅਰੁਕਾਹਿ ਮਾਜੀਤੁ ਮਏਹ ਸੁਖ ਭੋਗ ਹੁਜੀ ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਕਾਹਿ ਮਾਹੇ ਲਛਮੀ ॥ ਮਠਾ
ਰਵੇਧਿ ਮਾਇਕਾ ਫਲੁ ਕਾਹਿ ਮਾਹੇ ॥ ਜਤੈ ਸ
ਰਵਣ ਕਾਹਿ ਮਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮ ਪੁਰ
ਣੇ ਉਤਰ ਖੰਡੇ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਮਹਾਤਮੇ ਸਤੀਤੀ ਜਰ
ਸਿਥਾ ਦੇ ਮਠਾ ਰਵੇਧਿ ਮਾਇ ਸਿਪੁਰਨ ਕਾਇਮ ॥
॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਦਾਚਾ ॥ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਗਾਇਣ ਜੀ ਬੋਲਤ ਕਠੇ ॥ ਹੇ ਲਛਮੀ ਜੇਬ
ਹਮਣਾ ਮਰੁਖਤੀ ॥ ਸੁਦ੍ਰਵੈ ਸਾਗੀਤਾ ਕਾ ਪਾਠ

ਕਰੈਗੇ। ਅਤਿਨਕਉਹਉਹਜਾਗਮਸਮੇਪਜੋਗ
 ਕੀਏਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ। ਅਮਰੁਕੇਦਕਪਲਾਗਉ
 ਕੇਦਾਨਕੀਏਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ। ਅਨੇਕਤਪਾਸਿ
 ਮਾਕੇਕੀਏਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ। ਅਸੀਖਚੰਦ੍ਰਾਇ
 ਠਬਰਤਕੀਏਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ। ਅਨੇਕਬਡੇਪੁੰ
 ਨਕੀਏਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ। ਜੋਇਸਗੀਤਕਾਪਾ
 ਠਕਰੈ। ਅਮਬਵਾਸਰਵਣਕਰੈ। ਅਮਬਵਾਪਗੀ
 ਤਿਸਾਬਿਕਿਸਕਿਸਰਵਣਕਰਾਵੈ। ਅਮਬ
 ਵਾਪਾਦਿਤਠਉਰਥੈਠਕਾਰਿਪਾਠਕਰੈ। ਹੀਗਾ

ਜੀਕੇਕਿਨਰੇਪਗਮਥਵਾਤੁਲਸੀਕੇਪਾਸਿਬੈਠ
ਕਾਗਿਕੇਪਿਪਲਕੋਬਿਰਛਹੇਠਿਪਾਠਕਰੈ। ਜਹਾ
ਉਤਮਠਉਰਪਾਵਿਤੁਰਦੈ। ਤੁਹਾਬੈਠਕਾਰਿਪਾਠਕ
ਰੈ। ਤੁਉਕਲਜੁਗਕੋਜਿਤਨੇਪਾਪਹੈ। ਤੇਨਾਲਾ
ਗੈਹੈ। ਘੋਰਕਲਜੁਗਜੈਹੈਪਾਪਕਾਮੂਲਾ। ਤਿਸ
ਕਲਜੁਗਕੇਪਾਪਤੇ। ਦੁਖਤੇ। ਕਲੇਜਤੇ। ਮਾਪ
ਦਾਤੇਛੂਦੈਹੈ। ਜੇਚਾਰੇਸਾਧਨਕੀ। ਮਾਕਰੋਤੋਕ
ਲਜੁਗਕੇਪਾਪਾਬਿਮਾਪੇਨਹੀ। ਸ੍ਰੀਬਮੇਤੋਰੀ
ਗਾਜੀਕਾਉਸਨਾਨ। ਦੁਸਰਾਗਾਉਤੀਕਾਜਾ

ਪਾਤੀਸਰਾਸਾਧਕਾਸੀਗਾ। ਚਉਥਾਗੋਬਿੰਦਕਾਭ
 ਜਨਾ। ਏਹਿਸਾਧਨਾਨਿਤਕੀਮਾਕਰੈ। ਤਉਕੋਈ
 ਪਾਪਲਗੈਨਾਹੀ। ਮਮਰੁਗੀਤਾਕੋਇਨਹੁਪਰਬ
 ਹੁਦੈਖੈਮਦਸਪਛੈ। ਗ੍ਰਿਥਮੇਤੋਇਕਾਦਸੀਕੋ
 ਪਾਠੁਕਰੈ। ਦੂਸਰਾਮਮਾਸਿਮਾਕਪਛੈ। ਤੀਸ
 ਰਾਪੂਰਨਮਾਸਿਕਿਪਛੈ। ਚੌਥਾਪਿਤ੍ਰਪਖਮੇਪ
 ਛੈ। ਅਤਿਸਕੋਹਜਾਹਗਉਪ੍ਰਨਕੀਏਕਾਫਲਹੋਇ
 ਹੈ। ਮਮਰੁਜਿਤਨੇਉਸਕੋਪਿਤ੍ਰਮਧੋਗਤਕੋਗ
 ਏਹੋਹੀ। ਤੇਮਕਾਤਿਰਦੈਹੈ। ਬੈਠੈਠਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਰਵੈਹੈ। ਜੇਸੀਗੀਤਾ ਜੀਕਾਸੀਪੁਰਣਪਾਠਕਰੈ॥ ਅ
ਬਦਾਏਕਾਧਿ॥ ਅਇਕਾਪਾਠਕਰੈ॥ ਅਬਦਾਏਕਸ
ਲੇਕਕਾਪਾਠਕਰੈ॥ ਤਉਗੁਗਤਿਮੁਕਾਤਿਦੇਨਹੁਪਾ
ਵੈ॥ ਅਗੁਗਤਿਕਾਸਲੇਕਪੜਕਾਰਿਸਰੋਤਾਕੇ
ਸਨਾਵੈ॥ ਅਬਦਾਗੀਤਾਕੇਸਲੇਕਕੋਗਾਅਨਕ
ਰੈ॥ ਤਉਗਉਪ੍ਰੀਨਕੀਏਕਾਂਢਲੁਰਵੈਹੈ॥ ਅਉਸ
ਜੀਵਕੇਉਧਾਰਕਰਨੇਕਉਛੇਜਤਨਹੈ॥ ਪਰਿ
ਲੇਸੀਗੀਗਾਕਾਇਸਨਾਨਾਦੁਸਰਾਗਾਇਤੀ
ਕਾਪਾਠਾਤੀਸਰਾਕਪਲਾਗਉਕੀਸੇਵਾਥੈ॥

ਥਾਤੁਲਸੀਮੇਜਲੁਸਿਚਣਾਪੰਜਵਾਸਾਧਾ
 ਕੀਸੇਵਾਕਰਨੀ। ਛੇਵਾਂਇਕਾਦਸੀਕੀਬਰਤੁਰ
 ਖਣਾ। ਏਹਛੇਉਪਾਇਜੀਵਕੇਉਪਾਰਣਕੇਜ
 ਤਨਹੈ। ਹੇਲਛਮੀਮਰਜਨਗੀਤਾਕੇਮਠਾਰ
 ਧੀਮਾਇਸੁਨਕਾਰਿਕਿਰਤਾਰਥਭੁਇਮਾ। ਕ੍ਰਿ
 ਸਨਭਗਵਾਨਜੀਨੇਮਰਜਨਕੇਗੀਤਾਕਾਗੀ
 ਮਾਨਉਪਦੇਸਕਾਰਿਕਰਕਿਰਤਾਰਥਕੀਮਾ
 ਹੇਲਛਮੀਤੁਮਕੇਮੇਨੇਇਹਛਪਹਿਏਈਬਾਤਪ
 ਰਗਦਕਰਕੇਸੁਨਾਇਹੈ। ਕਲਭਗਕੇਜੀਵਾਮ

ਨੇਕਪਾਪੀਸੁਨਕਰਿਕਿਰਤਾਰਥਹੋਵਹਿਗੋ॥੬॥
ਹੁਗੀਤਾਗਿ॥ਮਾਨੁਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੇਮੁਖਤੇਮੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਪਰਵਾਹੁਨਿਕਾਜਿ॥ਮਾਹੈ॥ਜੀਵਹੁਕੇ
ਸਿੰਚਣੇਕਉ॥ਜੇਜੀਵਸੁਣਹਿਗੋ॥ਕਿਰਤਾਰ
ਥੋਹੋਵਹਿਗੋ॥ਬੇਕੁੰਠਕਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਹਿਗੋ॥
ਇਸਗੀਤਾਕੇਪਛੇਤੇਉਤਨਪ੍ਰੰਨੁਰਦੈਹੈ॥ਜੈ
ਸੇਮੇਗੀਨਾਕੁਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਾਜੀ॥ਮਾਹੈ॥
ਅਗੁਤਿਸਤੇਚਾਰਬੇਦਉਪਜੇਹੈ॥ਸਿੰਚਾਰਬੇ
ਦਕਮਲਕੇਪੜੇਹੈ॥ਜੈਉਨਮੈਸੁਗੀਧਤਾਰ

ਗੀਏ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਵੇਦਾਂ ਮੇਂ ਸੁਗੰਧਤਾ ਕੀ ਠੀਕ। ੬੫
ਗੀਤਾ ਸੁਗੰਧ ਹੈ॥ ॥ ਸੱਲੇ ਕਾ॥ ॥ ਸਰਬ ਸਾ
ਸਤ੍ਰਮਈ ਗੀਤਾ॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮਾਇ ਚਿਹਰੀ॥
ਸਰਬ ਤੀਰਥ ਮਈ ਗੀਗਾ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਈ
ਦਾਇਆ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੇ ਲਛਮੀ ਏਹੁ ਗੀਤਾ ਮੇਂ ਨੇਪ
ਰਗਵ ਕਰੀ ਹੈ॥ ਕਾਰੇ ਤੇ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਦੇ ਤੇ
ਅਤਿ ਉਤਮ ਹੈ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਂ ਗੀ ਦੇਹ
ਹੈ॥ ਅਮਰੁ ਖੜੀਵੈ ਸਸੂ ਦ੍ਰੁਕਣੀ ਪਛੋ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿ
ਜਗਤ ਪਠ ਕਰੈ॥ ਅਵਸਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਹੈ॥ ਬੈ

ਨਿਠੋਕ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਏਹੁ ਗੀਤਾ ਸਮਸਤ ਜੀ
 ਵੇਕੇ ਕਾਲਿ ਮਾਣਕਰਨੇ ਕੇਵਾ ਸਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰੀ
 ਹੈ। ਹੇ ਲਖ ਮਹਿ ਉਸ ਗੀਤਾ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਤੁਸਕੋ ਕ
 ਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਗੀਤਾ ਕਾ ਪਾਠੁ ਕਰੈ। ਮਥਵਾਸੁਣੈ।
 ਮਥਵਾਸੁਣਾਵੈ। ਤਉ ਮਦਸਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋ
 ਵੈ ਹੈ। ੧੮। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੀਤਾ ਮਹਾਤਮਾ ਮਠਾਰਹ
 ਧਿ ਮਾਉ ਸਿਪ੍ਰਹਨੰ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥ = ॥ = ॥ =

॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥

॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥ ੦ ॥

